

Suomenkielinen laitos

Tiedonantoja ja ilmoituksia

<u>Ilmoitusnumero</u>	Sisältö	Sivu
	I <i>Tiedonantoja</i>	
	Neuvosto	
98/C 360/01	Neuvoston 24 päivänä syyskuuta 1998 Euroopan yhteisöjen perustamissopimuksen 189 b artiklassa tarkoitettua menettelyä noudattaen vahvistama yhteinen kanta (EY) N:o 54/98 Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin antamiseksi vaarallisten valmisteiden luokitusta, pakkaamista ja merkintöjä koskevien lakien, asetusten ja hallinnollisten määräysten lähentämisestä	1
98/C 360/02	Neuvoston 24 päivänä syyskuuta 1998 Euroopan yhteisöjen perustamissopimuksen 189 c artiklassa tarkoitettua menettelyä noudattaen vahvistama yhteinen kanta (EY) N:o 55/98 neuvoston asetuksen antamiseksi tietokonepohjaisten paikanvarausjärjestelmien käyttöä koskevista käyttäytymissäännöistä annetun neuvoston asetuksen (ETY) N:o 2299/98 muuttamisesta	69
98/C 360/03	Neuvoston 24 päivänä syyskuuta 1998 Euroopan yhteisöjen perustamissopimuksen 189 b artiklassa tarkoitettua menettelyä noudattaen vahvistama yhteinen kanta (EY) N:o 56/98 Euroopan parlamentin ja neuvoston päätöksen tekemiseksi Internetin käyttöturvallisuuden parantamista koskevan yhteisön monivuotisen toimintasuunnitelman hyväksymisestä maailmanlaajuisten verkkojen laitonta ja haitallista sisältöä torjumalla	83
98/C 360/04	Neuvoston 24 päivänä syyskuuta 1998 Euroopan yhteisöjen perustamissopimuksen 189 c artiklassa tarkoitettua menettelyä noudattaen vahvistama yhteinen kanta (EY) N:o 57/98 neuvoston direktiivin antamiseksi ilmassa olevien rikkidioksidin, typpidioksidin ja typen oksidien, hiukkasten ja lyijyn pitoisuuksien raja-arvoista	99

I

(Tiedonantoja)

NEUVOSTO

Neuvoston 24 päivänä syyskuuta 1998 vahvistama

YHTEINEN KANTA (EY) N:o 54/98

Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 98/.../EY antamiseksi vaarallisten valmisteiden luokitusta, pakkaamista ja merkintöjä koskevien lakien, asetusten ja hallinnollisten määräysten lähentämisestä

(98/C 360/01)

EUROOPAN PARLAMENTTI JA EUROOPAN UNIONIN NEUVOSTO, jotka

ottavat huomioon Euroopan yhteisön perustamissopimuksen ja erityisesti sen 100 a artiklan,

ottavat huomioon komission ehdotuksen⁽¹⁾,

ottavat huomioon talous- ja sosiaalikomitean lausunnon⁽²⁾,

noudattavat perustamissopimuksen 189 b artiklassa määrättyä menettelyä⁽³⁾,

sekä katsovat, että

- 1) vaarallisten valmisteiden luokitusta, pakkaamista ja merkintöjä koskevien lakien, asetusten ja hallinnollisten määräysten lähentämisestä 7 päivänä kesäkuuta 1988 annettua neuvoston direktiiviä 88/379/ETY⁽⁴⁾ on muutettu useita kertoja; uusien muutosten

ten varalta mainittu direktiivi olisi selvyiden vuoksi muotoiltava uudelleen,

- 2) yhteisön säännöksistä huolimatta tiettyihin vaarallisiin valmisteisiin sovellettavissa säännöissä esiintyy jäsenvaltioissa merkittäviä luokitusta, pakkaamista ja merkintöjä koskevia eroavuuksia; nämä eroavuudet muodostavat kaupan esteen, luovat epätasa-arvoiset kilpailuolosuhteet ja vaikuttavat suoraan sisämarkkinoiden toimintaan; tämän vuoksi on tarpeen poistaa tämä kaupan este lähentämällä jäsenvaltioissa voimassa olevaa alaa koskevaa lainsäädäntöä,

- 3) sisämarkkinoiden toteuttamiseen ja toimintaan vaikuttavien jäsenvaltioiden säännösten lähentämiseen tähtäävien toimenpiteiden, jos ne koskevat terveyttä ja turvallisuutta sekä ihmisten ja ympäristön suojelua, on pohjauduttava korkeaan suojelun tasoon; tällä direktiivillä on samalla varmistettava kansalaisten suojeleminen ja erityisesti sellaisten henkilöiden suojeleminen, jotka joutuvat kosketuksiin vaarallisten valmisteiden kanssa työssään tai harrastuksissaan, kuluttajien suojeleminen sekä myös ympäristön suojeleminen,

- 4) tiettyihin vaarallisuusluokkiin kuuluvia vaarallisia valmisteita sisältävät pakkaukset, joita tarjotaan tai myydään yleisölle, on varustettava lapsille turvallisilla sulkimilla ja/tai niissä on oltava näkövammaisille tarkoitetut vaaratunnukset; tietyt valmisteet, jotka eivät kuulu näihin vaarallisuusluokkiin, voivat kuitenkin koostumuksensa vuoksi aiheuttaa vaaraa lapsille; tällaisten valmisteiden pakkaukset olisi sen vuoksi varustettava lapsille turvallisilla sulkimilla,

⁽¹⁾ EYVL C 283, 26.9.1996, s. 1 ja EYVL C 337, 7.11.1997, s. 45.

⁽²⁾ EYVL C 158, 26.5.1997, s. 76.

⁽³⁾ Euroopan parlamentin lausunto annettu 26. kesäkuuta 1997 (EYVL C 222, 21.7.1997, s. 26), neuvoston yhteinen kanta vahvistettu 24. syyskuuta 1998 ja Euroopan parlamentin päätös (ei ole vielä julkaistu virallisessa lehdessä).

⁽⁴⁾ EYVL L 187, 16.7.1988, s. 14, direktiivi sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna komission direktiivillä 96/65/EY (EYVL L 265, 18.10.1996, s. 15).

- 5) on tarpeen säätää tilavuus/tilavuus -prosentteina ilmaistut pitoisuusrajat valmisteille, joita pidetään kaupan kaasumaisessa muodossa,
- 6) tämä direktiivi sisältää erityisiä merkintämääräyksiä, joita sovelletaan tiettyihin valmisteisiin; riittävän ihmisten ja ympäristön suojelun tason varmistamiseksi erityiset merkintämääräykset on otettava käyttöön myös tietyille valmisteille, jotka voivat aiheuttaa käyttäjälle vaaraa siitä huolimatta, että niitä ei pidetä tämän direktiivin mukaisesti vaarallisina,
- 7) neuvosto antoi 30 päivänä huhtikuuta 1992 direktiivin 92/32/ETY⁽¹⁾ vaarallisten aineiden luokitusta, pakkaamista ja merkintöjä koskevien lakien, asetusten ja hallinnollisten määräysten lähentämisestä annetun neuvoston direktiivin 67/548/ETY muuttamisesta seitsemännen kerran; komissio antoi 27 päivänä huhtikuuta 1993 direktiivin 67/548/ETY⁽²⁾ mukauttamisesta tekniikan kehitykseen kahdeksantoista kerran direktiivin 93/21/ETY⁽³⁾; näillä direktiiveillä otettiin käyttöön uudet perusteet ympäristölle vaarallisten aineiden luokitteluun ja merkittämiseksi yhdessä asianmukaisten varoitusmerkkien, vaaratunnusten, vaaraa osoittavien lausekkeiden ja turvallisuustoimenpiteiden merkintävaatimusten kanssa; valmisteiden luokitusta ja merkintöjä koskevat säännökset olisi hyväksyttävä yhteisön tasolla niiden ympäristövaikutusten huomioon ottamiseksi ja tämän vuoksi on tarpeen ottaa käyttöön menetelmä, jonka avulla arvioidaan valmisteen ympäristölle aiheuttamat vaarat joko laskentamenetelmän avulla tai määrittelemällä testimenetelmin ympäristömyrkylliset ominaisuudet tietyissä olosuhteissa,
- 8) kokeisiin ja muihin tieteellisiin tarkoituksiin käytettävien eläinten suojelua koskevien jäsenvaltioiden lakien, asetusten ja hallinnollisten määräysten lähentämisestä 24 päivänä marraskuuta 1986 annetun neuvoston direktiivin 86/609/ETY⁽⁴⁾ säännösten mukaan koetarkoituksiin käytettävien eläinten lukumäärä olisi vähennettävä mahdollisimman pieneksi; mainitun direktiivin 7 artiklan 2 kohdassa täsmennetään, että koetta ei saa suorittaa, jos tavoitellun tuloksen saavuttamiseksi on mahdollista soveltaa jotakin toista tieteellisesti luotettavaa menetelmää, joka ei edellytä eläimen käyttöä; tämän vuoksi tässä direktiivissä käytetään myrkyllisten ja ympäristömyrkyllisten ominaisuuksien arviointien tuloksia ainoastaan silloin, kun ne ovat jo tiedossa eikä lisää eläinkokeita vaadita,
- 9) on tarpeen määritellä, mitä ihmiskokemuksia voitaisiin käyttää arvioitaessa valmisteesta terveydelle aiheutuvia vaaroja; siinä tapauksessa, että kliiniset tutkimukset voidaan hyväksyä, edellytetään, että tutkimuksissa on noudatettu Helsingin julistusta ja hyvää kliinistä tutkimustapaa koskevia OECD:n suuntaviivoja,
- 10) metalliseosten ominaispiirteet ovat sellaisia, että niiden ominaisuuksia saattaa olla mahdotonta arvioida tarkasti nykyisin käytössä olevien sopimuksenvaraisen menetelmien avulla; tämän vuoksi on tarpeen kehittää erityinen luokitusmenetelmä, jossa otetaan huomioon metalliseosten erityiset kemialliset ominaisuudet; jäsenvaltioita kuultuaan komissio tarkastelee tätä erityisen menetelmän tarvetta ja toimittaa tarvittaessa ehdotuksen ennen tämän direktiivin täytäntöönpanopäivämäärää,
- 11) kasvinsuojeluaineiden luokitusta, pakkaamista ja merkintöjä säätelevää vaarallisten valmisteiden (torjunta-aineiden) luokitusta, pakkaamista ja merkintöjä koskevien jäsenvaltioiden lakien lähentämisestä 26 päivänä kesäkuuta 1978 annettua neuvoston direktiiviä 78/631/ETY⁽⁵⁾ on tarkistettava ottaen huomioon tekninen ja tieteellinen kehitys sekä ottaen huomioon kasvinsuojeluaineiden markkinoille saattamisesta 15 päivänä heinäkuuta 1991 annetun neuvoston direktiivin 91/414/ETY⁽⁶⁾ täytäntöönpanon seurauksena tapahtunut lainsäädännöllinen kehitys,
- 12) direktiivissä 94/414/ETY ja biosidituotteiden markkinoille saattamisesta 16 päivänä helmikuuta 1998 annetussa Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivissä 98/8/EY⁽⁷⁾ säädetään hyväksymenettelystä kullekin tuotteelle hakijan esittämiin asiakirjoihin sekä kussakin jäsenvaltiossa toimivaltaisen viranomaisen suorittamaan arviointiin perustuen, toisin kuin tässä direktiivissä tarkoitetuille kemiallisille valmisteille; lisäksi kyseisen hyväksymenettelyn yhteydessä valvotaan erityisesti kunkin tuotteen luokitusta, pakkaamista ja merkintöjä ennen sen markkinoille saattamista; selkeän ja avoimen tiedotusmenettelyn osana on tarpeen luokitella ja merkitä kasvinsuojeluaineet tämän direktiivin säännösten mukaisesti ja toimittaa myös käyttöohjeet direktiivin 91/414/ETY mukaisesti suoritettujen arviointien

⁽¹⁾ EYVL L 154, 5.6.1992, s. 1.

⁽²⁾ EYVL 196, 16.8.1967, s. 1.

⁽³⁾ EYVL L 110, 4.5.1993, s. 20.

⁽⁴⁾ EYVL L 358, 18.12.1986, s. 1.

⁽⁵⁾ EYVL L 206, 29.7.1978, s. 13, direktiivi sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna neuvoston direktiivillä 92/32/ETY.

⁽⁶⁾ EYVL L 230, 19.8.1991, s. 1, direktiivi sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna komission direktiivillä 96/68/EY (EYVL L 277, 30.10.1996, s. 25).

⁽⁷⁾ EYVL L 123, 24.4.1998, s. 1.

- tuloksia noudattaen ja varmistaa, että merkinnät vastaavat sekä tämän direktiivin että direktiivin 91/414/ETY tavoitteena olevaa suojelun korkeaa tasoa; lisäksi kasvinsuojelualaineille on otettava käyttöön käyttöturvallisuustiedote tämän direktiivin mukaisesti,
- 13) ympäristömerkintöjen osalta on syytä säätää, että tietyistä poikkeuksista ja tietyistä säännöksistä voidaan päättää erityistapauksissa, joissa voidaan osoittaa, että kyseisten tuoteryhmien kokonaisvaikutus ympäristölle on alhaisempi kuin vastaavien tuoteryhmien,
- 14) vaikka tämä direktiivi ei koske ammuksia, räjähdys-tarkoituksiin ja pyroteknisiin tarkoituksiin kaupan pidetyt räjähteet voivat kemiallisen koostumuksensa vuoksi olla terveydelle vaarallisia; sen vuoksi avoimen tiedotusmenettelyn osana on tarpeen luokitella ne ja liittää niihin käyttöturvallisuustiedote tämän direktiivin säännösten mukaisesti sekä myös merkitä ne vaarallisten tavaroiden kuljetuksissa sovellettavia kansainvälisiä sääntöjä noudattaen,
- 15) tiettyjä tämän direktiivin säännöksiä on tarpeen laajentaa koskemaan sellaisia valmisteita, jotka voivat aiheuttaa vaaraa käyttäjille, vaikka niitä ei tämän direktiivin säännösten mukaan pidetäkään vaarallisina,
- 16) etiketti antaa olennaiset perustiedot valmisteesta vaarallisten valmisteiden käyttäjälle tiiviissä muodossa; sitä on kuitenkin täydennettävä enemmän yksityiskohtaista tietoa sisältävällä kaksiosaisella järjestelmällä, joista toinen eli käyttöturvallisuustiedote, sellaisena kuin se on määritelty yksityiskohtaisten järjestelyjen määrittelemisestä ja vahvistamisesta vaarallisia valmisteita koskevaa erityistietojärjestelmää varten direktiivin 88/379/ETY 10 artiklan täytäntöönpanemiseksi 5 päivänä maaliskuuta 1991 annetussa komission direktiivissä 91/155/ETY⁽¹⁾, on tarkoitettu ammattikäyttäjille, ja toinen jäsenvaltioiden osoittamille toimielimille, joiden tarkoituksena on antaa tietoa yksinomaan lääketieteellisiin ehkäisy- ja hoitotarkoituksiin,
- 17) komissio antaa jäsenvaltioiden ja eri osapuolten toimittamien tietojen perusteella kahden vuoden kuluessa tämän direktiivin voimaantulosta Euroopan parlamentille ja neuvostolle kertomuksen kokemuksista, joita on saatu tällä kattavalla strategialla vaarallisten valmisteiden merkitsemisestä ja erityisesti siitä, miten käyttäjät sen ymmärtävät ja sitä soveltavat, kokemuksista mainoskampanjoista ja opetus- ja koulutusohjelmista; tarvittaessa komissio tekee tämän kertomuksen perusteella tarpeelliset ehdotukset,
- 18) on tarpeen vaatia käyttöturvallisuustiedotteita, joissa on suhteelliset tiedot ihmisille ja ympäristölle sellaisista valmisteista aiheutuvista vaaroista, joita ei ole luokiteltu tämän direktiivin mukaisesti vaarallisiksi mutta jotka sisältävät vaarallisiksi luokiteltuja aineita tai joille on asetettu altistusraja yhteisön tasolla; komissio tarkistaa jäsenvaltioiden toimittamien tietojen pohjalta direktiiviä 91/155/ETY ja antaa tarvittaessa ehdotukset ennen tämän direktiivin lopullista täytäntöönpanopäivämäärää,
- 19) sellaisten valmisteiden osalta, jotka on luokiteltu tämän direktiivin mukaisesti vaarallisiksi, on tarpeen antaa jäsenvaltioille lupa sallia tietyt merkintää koskevat poikkeukset silloin, kun pakkaus on liian pieni tai muutoin soveltumaton merkittäväksi tai kun on kyse niin pienistä pakkauksista tai määristä, ettei ole syytä pelätä ihmisille tai ympäristölle aiheutuvan vaaraa; näissä tapauksissa olisi myös harkittava näiden säännösten lähentämistä yhteisön tasolla; tällöin komissio tarkastelee yhdenmukaistamisen tarvetta ja tekee tarvittaessa ehdotuksia,
- 20) valmisteiden sisältämiä tiettyjä aineita koskevien tietojen luottamuksellisuus olisi taattava ja tämän vuoksi on tarpeen luoda järjestelmä, jonka avulla valmisteiden markkinoille saattamisesta vastaavalla henkilöllä on mahdollisuus pyytää luottamuksellisuutta tällaisille aineille,
- 21) tämän direktiivin säännökset liittyvät yhteisön ja sen jäsenvaltioiden Rio de Janeirossa kesäkuussa 1992 pidetyn YK:n ympäristö- ja kehityskonferenssin (UNCED) toimintasuunnitelmassa n:o 21 olevassa 19 luvussa vahvistettujen, kestävästä kehityksestä koskevien, tavoitteiden mukaisesti tekemään sitoumukseen pyrkiä vaarallisten aineiden ja valmisteiden luokittelujärjestelmän yhdenmukaistamiseen tulevaisuudessa,
- 22) komissiolle olisi annettava tarvittavat valtuudet kaikkien tämän direktiivin liitteiden mukauttamiseksi tekniikan kehitykseen,
- 23) tämän direktiivin antamisen ei pitäisi vaikuttaa siirtymäaikoihin, joita jäsenvaltioiden on noudatettava saattaessaan direktiivejä osaksi kansallista lainsäädäntöä, eikä liitteessä VIII tarkoitettujen direktiivien soveltamisaikoihin, ja

⁽¹⁾ EYVL L 76, 22.3.1991, s. 35, direktiivi sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna komission direktiivillä 93/112/ETY (EYVL L 314, 16.12.1993, s. 38).

24) liitteessä VIII luetellut direktiivit olisi kumottava tietyin edellytyksin; liitteessä VIII lueteltujen direktiivien kumoamista koskevat edellytykset olisi täsmennettävä Itävallan, Suomen ja Ruotsin osalta, jotta otettaisiin huomioon niiden lainsäädännön nykyinen vaihe erityisesti terveyden- ja ympäristönsuojelun osalta,

OVAT ANTANEET TÄMÄN DIREKTIIVIN:

1 artikla

Tavoitteet ja soveltamisala

1) Tämän direktiivin tarkoituksena on lähentää jäsenvaltioiden lakeja, asetuksia ja hallinnollisia määräyksiä, jotka koskevat

- vaarallisten valmisteiden luokitusta, pakkaamista ja merkintöjä, sekä
- erityissäännösten lähentämistä tiettyjä valmisteita varten, jotka voivat aiheuttaa vaaraa riippumatta siitä, onko ne luokiteltu vaarallisiksi tämän direktiivin mukaisesti saatettaessa kyseisiä valmisteita markkinoille jäsenvaltioissa.

2) Tätä direktiiviä sovelletaan valmisteisiin, jotka

- sisältävät vähintään yhtä 2 artiklassa tarkoitettua vaarallista ainetta
- ja
- joita pidetään 5, 6 tai 7 artiklassa tarkoitettuina vaarallisina valmisteina.

3) Erityissäännöksiä, jotka on esitetty:

- 9 artiklassa ja määritelty liitteessä IV,
- 10 artiklassa ja määritelty liitteessä V ja
- 14 artiklassa,

sovelletaan myös valmisteisiin, joita ei pidetä 5, 6 tai 7 artiklan mukaisesti vaarallisina mutta jotka voivat siitä huolimatta aiheuttaa erityistä vaaraa.

4) Tämän direktiivin luokitusta, pakkaamista, merkintöjä ja käyttöturvallisuustiedotteita koskevia artikloja sovelletaan kasvinuojeluaineisiin, sanotun kuitenkaan rajoittamatta direktiivin 91/414/ETY soveltamista.

5) Tätä direktiiviä ei sovelleta seuraaviin loppukäyttäjille tarkoitettuihin käyttövalmiisiin valmisteisiin:

- a) direktiivissä 65/65/ETY⁽¹⁾ määriteltyihin lääke- tai eläinlääkevalmisteisiin,
 - b) direktiivissä 76/768/ETY⁽²⁾ määriteltyihin kosmetiikkiin valmisteisiin,
 - c) sellaisiin aineiden seoksiin, joita jätteinä koskevat direktiivit 75/442/ETY⁽³⁾ ja 78/319/ETY⁽⁴⁾,
 - d) elintarvikkeisiin,
 - e) rehuihin,
 - f) direktiivissä 80/836/Euratom⁽⁵⁾ määriteltyjä radioaktiivisia aineita sisältäviin valmisteisiin,
 - g) sellaisiin invasiivisiin lääkinnällisiin laitteisiin tai lääkinnällisiin laitteisiin, joita käytetään suorassa kosketuksessa ihmiskehon kanssa, siltä osin kuin yhteisön lainsäädännössä vahvistetaan vaarallisten aineiden ja valmisteiden osalta luokitusta ja merkintöjä koskevat säännökset, joilla varmistetaan sama tietoja koskevien säännösten ja suojelun taso kuin tällä direktiivillä.
- 6) Tätä direktiiviä ei sovelleta:
- vaarallisten valmisteiden kuljettamiseen rautateillä, maanteillä, sisävesillä, merellä tai ilmassa,
 - tullin valvonnassa passitettaviin valmisteisiin, ellei niitä käsitellä tai prosessoida.

2 artikla

Määritelmät

1) Tässä direktiivissä tarkoitetaan:

a) 'aineilla'

alkuaineita ja niiden yhdisteitä sellaisina kuin esiintyvät luonnossa tai tuotantomenetelmin valmistettuina, jotka sisältävät kaikki tuotteen pysyvyyden säilyttämiseksi tarvittavat lisäaineet ja tuotantotoiminnassa muodostuvat epäpuhtaudet lukuun ottamatta liuottimia, jotka voidaan erottaa vaikuttamatta aineen pysyvyyteen tai muuttamatta sen koostumusta;

b) 'valmisteilla'

seoksia tai liuoksia, jotka koostuvat kahdesta tai useammasta aineesta;

⁽¹⁾ EYVL 22, 9.2.1965, s. 369, direktiivi sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna direktiivillä 93/39/ETY (EYVL L 214, 24.8.1993, s. 22).

⁽²⁾ EYVL L 262, 27.9.1976, s. 169, direktiivi sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna direktiivillä 97/18/EY (EYVL L 114, 1.5.1997, s. 43).

⁽³⁾ EYVL L 194, 25.7.1975, s. 39, direktiivi sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna komission päätöksellä 96/350/EY (EYVL L 135, 6.6.1996, s. 32).

⁽⁴⁾ EYVL L 84, 31.3.1978, s. 43.

⁽⁵⁾ EYVL L 246, 17.9.1980, s. 1, direktiivi sellaisena kuin se on muutettuna direktiivillä 84/467/Euratom (EYVL L 265, 5.10.1984, s. 4).

- c) 'polymeerillä'
- ainetta, joka koostuu molekyyleistä, joille on ominaista yhden tai useamman tyyppisen meerin muodostamat jaksot, ja jonka painosta suurin osa koostuu molekyyleistä, joissa on vähintään kolme meeriä, joista kukin on kovalenttisesti sitoutunut vähintään yhteen toiseen meeriin tai muuhun reagoivaan aineeseen, ja jonka painosta suurin osa ei koostu keskenään samanpainoisista molekyyleistä. Aineen molekyylien on moolimassan suhteen jakaannuttava useisiin eri luokkiin siten, että moolimassojen erot ovat pääasiassa meerien lukumäärien eroista johtuvia. Tässä määritelmässä "meerillä" tarkoitetaan polymeerissä esiintyvää monomeerin reagoivaa muotoa;
- d) (...);
- e) 'markkinoille saattamisella'
- kolmannelle osapuolelle tarjoamista. Tätä direktiiviä sovellettaessa tuontia yhteisön tullialueelle pidetään markkinoille saattamisena;
- f) 'tieteellisellä tutkimuksella ja kehityksellä'
- valvotuissa olosuhteissa tehtyä tieteellistä koetta, analyysiä tai kemiallista tutkimusta, mukaan lukien aineen luontaisten ominaisuuksien, käyttäytymisen ja tehokkuuden määrittäminen sekä tuotekehitykseen liittyvät tieteelliset tutkimukset;
- g) 'tuotantotutkimuksella ja -kehityksellä'
- aineen jatkokehittelyä, jonka aikana aineen käyttöä testataan koelaitoksilla tai tuotantokokeiden avulla;
- h) 'Einessä' (Euroopan kaupallisessa käytössä olevien kemiallisten aineiden luettelo)
- Euroopan kaupallisessa käytössä olevien kemiallisten aineiden luetteloa. Se sisältää tarkan luettelon kaikista aineista, jotka olivat yhteisön markkinoilla 18 päivänä syyskuuta 1981.
- 2) Tässä direktiivissä tarkoitettussa merkityksessä "vaarallisia" ovat seuraavat aineet ja valmisteet:
- a) räjähtävät:
- kiinteät, nestemäiset, tahnamaiset tai hyttelömäiset aineet ja valmisteet, jotka voivat myös ilman ilmankäyttöä aiheuttaa lämpöä kehittävän reaktion, jossa nopeasti kehittyy kaasuja, ja jotka valvotuissa koelosuhteissa ovat räjähtäviä, nopeasti syttyviä tai jotka ovat räjähtäviä, kun niitä kuumennetaan osittain suljetussa tilassa;
- b) hapettavat:
- aineet ja valmisteet, jotka kosketuksessa muihin aineisiin, erityisesti syttyviin aineisiin, aiheuttavat korkeata lämpöä kehittävän reaktion;
- c) erittäin helposti syttyvät:
- nestemäiset aineet ja valmisteet, joilla on erittäin alhainen leimahduspiste ja alhainen kiehumispiste, sekä kaasumaiset aineet ja valmisteet, jotka ovat syttyviä kosketuksissa ilman kanssa ympäristön lämpötilassa ja paineessa;
- d) sellaiset helposti syttyvät aineet ja valmisteet:
- jotka voivat kuumentua ja lopulta syttyä ilmassa ympäristön lämpötilassa ilman, että energiaa lisätään, tai
 - kiinteässä muodossa, jotka voivat helposti syttyä lyhytaikaisessa kosketuksessa sytytyslähteen kanssa ja jotka jatkavat palamista senkin jälkeen, kun sytytyslähde on poistettu, tai
 - nestemäisessä muodossa, joiden leimahduspiste on hyvin alhainen, tai
 - joista veden tai kostean ilman vaikutuksesta kehittyvä vaarallisessa määrin erittäin helposti syttyviä kaasuja;
- e) syttyvät:
- nestemäiset aineet ja valmisteet, joiden leimahduspiste on alhainen;
- f) erittäin myrkylliset:
- aineet ja valmisteet, jotka hyvin pieninä annoksina hengitettynä, nieltynä tai ihon kautta imeytyneenä aiheuttavat välittömiä tai pitkäaikaisia terveyshaittoja tai kuoleman;
- g) myrkylliset:
- aineet ja valmisteet, jotka pieninä annoksina hengitettynä, nieltynä tai ihon kautta imeytyneenä aiheuttavat välittömiä tai pitkäaikaisia terveyshaittoja tai kuoleman;
- h) haitalliset:
- aineet ja valmisteet, jotka hengitettynä, nieltynä tai ihon kautta imeytyneenä voivat aiheuttaa välittömiä tai pitkäaikaisia terveyshaittoja tai kuoleman;
- i) syövyttävät:
- aineet ja valmisteet, jotka kosketuksissa elävien kudosten kanssa voivat tuhota ne;
- j) ärsyttävät:
- aineet ja valmisteet, jotka eivät aiheuta syöpymistä ja jotka lyhytaikaisen, pitkäaikaisen tai toistuvan kosketuksen tuloksena voivat aiheuttaa ihon tai limakalvojen tulehtumisen;
- k) herkistävät:
- aineet ja valmisteet, jotka hengitettynä tai ihon kautta imeytyneenä voivat aiheuttaa yliherkkyysoireita tai niille luonteellisia haittavaikutuksia;
- l) syöpää aiheuttavat:
- aineet ja valmisteet, jotka hengitettynä, nieltynä tai ihon kautta imeytyneenä voivat aiheuttaa syöpää tai lisätä sen esiintymistä;
- m) perimää vaurioittavat:
- aineet ja valmisteet, jotka hengitettynä, nieltynä tai ihon kautta imeytyneenä voivat aiheuttaa periytyviä geneettisiä vaurioita tai lisätä niiden esiintymistä;

n) lisääntymiselle vaaralliset:

aineet ja valmisteet, jotka hengitettynä, nieltynä tai ihon kautta imeytyneenä voivat aiheuttaa jälkeläisillä muita kuin periytyviä haittavaikutuksia tai lisätä niiden esiintymistä ja heikentää miesten ja naisten lisääntymistoimintoja tai -kykyä;

o) ympäristölle vaaralliset:

aineet ja valmisteet, jotka ympäristöön jouduttuaan aiheuttavat tai voivat aiheuttaa välittömiä tai myöhemmin ilmaantuvia vaaroja yhdelle tai useammalle ympäristön osatekijälle.

3 artikla

Valmisteiden vaarallisten ominaisuuksien määrittäminen

1) Valmisteen aiheuttamat vaarat arvioidaan määrittämällä:

- fysikaalis-kemialliset ominaisuudet,
- terveyteen vaikuttavat ominaisuudet,
- ympäristöön vaikuttavat ominaisuudet.

Nämä eri ominaisuudet määritellään 5, 6 ja 7 artiklassa vahvistettujen säännösten mukaisesti.

Laboratoriotestit on suoritettava valmisteilla sellaisina kuin ne on saatettu markkinoille.

2) Kun vaaralliset ominaisuudet määritellään 5, 6 ja 7 artiklan mukaisesti, kaikki 2 artiklassa tarkoitettut vaaralliset aineet ja erityisesti ne,

- jotka on lueteltu direktiivin 67/548/ETY liitteessä I,
- jotka on lueteltu Euroopassa ilmoitettujen kemiallisten aineiden luettelossa (ELINCS) direktiivin 67/548/ETY 21 artiklan mukaisesti,
- jotka markkinoille saattamisesta vastuussa oleva henkilö on luokitellut ja merkinnyt väliaikaisesti direktiivin 67/548/ETY 6 artiklan mukaisesti,
- joiden luokittelu ja merkinnät on tehty direktiivin 67/548/ETY 7 artiklan mukaisesti, mutta joita ei vielä ole ELINCS:ssä,
- joita tarkoitetaan direktiivin 67/548/ETY 8 artiklassa,
- jotka on luokiteltu ja merkitty direktiivin 67/548/ETY 13 artiklan mukaisesti,

on otettava huomioon käytetyn menetelmän edellyttämällä tavalla.

3) Tämän direktiivin soveltamisalaan kuuluvissa valmisteissa 2 kohdassa tarkoitettujen terveydelle ja/tai ympäristölle aiheuttamiensa vaikutusten vuoksi vaaralliseksi luokitellut aineet, vaikka ne olisivat epäpuhtauksia tai lisäaineita, on otettava huomioon, kun niiden pitoisuudet ovat yhtä suuria tai suurempia kuin seuraavassa taulukossa määritellyt arvot, ellei direktiivin 67/548/ETY liitteessä I tai tämän direktiivin liitteessä II olevassa B-osassa tai liitteessä III olevassa B-osassa ole esitetty alempia arvoja, jollei tämän direktiivin liitteessä V toisin määrätä.

Aineen vaarallisuusluokka	Huomioon otettavat pitoisuudet	
	kaasumaisissa valmisteissa til/til-%	muissa valmisteissa paino/paino-%
Erittäin myrkyllinen	≥ 0,02	≥ 0,1
Myrkyllinen	≥ 0,02	≥ 0,1
Syöpää aiheuttava, ryhmä 1 tai 2	≥ 0,02	≥ 0,1
Perimää vaurioittava, ryhmä 1 tai 2	≥ 0,02	≥ 0,1
Lisääntymiselle vaarallinen ryhmä 1 tai 2	≥ 0,02	≥ 0,1
Haitallinen	≥ 0,2	≥ 1
Syövyttävä	≥ 0,02	≥ 1
Ärsyttävä	≥ 0,2	≥ 1
Herkistävä	≥ 0,2	≥ 1
Syöpää aiheuttava, ryhmä 3	≥ 0,2	≥ 1
Perimää vaurioittava, ryhmä 3	≥ 0,2	≥ 1
Lisääntymiselle vaarallinen, ryhmä 3	≥ 0,2	≥ 1
Ympäristölle vaarallinen N		≥ 0,1
Ympäristölle vaarallinen otsoni	≥ 0,1	≥ 0,1
Ympäristölle vaarallinen		≥ 1

4 artikla

Yleiset luokitus- ja merkintäperiaatteet

1. Vaarallisten valmisteiden luokitus kyseisten vaarallisten ominaisuuksien voimakkuuden ja erityisluonteen mukaan perustuu 2 artiklassa esitetyn vaarallisuusluokituksen määrittelyihin.

2. Valmisteiden luokitusta ja merkintöjä koskevia yleisiä periaatteita sovelletaan direktiivin 67/548/ETY liitteessä VI määriteltyjen perusteiden mukaisesti, ellei muita tämän direktiivin 5, 6, 7 tai 10 artiklassa sekä asiaa koskevilla liitteillä tarkoitettuja perusteita sovelleta.

5 artikla

Fysikaalis-kemiallisista ominaisuuksista aiheutuvien vaarojen arviointi

1. Valmisteen fysikaalis-kemiallisista ominaisuuksista aiheutuvat vaarat arvioidaan määrittelemällä direktiivin 67/548/ETY liitteessä V olevassa A-osassa täsmennettyjen menetelmien mukaisesti valmisteen fysikaalis-kemialliset ominaisuudet, jotka ovat tarpeen asianmukaisen luokituksen ja merkintöjen määrittämiseksi mainitun direktiivin liitteessä VI esitettyjen perusteiden mukaisesti.

2. 1 kohdasta poiketen:

räjähtävien, hapettavien, erittäin helposti syttyvien, helposti syttyvien tai syttyvien ominaisuuksien määrittäminen ei kuitenkaan ole välttämätöntä, jos:

- millään aineosalla ei ole tällaisia ominaisuuksia ja jos valmistajan käytettävissä olevan tiedon perusteella on epätodennäköistä, että valmiste on tällä tavoin vaarallinen,
- koostumukseltaan tunnetun valmisteen koostumusta muutettaessa voidaan tieteellisten perustelujen nojalla päätellä, että vaarallisten ominaisuuksien uudelleen arviointi ei johda luokituksen muuttumiseen,
- valmisteet, jotka on saatettu markkinoille aerosoleina, ovat direktiivin 75/324/ETY 9 a artiklan säännösten mukaisia⁽¹⁾.

3. Niissä tapauksissa, joihin direktiivin 67/548/ETY liitteessä V olevan A-osan menetelmät eivät sovellu, viitataan tämän direktiivin liitteessä I olevan B-osan vaihtoehtoihin laskentamenetelmiin.

4. Tämän direktiivin liitteessä I olevassa A-osassa viitataan eräisiin poikkeuksiin direktiivin 67/548/ETY liitteessä V olevassa A-osassa esitettyjen menetelmien soveltamisessa.

5. Direktiivissä 91/414/ETY tarkoitettun valmisteen fysikaalis-kemiallisista ominaisuuksista aiheutuvat vaarat arvioidaan määrittelemällä valmisteen fysikaalis-kemialliset ominaisuudet, jotka ovat tarpeen asianmukaisen

luokituksen määrittämiseksi direktiivin 67/548/ETY liitteessä VI esitettyjen perusteiden mukaisesti. Nämä ominaisuudet määritellään direktiivin 67/548/ETY liitteessä V olevassa A-osassa vahvistetuilla menetelmillä, ellei muita kansainvälisesti hyväksytyjä menetelmiä hyväksytä direktiivin 91/414/ETY liitteiden II ja III määräysten mukaisesti.

6 artikla

Terveydelle aiheutuvien vaarojen arviointi

1) Valmisteen terveydelle aiheuttamat vaarat arvioidaan käyttäen yhtä tai useampaa seuraavista meneteltyavoista:

- a) käyttämällä jotakin liitteessä II kuvattua sopimuksenvaraista menetelmää,
- b) määrittelemällä valmisteen terveydelle vaaralliset ominaisuudet, jotka ovat tarpeen asianmukaisen luokituksen määrittämiseksi direktiivin 67/548/ETY liitteessä VI esitettyjen perusteiden mukaisesti. Kyseiset ominaisuudet on määriteltävä direktiivin 67/548/ETY liitteessä V olevan B-osan menetelmien avulla elleivät, kun kyse on kasvinsuojelua-aineista, muut kansainvälisesti tunnustetut menetelmät ole hyväksyttävissä direktiivin 91/414/ETY liitteiden II ja III määräysten mukaisesti.

2) Ainoastaan silloin, kun valmisteen markkinoille saattamisesta vastuussa oleva henkilö voi tieteellisesti osoittaa, että valmisteen terveydelle vaarallisia ominaisuuksia ei voida moitteettomasti osoittaa 1 kohdan a alakohdan menetelmää käyttäen tai olemassa olevien eläinkokeiden tulosten avulla, voidaan käyttää 1 kohdan b alakohdan menetelmiä edellyttäen, että ne ovat perusteltuja tai erityisesti sallittuja direktiivin 86/609/ETY 12 artiklan nojalla, sanotun kuitenkaan rajoittamatta direktiivin 91/414/ETY vaatimuksia.

Kun terveydelle vaarallinen ominaisuus on todettu käyttäen 1 kohdan b alakohdan menetelmiä uuden tiedon hankkimiseksi, kokeet on suoritettava hyvän laboratoriotäytäntöperiaatteiden noudattamista kemiallisten aineiden kokeissa ja periaatteiden noudattamisen todentamista koskevien lakien, asetusten ja hallinnollisten määräysten lähentämisestä 18 päivänä joulukuuta 1986 annetussa neuvoston direktiivissä 87/18/ETY⁽²⁾ säädetyjen hyvän laboratoriotäytäntöperiaatteiden mukaisesti ja ottaen huomioon direktiivin 86/609/ETY säännökset ja erityisesti sen 7 ja 12 artikla.

Kun terveydelle vaarallinen ominaisuus on todettu sekä 1 kohdan a että b alakohdan menetelmillä, 1 kohdan b alakohdan menetelmien tuloksia on käytettävä valmisteen luokittelussa, paitsi jos on kyse syöpää aiheuttavista tai perimää vaurioittavista taikka lisääntymiselle vaarall-

⁽¹⁾ EYVL L 147, 9.6.1975, s. 40, direktiivi sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna direktiivillä 94/1/EY (EYVL L 23, 28.1.1994, s. 28).

⁽²⁾ EYVL L 15, 17.1.1987, s. 29.

sista vaikutuksista, jolloin on sovellettava 1 kohdan a alakohdan menetelmää, jollei 3 kohdan määräyksistä muuta johdu.

Jokainen valmisteen terveydelle vaarallisista ominaisuuksista, jota ei ole arvioitu 1 kohdan b alakohdassa säädettyä menetelmää käyttäen, on arvioitava 1 kohdan a alakohdan menetelmällä.

3) Lisäksi, jos voidaan osoittaa:

- epidemiologisilla tutkimuksilla, direktiivin 67/548/ETY liitteessä VI täsmennetyillä tieteellisesti pätevillä tapausselostuksilla tai esimerkiksi myrkytystietokeskuksista tai työperäisistä sairauksista saadun tilastotiedon perusteella, että terveydelle vaaralliset vaikutukset ihmiselle eroavat niistä, joita voidaan osoittaa 1 kohdassa tarkoitettuja menetelmiä soveltamalla, valmiste luokitellaan sen ihmiselle aiheuttamien vaikutusten mukaisesti,
- että, jos sopimuksenvarainen arviointi johtaisi terveydelle vaarallisen ominaisuuden aliarvioimiseen esimerkiksi aineiden toisiaan vahvistavien vaikutusten vuoksi, nämä vaikutukset otetaan huomioon valmisteen luokituksessa,
- että, jos sopimuksenvarainen arviointi johtaisi terveydelle vaarallisen ominaisuuden yliarviointiin esimerkiksi aineiden toisiaan heikentävien vaikutusten vuoksi, nämä vaikutukset otetaan huomioon valmisteen luokituksessa.

4) Koostumukseltaan tunnettujen valmisteen, lukuun ottamatta direktiivissä 91/414/ETY tarkoitettuja valmisteita, jotka on luokiteltu 1 kohdan b alakohdan menetelmän mukaisesti, terveydelle aiheutuvien vaarojen arviointi on suoritettava uudelleen käyttäen joko 1 kohdan a alakohdan tai 1 kohdan b alakohdan menetelmää, jos:

- valmistaja muuttaa koostumukseen alun perin kuuluvan yhden tai useamman vaarallisen aineosan pitoisuutta, paino/paino- tai tilavuus/tilavuus -prosentteina, seuraavan taulukon mukaisesti:

Aineosan alkuperäinen pitoisuusalue	Aineosan alkuperäisen pitoisuuden sallittu vaihteluväli
≤ 2,5 %	± 30 %
> 2,5 ≤ 10 %	± 20 %
> 10 ≤ 25 %	± 10 %
> 25 ≤ 100 %	± 5 %

- valmistaja muuttaa koostumusta korvaamalla tai lisäämällä yhden tai useamman aineosan, jotka joko

ovat tai eivät ole vaarallisia tämän direktiivin 2 artiklan määritelmien mukaisesti.

Uudelleenarviointia on sovellettava, ellei löydy tieteellisesti päteviä perusteluja sille, että vaarojen uudelleenarviointi ei johda luokituksen muuttumiseen.

7 artikla

Ympäristölle aiheutuvien vaarojen arviointi

1) Valmisteen ympäristölle aiheuttamat vaarat arvioidaan käyttäen yhtä tai useampaa seuraavista menettelytapoista:

- a) käyttämällä tämän direktiivin liitteessä III kuvattua sopimuksenvaraista menetelmää,
- b) määrittämällä valmisteen ympäristölle vaaralliset ominaisuudet, mikä on tarpeen asianmukaisen luokituksen määrittämiseksi direktiivin 67/548/ETY liitteessä VI esitettyjen perusteiden avulla. Kyseiset ominaisuudet määritetään direktiivin 67/548/ETY liitteessä V olevassa C-osassa määrättyjen menetelmien avulla elleivät, kun kyse on kasvinsuojeluaineista, muut kansainvälisesti tunnustetut menetelmät ole hyväksyttäviä direktiivin 91/414/ETY liitteiden II ja III määräysten mukaisesti. Testimenetelmien soveltamisedellytykset kuvataan tämän direktiivin liitteessä III olevassa C-osassa, sanotun kuitenkaan rajoittamatta direktiivissä 91/414/ETY vahvistettuja testausvaatimuksia.

2) Jos ympäristömyrkyllinen ominaisuus arvioidaan jotakin 1 kohdan b alakohdan menetelmää käyttäen uusien tietojen saamiseksi, koe on suoritettava direktiivissä 87/18/ETY säädetyjen hyvän laboratoriokäytännön periaatteiden sekä direktiivin 86/609/ETY säännösten mukaisesti.

Jos ympäristölle aiheutuvat vaarat on arvioitu molempien edellä esitettyjen menettelytapojen mukaisesti, valmisteen luokituksessa käytetään 1 kohdan b alakohdassa tarkoitettuilla menetelmillä saatuja tuloksia.

3) Koostumukseltaan tunnettujen valmisteen, lukuun ottamatta direktiivissä 91/414/ETY tarkoitettuja valmisteita, jotka on luokiteltu 1 kohdan b alakohdan menetelmän mukaisesti, ympäristölle aiheutuvien vaarojen arviointi on suoritettava uudelleen käyttäen joko 1 kohdan a alakohdan tai 1 kohdan b alakohdan menetelmää, jos:

- valmistaja muuttaa koostumukseen alun perin kuuluvan yhden tai useamman vaarallisen aineosan pitoisuutta, paino/paino- tai tilavuus/tilavuus -prosentteina, seuraavan taulukon mukaisesti:

Aineosan alkuperäinen pitoisuusalue	Aineosan alkuperäisen pitoisuuden sallittu vaihteluväli
≤ 2,5 %	± 30 %
> 2,5 ≤ 10 %	± 20 %
> 10 ≤ 25 %	± 10 %
> 25 ≤ 100 %	± 5 %

— valmistaja muuttaa koostumusta korvaamalla tai lisäämällä yhden tai useamman aineosan, jotka joko ovat tai eivät ole vaarallisia tämän direktiivin 2 artiklan määritelmien mukaisesti.

Uudelleenarviointia on sovellettava, ellei löydy tieteellisesti päteviä perusteluja sille, että vaarojen uudelleenarviointi ei johda luokituksen muuttumiseen.

8 artikla

Jäsenvaltioiden velvoitteet ja tehtävät

1) Jäsenvaltioiden on toteutettava kaikki tarvittavat toimenpiteet sen varmistamiseksi, ettei tämän direktiivin soveltamisalaan kuuluvia valmisteita voida saattaa markkinoille, jos ne eivät ole tämän direktiivin vaatimusten mukaisia.

2) Jotta varmistettaisiin tämän direktiivin noudattaminen, jäsenvaltioiden viranomaiset voivat pyytää tietoja valmisteen koostumuksesta sekä kaikki muut asiaankuuluvat tiedot keneltä tahansa valmisteen markkinoille saattamisesta vastuussa olevalta henkilöltä.

3) Jäsenvaltioiden on toteutettava kaikki tarvittavat toimenpiteet sen varmistamiseksi, että ne, jotka ovat vastuussa valmisteen markkinoille saattamisesta, asettavat jäsenvaltioiden viranomaisten saataville:

— valmisteen luokituksessa ja merkitsemisessä käytetyt tiedot,

— kaikki 9 artiklan 1.3 kohdan pakkausvaatimuksiin liittyvät merkitykselliset tiedot mukaan lukien testaus-todistus, joka on annettu direktiivin 67/548/ETY liitteessä IX olevan A-osan mukaisesti,

— 14 artiklan mukaisen käyttöturvallisuustiedotteen laatimiseksi käytetyt tiedot.

4) Jäsenvaltiot ja komissio vaihtavat tietoja, jotka koskevat sen (niiden) kansallis(t)en viranomais(t)en nimeä ja täydellistä osoitetta, jo(i)lla on valtuudet antaa ja vaihtaa tämän direktiivin käytännön soveltamiseen liittyviä tietoja.

9 artikla

Pakkaaminen

1) Jäsenvaltioiden on toteutettava kaikki tarvittavat toimenpiteet sen varmistamiseksi, että:

1. edellä 1 artiklan 2 kohdassa tarkoitettuja ja liitteessä IV 1 artiklan 3 kohdan perusteella määriteltyjä valmisteita ei saateta markkinoille, jos niiden pakkaukset eivät täytä seuraavia vaatimuksia:

— pakkauksen suunnittelun ja rakenteen on oltava sellainen, että sen sisältö ei pääse vuotamaan; tätä vaatimusta ei sovelleta silloin, kun erityisiä turvalaitteita on määrätty käytettäväksi,

— pakkauksiin ja sulkimiin käytetyt materiaalit eivät saa olla alttiita sisällön mahdollisesti aiheuttamille haitallisille vaikutuksille eivätkä ne saa muodostaa vaarallisia yhdisteitä sisällön kanssa,

— pakkausten ja sulkimien on oltava kauttaaltaan vahvaa ja tukevaa tekoa, jotta ne eivät löysty vaan kestävät ehjinä käsittelystä johtuvat tavanomaiset kuormitukset ja rasitukset,

— vaihdettavien sulkimien varustetut pakkaukset on suunniteltava siten, että pakkaus voidaan toistuvasti sulkea sisällön pääsemättä vuotamaan.

2. edellä 1 artiklan 2 kohdassa tarkoitettuja ja liitteessä IV 1 artiklan 3 kohdan perusteella määriteltyjä valmisteita sisältävät pakkaukset, joita tarjotaan tai myydään yleisölle, eivät saa olla:

— muodoltaan ja/tai graafiselta kuvioinniltaan sellaisia, että ne saattaisivat houkuttaa tai herättää lasten uteliaisuutta tai johtaa kuluttajia harhaan,

— tai ulkoasultaan ja/tai nimeltään sellaisia, joita käytetään elintarvikkeisiin, rehuihin tai lääke- ja kosmeettisiin valmisteisiin.

3. pakkaukset, jotka sisältävät tiettyjä yleisölle tarjottavia tai myytäviä valmisteita ja jotka määritellään tämän direktiivin liitteessä IV:

— varustetaan lapsille turvallisilla sulkimilla

ja/tai

— näkövammaisille tarkoitetuilla vaaratunnuksilla.

Näiden apuneuvojen on oltava direktiivin 67/548/ETY liitteessä IX olevassa A- ja B-osassa annettujen teknisten vaatimusten mukaisia.

2) Valmisteiden pakkauksien katsotaan olevan 1.1 kohdan ensimmäisen, toisen ja kolmannen luetelmakohdan mukaisia, jos ne täyttävät rautatie-, maantie-, sisävesi-, meri- tai lentokuljetuksille vaarallisten tavaroiden osalta asetetut vaatimukset.

10 artikla

Merkinnät

1) Jäsenvaltioiden on toteutettava kaikki tarvittavat toimenpiteet sen varmistamiseksi, että:

1. a) edellä 1 artiklan 2 kohdassa tarkoitettuja valmisteita ei saateta markkinoille, jos niiden pakkauksiin tehty merkinnät eivät täytä kaikkia tässä artiklassa esitettyjä vaatimuksia ja jos ne eivät ole liitteessä V olevassa A- ja B-osassa esitettyjen erityissäännösten mukaisia.

b) edellä 1 artiklan 3 kohdassa tarkoitettuja, liitteessä V olevassa B- ja C-osassa määriteltyjä valmisteita ei saateta markkinoille, jos niiden pakkauksiin tehty merkinnät eivät täytä 2.1 ja 2.2 kohdan vaatimuksia ja jos ne eivät ole liitteessä V olevassa B- ja C-osassa esitettyjen erityissäännösten mukaisia.

2. Direktiivin 91/414/ETY soveltamisalaan kuuluvien kasvinuojeluaineiden osalta tämän direktiivin merkintävaatimusten lisäksi on käytettävä seuraavaa mainintaa:

”noudata käyttöohjeita ihmisille ja ympäristölle aiheutuvien vaarojen välttämiseksi.”

Nämä merkinnät eivät kuitenkaan rajoita direktiivin 91/414/ETY 16 artiklan ja liitteen V mukaisesti vaadittuja tietoja.

2) Seuraavat tiedot on merkittävä jokaiseen pakkaukseen selvästi ja pysyvästi:

1. valmisteen nimitys tai kaupan nimi;
2. yhteisön alueelle sijoittautuneen, valmisteen markkinoille saattamisesta vastuussa olevan valmistajan, maahantuojan tai jakelijan nimi ja täydellinen osoite sekä puhelinnumero;
3. valmisteen sisältämän aineen tai aineiden kemialliset nimet seuraavien yksityiskohtaisten sääntöjen mukaisesti:

1. jos valmisteet on luokiteltu 6 artiklan mukaisesti luokkaan T⁺, T tai X_n, on otettava huomioon ainoastaan ne luokkien T⁺, T tai X_n aineet, joiden pitoisuus on yhtä suuri tai suurempi kuin niille kullekin direktiivin 67/548/ETY liitteessä I tai muussa tapauksessa tämän direktiivin liitteessä II olevassa B-osassa vahvistettu alaraja (X_n-raja),

2. jos valmisteet on luokiteltu 6 artiklan mukaisesti luokkaan C, on otettava huomioon ainoastaan ne luokan C aineet, joiden pitoisuus on yhtä suuri tai suurempi kuin niille direktiivin 67/548/ETY liitteessä I tai muussa tapauksessa tämän direktiivin liitteessä II olevassa B-osassa vahvistettu alaraja (X_i-raja),

3. Niiden aineiden nimet, joiden vuoksi valmiste on luokiteltu yhteen tai useampaan seuraavista vaarallisuusluokista:

— ryhmään 1, 2 tai 3 kuuluva syöpää aiheuttava aine

— ryhmään 1, 2 tai 3 kuuluva perimän muutoksia aiheuttava aine

— ryhmään 1, 2 tai 3 kuuluva lisääntymiselle vaarallinen aine

— erittäin myrkyllinen, myrkyllinen tai kerta-altistuksen aiheuttamien muiden kuin kuolemaan johtavien vaikutusten perusteella haitallinen,

— myrkyllinen tai toistuvan tai pitkäaikaisen altistuksen aiheuttamien vakavien vaikutusten perusteella haitallinen,

— herkistävä,

on merkittävä etikettiin.

Kemiallisen nimen on oltava jokin direktiivin 67/548/ETY liitteessä I luetelluista nimityksistä tai jos sitä ei ole vielä luetteloidu liitteeseen, jokin kansainvälisesti hyväksytty kemiallinen nimitys.

4. Edellä esitetyistä säännöksistä seuraa, että etikettiin ei tarvitse merkitä sen aineen nimeä/niiden aineiden nimiä, joiden vuoksi valmiste luokitellaan seuraaviin vaarallisuusluokkiin:

— räjähtävä,

— hapettava,

— erittäin helposti syttyvä,

— helposti syttyvä,

— syttyvä,

— ärsyttävä,

— ympäristölle vaarallinen,

ellei tätä ainetta/näitä aineita ole jo mainittu 2.3.1, 2.3.2 tai 2.3.3 kohdan perusteella.

5. Yleensä korkeintaan neljä kemiallista nimeä riittää niiden aineiden tunnistamiseksi, joista pääasialliset terveydelle aiheutuvat merkittävimmät vaarat joh-

tuvat ja jotka ovat vaikuttaneet luokitukseen ja vastaavien vaaraa osoittavien lausekkeiden valintaan. Joissakin tapauksissa enemmän kuin neljä kemiallista nimeä voi olla tarpeen.

4. Varoitusmerkki/-merkit ja vaaratunnus/-tunnukset

Tässä direktiivissä määriteltyjen varoitusmerkkien ja valmisteen käyttöön liittyvien vaaratunnusten on oltava direktiivin 67/548/ETY liitteissä II ja VI olevien sanamuotojen mukaiset, ja niitä sovelletaan tämän direktiivin liitteissä I, II ja III esitetyn vaaroja koskevan arvioinnin mukaisesti.

Jos valmisteeseen on liitettävä useampi kuin yksi varoitusmerkki, velvoite käyttää varoitusmerkkiä:

— T tekee varoitusmerkit C ja X valinnaisiksi, jos direktiivin 67/548/ETY liitteessä I ei muuta vaadita,

— C tekee varoitusmerkin X valinnaiseksi,

— E tekee varoitusmerkit F ja O valinnaisiksi,

— X_n tekee varoitusmerkin X_i valinnaiseksi.

Varoitusmerkki tai -merkit on painettava mustalla oranssinkeltaiselle taustalle.

5. Vaaraa osoittavat lausekkeet (R-lausekkeet)

Erityisiä vaaroja osoittavien lausekkeiden (R-lausekkeet) on oltava yhdenmukaiset direktiivin 67/548/ETY liitteiden III ja V sanamuotojen kanssa ja niitä on käytettävä tämän direktiivin liitteissä I, II ja III esitettyjen vaarojen arvioinnista saatujen tulosten mukaisesti.

Yleensä enintään kuusi R-lauseketta riittää kuvaamaan vaarat; tätä tarkoitusta varten direktiivin 67/548/ETY liitteessä III lueteltuja yhdistettyjä lausekkeitä pidetään yhtenä lausekkeena. Jos valmiste kuitenkin kuuluu useampaan kuin yhteen vaarallisuusluokkaan, näiden standardilausekkeiden on katettava kaikki olennaiset valmisteeseen liittyvät vaarat. Joissakin tapauksissa voi olla tarpeen käyttää useampaa kuin kuutta R-lauseketta.

Standardilausekkeitä ”erittäin helposti syttyvä” tai ”helposti syttyvä” ei tarvitse merkitä, jos 2.4 kohdan mukaisesti käytetyt vaaratunnukset kuvaavat niitä.

6. Turvallisuustoimenpiteet (S-lausekkeet)

Turvallisuustoimenpiteitä osoittavien lausekkeiden (S-lausekkeet) on oltava yhdenmukaiset direktiivin 67/548/ETY liitteen IV sanamuotojen ja liitteen VI määräysten kanssa ja niitä on käytettävä tämän direktiivin liitteissä I, II ja III esitettyjen vaarojen arvioinnista saatujen tulosten mukaisesti.

Yleensä enintään kuusi S-lauseketta riittää muotoilemaan aiheellisimmat turvallisuustoimenpiteet; tätä tarkoitusta varten direktiivin 67/548/ETY liitteessä IV lueteltuja yhdistettyjä lausekkeitä pidetään yhtenä lausekkeena. Joissakin tapauksissa voi kuitenkin olla tarpeen käyttää useampaa kuin kuutta S-lauseketta.

Jos ohjeita on käytännössä mahdotonta sisällyttää pakkauksen etikettiin tai pakkaukseen itseensä, valmisteen käyttöä koskevat ohjeet turvallisuustoimenpiteistä on liitettävä mukaan pakkaukseen.

7. Sisällön nimellinen määrä (nimellismassa tai nimellistilavuus) siinä tapauksessa, että valmisteita tarjotaan tai myydään yleisölle.

3) Poiketen siitä, mitä tämän artiklan 2.4, 2.5 ja 2.6 kohdassa säädetään, tietyt 7 artiklan mukaisesti vaaralliseksi luokitellut valmisteet voidaan 20 artiklassa säädettyjä menettelyjä noudattaen vapauttaa tietyistä ympäristömerkintöjä koskevista säännöksistä tai päättää erityisistä ympäristömerkintöihin liittyvistä säännöksistä, jos voidaan osoittaa ympäristövaikutusten vähentyvän. Nämä vapautukset ja erityiset säännökset on määriteltävä ja vahvistettava liitteessä V olevassa A- tai B-osassa.

4) Jos pakkauksen sisältö on enintään 125 millilitraa:

— pakkaukseen ei tarvitse merkitä R-lausekkeitä tai S-lausekkeitä, jos on kyse helposti syttyviksi, hapettaviksi tai ärsyttäviksi, lukuun ottamatta valmisteita, jolle on määrätty lauseke R41, tai ympäristölle vaaralliseksi luokitelluista valmisteista, joihin on liitetty varoitusmerkki N;

— syttyviksi tai ympäristölle vaaralliseksi luokiteltuihin valmisteisiin, joihin ei ole liitetty varoitusmerkkiä N, on merkittävä R-lausekkeet mutta niihin ei tarvitse merkitä S-lausekkeitä.

5) Tässä direktiivissä tarkoitettujen valmisteiden pakkauksissa tai etiketeissä ei saa esiintyä merkintöjä kuten ”ei myrkyllinen”, ”ei haitallinen”, ”ympäristöystävällinen”, ”ekologinen” eikä muutakaan väitettä, jolla on tarkoitus osoittaa, että valmiste ei ole vaarallinen tai joka voi johtaa tällaisten valmisteiden aiheuttamien vaarojen aliarvioimiseen, sanotun kuitenkaan rajoittamatta direktiivin 91/414/EY 16 artiklan 4 kohdan soveltamista.

11 artikla

Merkintävaatimusten täytäntöönpano

1) Kun etikettiin on tehty 10 artiklassa vaaditut merkinnät, etiketti on kiinnitettävä lujasti yhteen tai useampaan pakkauksen pinnoista siten, että tiedot on luettavissa vaakasuoraan pakkauksen ollessa tavanomaisessa asennossa. Etiketin mitat on vahvistettu direktiivin 67/548/ETY liitteessä VI ja etiketti on tarkoitettu ainoastaan tässä direktiivissä vaadittujen sekä tarvittaessa muiden terveyttä tai turvallisuutta koskevien lisätietojen ilmoittamiseen.

2) Etikettiä ei edellytetä, kun merkinnät on tehty selvästi itse pakkaukseen 1 kohdassa esitetyjä vaatimuksia noudattaen.

3) Etiketin — tai 2 kohdassa esitetyssä tapauksessa pakkauksen — värin ja ulkoasun on oltava sellainen, että varoitusmerkki ja sen tausta erottuvat selvästi.

4) Etiketissä 10 artiklan mukaisesti edellytettujen tietojen on erotuttava selvästi taustasta, ja niiden koon ja asetelun on oltava sellainen, että ne ovat helposti luettavissa.

Näiden tietojen esitystapaa ja muotoa koskevat erityissäännökset vahvistetaan direktiivin 67/548/ETY liitteessä VI.

5) Jäsenvaltiot voivat asettaa alueellaan tässä direktiivissä tarkoitettujen valmisteiden markkinoille saattamisen edellytykseksi sen, että niiden merkinnöissä käytetään jäsenvaltion virallista kieltä tai virallisia kieliä.

6) Tämän direktiivin merkintävaatimukset on täytetty:

a) jos pakkaus sisältää yhden tai useampia sisäkkäisiä pakkauksia, kun ulompaan pakkaukseen on tehty vaarallisten tavaroiden kuljetusta koskevien kansainvälisten sääntöjen mukaiset merkinnät ja sisäpakkaukseen tai -pakkauksiin tämän direktiivin mukaiset merkinnät;

b) jos kyseessä on ainoastaan yksi pakkaus:

— silloin, kun pakkaukseen on tehty vaarallisten tavaroiden kuljetusta koskevien kansainvälisten sääntöjen ja 10 artiklan 2 kohdan 2.1, 2.2, 2.3, 2.5 ja 2.6 kohdan mukaiset merkinnät; 7 artiklan mukaisesti luokiteltujen valmisteiden osalta noudatetaan myös 10 artiklan 2 kohdan 2.4 kohdan

säännöksiä kyseisen ominaisuuden osalta silloin, kun sitä ei ole suoraan mainittu etiketissä,

— silloin, kun se on tarkoituksenmukaista erityisten pakkaustyyppien, kuten liikuteltavien kaasupullojen osalta, kun merkinnät on tehty direktiivin 67/548/ETY liitteessä VI tarkoitettujen erityisvaatimusten mukaisesti.

Silloin kun vaarallisia valmisteita ei viedä jäsenvaltion alueen ulkopuolelle, merkinnät voidaan tehdä kansallisten määräysten mukaan vaarallisia valmisteita koskevien kansainvälisten kuljetussääntöjen asemesta.

12 artikla

Poikkeukset merkintöjä ja pakkaamista koskeviin vaatimuksiin

1) Räjähteisiin, jotka on saatettu markkinoille räjähdys- tai ilotulitustarkoituksiin, ei sovelleta 9, 10 ja 11 artiklaa.

2) Tiettyihin 5, 6 tai 7 artiklassa tarkoitettuihin liitteessä VII määriteltyihin vaarallisiin valmisteisiin, jotka eivät siinä muodossa kuin ne on saatettu markkinoille aiheuta mitään fyysikaalis-kemiallista riskiä tai riskiä terveydelle tai ympäristölle, ei sovelleta 9, 10 ja 11 artiklaa.

3) Jäsenvaltiot voivat myös:

a) sallia, että 10 artiklassa edellytetyt merkinnät tehdään jollakin muulla asianmukaisella tavalla pakkauksiin, jotka ovat joko liian pieniä tai muuten sopimattomia merkittäväksi 11 artiklan 1 ja 2 kohdan mukaisesti;

b) sallia 10 ja 11 artiklasta poiketen, että vaarallisten valmisteiden, jotka on luokiteltu haitallisiksi, erittäin helposti syttyviksi, helposti syttyviksi, syttyviksi, ärsyttäviksi tai hapettaviksi, pakkaukset jätetään merkitsemättä tai merkitään jollakin muulla tavalla, jos ne sisältävät niin pieniä määriä ainetta, ettei ole syytä olettaa näitä valmisteita käsitteleville henkilöille tai muille henkilöille aiheutuvan vaaraa;

c) sallia 10 ja 11 artiklasta poiketen, että 7 artiklan mukaisesti luokiteltujen vaarallisten valmisteiden pakkaukset jätetään merkitsemättä tai merkitään jollakin muulla tavalla, jos ne sisältävät niin pieniä määriä ainetta, ettei ole syytä olettaa ympäristölle aiheutuvan vaaraa,

d) sallia 10 ja 11 artiklasta poiketen, että vaaralliset valmisteet, joita ei mainita edellä b tai c alakohdassa, merkitään jollakin muulla asianmukaisella tavalla, jos

pakkaukset ovat liian pieniä merkittäviksi 10 ja 11 artiklassa tarkoitettulla tavalla eikä ole syytä olettaa näitä valmisteita käsitteleville henkilöille tai muille henkilöille aiheutuvan vaaraa.

Tätä kohtaa sovellettaessa ei sallita muiden kuin tässä direktiivissä säädettyjen varoitusmerkkien, vaaratunnusten, R-lausekkeiden tai S-lausekkeiden käyttöä.

4) Jos jäsenvaltio käyttää 3 kohdassa säädettyjä vaihtoehtoja, sen on viipymättä ilmoitettava tästä komissiolle ja jäsenvaltioille. Tarvittaessa toimenpiteistä päätetään liitteen V puitteissa ja 20 artiklan säännöksiä noudattaen.

13 artikla

Etämyynti

Tässä direktiivissä tarkoitettua valmistetta koskevassa mainostamisessa, jonka perusteella suuren yleisön jäsen voi tehdä ostosopimuksen näkemättä ensin valmisteeseen etikettiä, on mainittava etiketissä ilmoitettu vaaratyyppi tai ilmoitetut vaaratyyppit. Tämä vaatimus ei kuitenkaan rajoita kuluttajansuojasta etäsopimuksissa 20 päivänä toukokuuta 1997 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 97/7/EY⁽¹⁾ soveltamista.

14 artikla

Käyttöturvallisuustiedote

1) Käyttöturvallisuustiedotteessa annetut tiedot on tarkoitettu pääasiallisesti ammattikäyttäjille ja niiden on annettava heille mahdollisuus ryhtyä tarvittaviin toimenpiteisiin terveyden, turvallisuuden ja ympäristön suojelemiseksi työpaikalla.

2) 1. Jäsenvaltioiden on toteutettava kaikki tarvittavat toimenpiteet sen varmistamiseksi, että:

- a) edellä 1 artiklan 2 kohdassa tarkoitettua valmisteen markkinoille saattamisesta vastuussa oleva henkilö toimittaa käyttöturvallisuustiedotteen.
- b) valmisteen markkinoille saattamisesta vastaava henkilö toimittaa ammattikäyttäjän pyynnöstä käyttöturvallisuustiedotteen, joka sisältää suhteellistetut tiedot niistä valmisteista, joita ei ole luokiteltu vaarallisiksi 5, 6 ja 7 artiklan mukaisesti, mutta jotka sisältävät yksittäisinä pitoi-

suuksina vähintään 1 painoprosentin muiden kuin kaasumaisten valmisteiden osalta ja vähintään 0,2 tilavuusprosenttia kaasumaisten valmisteiden osalta vähintään:

— yhtä terveydelle tai ympäristölle vaarallista ainetta tai

— yhtä ainetta, jolle yhteisön lainsäädännön perusteella on määrätty altistusraja-arvot työpaikoille.

2. Käyttöturvallisuustiedotteiden ja niiden toimittamisen on noudatettava direktiivin 91/155/ETY säännöksiä.

3. Tarvittavat muutokset direktiivin 91/155/ETY mukauttamiseksi tekniikan kehitykseen on tehtävä tämän direktiivin 20 artiklassa vahvistettua menettelyä noudattaen.

Erityisesti tarvittavat muutokset 1 kohdan b alakohdan säännösten ottamiseksi huomioon on vahvistettava ennen 22 artiklan 1 kohdassa säädettyä päivämäärää.

4. Käyttöturvallisuustiedote voidaan toimittaa paperilla tai sähköisessä muodossa edellyttäen, että vastaanottajalla on käytettävissään siihen tarvittavat apuvälineet.

15 artikla

Kemiallisten nimien luottamuksellisuus

Kun valmisteen markkinoille saattamisesta vastaava henkilö voi osoittaa, että kemiallisen koostumuksen ilmoittaminen etiketissä tai käyttöturvallisuustiedotteessa silloin, kun on kyse aineesta, joka on luokiteltu yksinomaan:

— ärsyttäväksi, lukuun ottamatta lausekkeella R41 merkittyjä aineita, tai 10 artiklan 2.3.4 kohdassa tarkoitettua yhden tai useamman muun ominaisuuden kanssa yhdessä ärsyttäväksi, tai

— haitalliseksi tai 10 artiklan 2.3.4 kohdassa tarkoitettua yhden tai useamman muun ominaisuuden kanssa yhdessä haitalliseksi aineeksi ja jolla on ainoastaan välittömiä mahdollisesti kuolemaan johtavia vaikutuksia,

voi vaarantaa hänen liikesalaisuutensa, hänelle voidaan liitteen VI määräysten mukaisesti antaa lupa viitata kyseiseen aineeseen joko nimellä, josta käyvät ilmi tärkeimmät kemialliset ryhmät, tai vaihtoehtoisella nimellä. Menettelyä ei kuitenkaan sovelleta silloin, kun kyseiselle aineelle on asetettu altistusraja yhteisön tasolla.

⁽¹⁾ EYVL L 144, 4.6.1997, s. 19.

Kun valmisteen markkinoille saattamisesta vastaava henkilö haluaa hyötyä luottamuksellisuutta koskevista säännöksistä, hänen on esitettävä toimivaltaisille viranomaisille pyyntö siinä jäsenvaltiossa, jossa valmiste ensimmäiseksi saatetaan markkinoille.

Pyyntö on tehtävä liitteen VI määräysten mukaisesti ja tiedot on siinä esitettävä kyseisessä liitteessä olevassa A-osassa vaaditussa muodossa. Valmisteen markkinoille saattamisesta vastaavan henkilön on kuitenkin mahdollisesti annettava toimivaltaisen viranomaisen pyynnöstä lisätietoja, mikäli se on tarpeen pyynnön perusteltavuuden arvioimiseksi.

Jäsenvaltion toimivaltaisen viranomaisen, jolle luottamuksellisuutta koskeva pyyntö esitetään, on ilmoitettava hakijalle päätöksestään. Valmisteen markkinoille saattamisesta vastaavan henkilön on toimitettava päätöksestä jäljennös kuhunkin jäsenvaltioon, jossa hän haluaa markkinoida valmistetta.

Jäsenvaltion viranomaisten tai komission tietoon saatettuja luottamuksellisia tietoja on käsiteltävä direktiivin 67/548/ETY 19 artiklan 4 kohdan mukaisesti.

16 artikla

Jäsenvaltioiden oikeudet työntekijöiden turvallisuuden osalta

Tämä direktiivi ei vaikuta jäsenvaltioiden oikeuteen määrätä perustamissopimuksen mukaisesti vaatimuksia, joita ne pitävät tarpeellisina työntekijöiden suojelun varmistamiseksi heidän käyttäessään kyseisiä vaarallisia valmisteita edellyttäen, että vaarallisten valmisteiden luokitusta, pakkaamista ja merkintöjä ei muuteta tämän direktiivin vastaisella tavalla.

17 artikla

Terveystietojen liittyvien tietojen vastaanottamisesta vastaavat elimet

Jäsenvaltioiden on nimettävä elin, joka on, tai elimet, jotka ovat vastuussa tiedon vastaanottamisesta markkinoille saatetuista vaarallisista valmisteista, joita pidetään vaarallisina niiden terveyteen kohdistuvien tai fysikaaliskemiallisten vaikutusten perusteella, mukaan lukien tiedot niiden kemiallisesta koostumuksesta.

Jäsenvaltioiden on toteutettava tarvittavat toimenpiteet sen varmistamiseksi, että nimetyillä elimillä on kaikki tarvittavat takuut saadun tiedon luottamuksellisuuden säilyttämiseksi. Tällaista tietoa saa käyttää ainoastaan lääketieteellisiin tarkoituksiin annettaessa ohjeita ehkäiseviä toimenpiteitä ja hoitotoimenpiteitä varten, erityisesti hätätapauksissa.

Jäsenvaltioiden on varmistettava, että tietoa ei käytetä muihin tarkoituksiin.

Jäsenvaltioiden on varmistettava, että nimetyt elimet saavat valmistajilta tai markkinoille saattamisesta vastuussa olevilta henkilöiltä käytettäväkseen kaikki tiedot, jotka vaaditaan niille kuuluvien tehtävien hoitamiseksi.

18 artikla

Vapaata liikkuvuutta koskeva lauseke

Rajoittamatta muita yhteisön oikeuden säännöksiä jäsenvaltiot eivät saa kieltää, rajoittaa tai estää tämän direktiivin säännösten mukaisten valmisteiden markkinoille saattamista valmisteiden luokituksen, pakkauksen, etiketin tai turvallisuustiedotteen perusteella.

19 artikla

Suojalauseke

1) Jos jäsenvaltiolla on perusteltuja syitä katsoa, että valmiste, vaikka se onkin tämän direktiivin säännösten mukainen, aiheuttaa vaaran ihmisille tai ympäristölle tämän direktiivin säännöksiin liittyvistä syistä, jäsenvaltio voi väliaikaisesti estää valmisteen markkinoille saattamisen tai asettaa sille erityisiä vaatimuksia alueellaan. Jäsenvaltion on viipymättä ilmoitettava komissiolle ja muille jäsenvaltioille tällaisesta toimenpiteestä ja perusteltava päätöksensä.

2) Edellä 1 kohdassa tarkoitettussa tapauksessa komissio kuulee jäsenvaltioita niin pian kuin mahdollista.

3) Komissio tekee päätöksen 20 artiklassa säädettyä menettelyä noudattaen.

20 artikla

Mukauttaminen tekniikan kehitykseen

Muutokset tämän direktiivin liitteiden mukauttamiseksi tekniikan kehitykseen tehdään direktiivin 67/548/ETY 29 artiklan 4 kohdan b alakohdassa säädettyä menettelyä noudattaen.

*21 artikla***Direktiivien kumoaminen**

- 1) Kumotaan liitteessä VIII olevassa A-osassa luetellut direktiivit rajoittamatta määräaikojen noudattamista koskevia jäsenvaltioiden velvoitteita niiden saattaessa direktiivit osaksi kansallista lainsäädäntöä, ja rajoittamatta liitteessä VIII olevassa B-osassa osoitettujen direktiivien soveltamista.
- 2) Liitteessä VIII olevassa A-osassa lueteltuja direktiivejä sovelletaan kuitenkin Itävallan, Suomen ja Ruotsin osalta, jollei C-osan määräyksistä muuta johdu, perustamissopimusta noudattaen.
- 3) Viittauksia kumottuihin direktiiveihin pidetään viittauksina tähän direktiiviin liitteessä IX olevan vastaavuustaulukon mukaisesti.

*22 artikla***Saattaminen osaksi kansallista lainsäädäntöä**

- 1) Jäsenvaltioiden on annettava ja julkaistava tämän direktiivin noudattamisen edellyttämät lait, asetukset ja hallinnolliset määräykset ennen [. . .⁽¹⁾]. Niiden on ilmoitettava tästä komissiolle viipymättä.
- 2) Jäsenvaltioiden on sovellettava 1 kohdassa tarkoitettuja lakeja, asetuksia ja hallinnollisia määräyksiä:
- a) valmisteisiin, jotka eivät kuulu direktiivin 91/414/ETY tai direktiivin 98/8/EY soveltamisalaan [. . .⁽¹⁾], ja

b) valmisteisiin, jotka kuuluvat direktiivin 91/414/ETY tai direktiivin 98/8/EY soveltamisalaan [. . .⁽²⁾].

3) Näissä jäsenvaltioiden antamissa säädöksissä on viitattava tähän direktiiviin, tai niihin on liitettävä tällainen viittaus, kun ne virallisesti julkaistaan. Jäsenvaltioiden on säädettävä siitä, miten viittaukset tehdään.

23 artikla

Tämä direktiivi tulee voimaan päivänä, jona se julkaistaan *Euroopan yhteisöjen virallisessa lehdessä*.

Edellä 21 artiklan 2 kohtaa sovelletaan 1 päivästä tammikuuta 1999.

24 artikla

Tämä direktiivi on osoitettu kaikille jäsenvaltioille.

Tehty Brysselissä

Euroopan parlamentin puolesta
Puhemies

Neuvoston puolesta
Puheenjohtaja

⁽¹⁾ 36 kuukautta tämän direktiivin voimaantulosta.

⁽²⁾ 60 kuukautta tämän direktiivin voimaantulosta.

LIITE I

VALMISTEIDEN FYSIKAALIS-KEMIAALLISTEN OMINAISUUKSIEN ARVIOINTIMENETELMÄT
5 ARTIKLAN MUKAISESTI

A-OSA

Poikkeukset direktiivin 67/548/ETY liitteessä V olevan A-osan testimenetelmiin

Ks. direktiivin 67/548/ETY liitteessä VI oleva 2.2.5 kohta

B-OSA

Vaihtoehtoiset laskentamenetelmät

B 1. *Muut kuin kaasumaiset valmisteet*

Orgaanisia peroksiedeja sisältävien valmisteiden hapettavien ominaisuuksien määrittäminen.

Ks. direktiivin 67/548/ETY liitteessä VI oleva 2.2.2.1 kohta

B 2. *Kaasumaiset valmisteet*

1. Hapettavien ominaisuuksien määrittäminen

Ks. direktiivin 67/548/ETY liitteessä VI oleva 9.1.1.2 kohta

2. Syttyvyysominaisuuksien määrittäminen

Ks. direktiivin 67/548/ETY liitteessä VI oleva 9.1.1.1 kohta

—

LIITE II

VALMISTEISTA TERVEYDELLE AIHEUTUVIEN VAAROJEN ARVIOINTIMENETELMÄT
6 ARTIKLAN MUKAISESTI

Johdanto

Kaikki terveysvaikutukset, jotka liittyvät valmisteiden sisältämistä aineista aiheutuviin terveysvaikutuksiin, on arvioitava. Tämä tässä liitteessä olevassa A- ja B-osassa kuvattu sopimuksenvarainen menetelmä on laskentamenetelmä, jota voidaan soveltaa kaikkiin valmisteisiin ja jossa otetaan huomioon kaikista valmisteiden sisältämistä aineista terveydelle aiheutuvat vaarat. Tämän vuoksi terveydelle vaaralliset vaikutukset on jaoteltu seuraavasti:

1. välittömät kuoleman aiheuttavat vaikutukset,
2. kerta-altistuksen aiheuttamat muut kuin kuolemaan johtavat pysyvät vaikutukset,
3. toistuvan tai pitkäaikaisen altistuksen aiheuttamat vakavat vaikutukset,
4. syövyttävät vaikutukset, ärsyttävät vaikutukset,
5. herkistävät vaikutukset,
6. syöpää aiheuttavat, perimää vaurioittavat, lisääntymiselle vaaralliset vaikutukset.

Valmisteiden terveydelle aiheuttamat vaikutukset on arvioitava 6 artiklan 1 kohdan a alakohdan mukaisesti tässä liitteessä olevassa A- ja B-osassa kuvattua sopimuksenvaraista menetelmää ja yksittäisiä pitoisuusrajoja käyttäen.

- a) Jos direktiivin 67/548/ETY liitteessä I luetelluille vaarallisille aineille on määritelty pitoisuusrajat, jotka ovat tarpeen tässä liitteessä olevassa A-osassa kuvatun arviointimenetelmän soveltamiseksi, näitä pitoisuusrajoja on käytettävä.
- b) Jos vaarallisia aineita ei ole lueteltu direktiivin 67/548/ETY liitteessä I tai ne esiintyvät siinä ilman pitoisuusrajoja, jotka ovat tarpeen tässä liitteessä olevassa A-osassa kuvatun arviointimenetelmän soveltamiseksi, pitoisuusrajat määrätään tässä liitteessä olevan B-osan vaatimusten mukaisesti.

Luokitusmenettely esitetään tässä liitteessä olevassa A-osassa.

Aineiden luokitus ja sen tuloksena syntyvä valmisteiden luokitus ilmaistaan

- joko varoitusmerkillä ja yhdellä tai useammalla vaaraa osoittavalla lausekkeella tai
- vaaraluokalla (ryhmä 1, ryhmä 2 tai ryhmä 3), joissa käytetään myös vaaraa osoittavia lausekkeitä, silloin kun on kyse syöpää aiheuttavista, perimän muutoksia aiheuttavista tai lisääntymiselle vaarallisista aineista ja valmisteista. Sen vuoksi on tärkeää ottaa huomioon varoitusmerkin lisäksi kaikki kuhunkin tarkasteltavaan aineeseen liitetyt lausekkeet, jotka osoittavat erityistä vaaraa.

Kaikkien vaarallisten terveysvaikutusten systemaattinen arviointi ilmaistaan pitoisuusrajojen avulla paino/paino -prosentteina, lukuun ottamatta kaasumaisia valmisteita, jotka ilmaistaan tilavuus/tilavuus -prosentteina, ja tämä tapahtuu aineen luokituksen yhteydessä.

Jos pitoisuusrajoja, jotka ovat tarpeellisia tämän sopimuksenvaraisen menetelmän soveltamiseksi, ei ole ilmoitettu direktiivin 67/548/ETY liitteessä I, sovelletaan tässä liitteessä olevassa B-osassa esitettyjä rajoja.

A-OSA

Terveydelle aiheutuvien vaarojen arviointimenetelmä

Arvioinnissa edetään vaiheittain seuraavasti.

1. *Seuraavat valmisteet luokitellaan erittäin myrkyllisiksi:*
 - 1.1 valmisteet, jotka voivat aiheuttaa välittömiä kuolemaan johtavia vaikutuksia ja jotka merkitään varoitusmerkillä "T+" ja joihin liitetään vaaratunnus "erittäin myrkyllinen" ja vaaraa osoittavat lausekkeet R26, R27 tai R28.

- 1.1.1 valmisteet, jotka sisältävät yhtä tai useampaa erittäin myrkylliseksi luokiteltua ainetta, joka aiheuttaa tällaisia vaikutuksia, jolloin yksittäisten aineiden pitoisuudet ovat yhtä suuria tai suurempia kuin:
- joko pitoisuus, joka on määritelty kyseessä olevalle aineelle tai aineille direktiivin 67/548/ETY liitteessä I, tai
 - pitoisuus, joka on määritelty tässä liitteessä olevan B-osan 1 kohdassa (taulukko I ja I A), kun aine tai aineet eivät esiinny direktiivin 67/548/ETY liitteessä I tai ovat siinä ilman pitoisuusrajoja.
- 1.1.2 valmisteet, jotka sisältävät useita erittäin myrkylliseksi luokiteltuja aineita, jolloin kunkin aineen yksittäisen pitoisuuden on oltava alle 1.1.1 kohdan a tai b alakohdassa määriteltyjen rajojen, jos:

$$\sum \left(\frac{P_{T+}}{L_{T+}} \right) \geq 1$$

jossa:

P_{T+} = valmisteen sisältämän jokaisen erittäin myrkyllisen aineen paino- tai tilavuusprosentti,

L_{T+} = jokaiselle erittäin myrkylliselle aineelle määritelty erittäin myrkyllinen raja-arvo paino- tai tilavuusprosentteina.

- 1.2 valmisteet, jotka aiheuttavat pysyviä, muita kuin kuolemaan johtavia vaikutuksia kerta-altistuksesta, jotka merkitään varoitusmerkillä "T+" ja joihin liitetään vaaratunnus "erittäin myrkyllinen" ja vaaraa osoittava lauseke R39/altistusreitti.

valmisteet, jotka sisältävät vähintään yhtä tällaista vaarallista ainetta, jolloin yksittäisten aineiden pitoisuudet ovat yhtä suuria tai suurempia kuin:

- joko pitoisuus, joka on määritelty kyseessä olevalle aineelle tai aineille direktiivin 67/548/ETY liitteessä I, tai
- pitoisuus, joka on määritelty tässä liitteessä olevan B-osan 2 kohdassa (taulukko II ja II A), kun aine tai aineet eivät esiinny direktiivin 67/548/ETY liitteessä I tai ne ovat siinä ilman pitoisuusrajoja.

2. Seuraavat valmisteet luokitellaan myrkyllisiksi:

- 2.1 valmisteet, jotka voivat aiheuttaa välittömiä kuolemaan johtavia vaikutuksia ja jotka merkitään varoitusmerkillä "T" ja joihin liitetään vaaratunnus "myrkyllinen" ja vaaraa osoittavat lausekkeet R23, R24 tai R25.

- 2.1.1 valmisteet, jotka sisältävät yhtä tai useampaa erittäin myrkylliseksi tai myrkylliseksi luokiteltua ainetta, joka aiheuttaa tällaisia vaikutuksia, jolloin yksittäisten aineiden pitoisuudet ovat yhtä suuria tai suurempia kuin:

- joko pitoisuus, joka on määritelty kyseessä olevalle aineelle tai aineille direktiivin 67/548/ETY liitteessä I, tai
- pitoisuus, joka on määritelty tässä liitteessä olevan B-osan 1 kohdassa (taulukko I ja I A), silloin kun aine tai aineet eivät esiinny direktiivin 67/548/ETY liitteessä I tai ne ovat siinä ilman pitoisuusrajoja.

- 2.1.2 valmisteet, jotka sisältävät useita erittäin myrkylliseksi tai myrkylliseksi luokiteltuja aineita, jolloin kunkin aineen yksittäisen pitoisuuden on oltava alle 2.1.1 kohdan a tai b alakohdassa määriteltyjen rajojen, jos:

$$\sum \left(\frac{P_{T+}}{L_T} + \frac{P_T}{L_T} \right) \geq 1$$

jossa:

P_{T+} = valmisteen sisältämän jokaisen erittäin myrkyllisen aineen paino- tai tilavuusprosentti,

P_T = valmisteen sisältämän jokaisen myrkyllisen aineen paino- tai tilavuusprosentti,

L_T = jokaiselle erittäin myrkylliselle tai myrkylliselle aineelle määritelty vastaava myrkyllisyysraja paino- tai tilavuusprosentteina ilmaistuna.

- 2.2 valmisteet, jotka aiheuttavat pysyviä, muita kuin kuolemaan johtavia vaikutuksia kerta-altistuksesta, jotka merkitään varoitusmerkillä "T+" ja joihin liitetään vaaratunnus "myrkyllinen" ja vaaraa osoittava lauseke R39/altistusreitti.

valmisteet, jotka sisältävät vähintään yhtä tällaista erittäin myrkylliseksi tai myrkylliseksi luokiteltua vaarallista ainetta, jolloin yksittäisten aineiden pitoisuudet ovat yhtä suuria tai suurempia kuin:

- joko pitoisuus, joka on määritelty kyseessä olevalle aineelle tai aineille direktiivin 67/548/ETY liitteessä I, tai

- b) pitoisuus, joka on määritelty tässä liitteessä olevan B-osan 2 kohdassa (taulukko II ja II A), kun aine tai aineet eivät esiinny direktiivin 67/548/ETY liitteessä I tai ne ovat siinä ilman pitoisuusrajoja.
- 2.3 valmisteet, joita pidetään myrkyllisinä niiden pitkäaikaisvaikutusten vuoksi, jotka merkitään varoitusmerkillä "T" ja joihin liitetään vaaratunnus "myrkyllinen" ja vaaraa osoittava lauseke R48/altistusreitti.
- valmisteet, jotka sisältävät vähintään yhtä tällaista vaarallista ainetta, jolloin yksittäisten aineiden pitoisuudet ovat yhtä suuria tai suurempia kuin:
- a) joko pitoisuus, joka on määritelty kyseessä olevalle aineelle tai aineille direktiivin 67/548/ETY liitteessä I, tai
- b) pitoisuus, joka on määritelty tässä liitteessä olevan B-osan 3 kohdassa (taulukko III ja III A), kun aine tai aineet eivät esiinny direktiivin 67/548/ETY liitteessä I tai ne ovat siinä ilman pitoisuusrajoja.

3. *Seuraavat valmisteet luokitellaan haitallisiksi:*

- 3.1 valmisteet, jotka voivat aiheuttaa välittömiä kuolemaan johtavia vaikutuksia ja jotka merkitään varoitusmerkillä "X_n" ja joihin liitetään vaaratunnus "haitallinen" ja vaaraa osoittavat lausekkeet R20, R21 tai R22.
- 3.1.1 valmisteet, jotka sisältävät yhtä tai useampaa erittäin myrkylliseksi, myrkylliseksi tai haitalliseksi luokiteltua ainetta, joka aiheuttaa tällaisia vaikutuksia, jolloin yksittäisten aineiden pitoisuudet ovat yhtä suuria tai suurempia kuin:
- a) joko pitoisuus, joka on määritelty kyseessä olevalle aineelle tai aineille direktiivin 67/548/ETY liitteessä I, tai
- b) pitoisuus, joka on määritelty tässä liitteessä olevan B-osan 1 kohdassa (taulukko I ja I A), kun aine tai aineet eivät esiinny direktiivin 67/548/ETY liitteessä I tai ne ovat siinä ilman pitoisuusrajoja.
- 3.1.2 valmisteet, jotka sisältävät useita erittäin myrkylliseksi, myrkylliseksi tai haitalliseksi luokiteltuja aineita, jolloin kunkin aineen yksittäisen pitoisuuden on oltava alle 3.1.1 kohdan a tai b alakohdassa määritettyjen rajojen, jos:

$$\sum \left(\frac{P_{T+}}{L_{X_n}} + \frac{P_T}{L_{X_n}} + \frac{P_{X_n}}{L_{X_n}} \right) \geq 1$$

jossa:

P_{T+} = valmisteeseen sisältämien jokaisen erittäin myrkyllisen aineen paino- tai tilavuusprosentti,

P_T = valmisteeseen sisältämien jokaisen myrkyllisen aineen paino- tai tilavuusprosentti,

P_{X_n} = valmisteeseen sisältämien jokaisen haitallisen aineen paino- tai tilavuusprosentti,

L_{X_n} = jokaiselle erittäin myrkylliselle, myrkylliselle tai haitalliselle aineelle määritelty vastaava haitallisuusraja paino- tai tilavuusprosentteina ilmaistuna.

- 3.2 valmisteet, jotka voivat aiheuttaa välitöntä vaaraa keuhkoille nieltynä ja jotka merkitään varoitusmerkillä "X_n" ja joihin liitetään vaaratunnus "haitallinen" ja vaaraa osoittava lauseke R65.
- valmisteet, jotka on luokiteltu haitallisiksi direktiivin 67/548/ETY liitteessä VI olevassa 3.2.3 kohdassa täsmennettyjen perusteiden mukaisesti. Kun edellä 3.1 kohdan mukaisesti sovelletaan sopimukseenvaraista menetelmää, ei oteta huomioon aineiden luokitusta R65-lausekkeen piiriin.
- 3.3 valmisteet, jotka aiheuttavat pysyviä, muita kuin kuolemaan johtavia vaikutuksia kerta-altistuksesta, jotka merkitään varoitusmerkillä "X_n", ja joihin liitetään vaaratunnus "haitallinen" ja vaaraa osoittava lauseke R40/altistusreitti.

valmisteet, jotka sisältävät vähintään yhtä tällaista erittäin myrkylliseksi, myrkylliseksi tai haitalliseksi luokiteltua vaarallista ainetta, jolloin yksittäisten aineiden pitoisuudet ovat yhtä suuria tai suurempia kuin:

- a) joko pitoisuus, joka on määritelty kyseessä olevalle aineelle tai aineille direktiivin 67/548/ETY liitteessä I, tai
- b) pitoisuus, joka on määritelty tässä liitteessä olevan B-osan 2 kohdassa (taulukko II ja II A), silloin kun aine tai aineet eivät esiinny direktiivin 67/548/ETY liitteessä I tai ne ovat siinä ilman pitoisuusrajoja.

- 3.4 valmisteet, jotka aiheuttavat pitkäaikaisvaikutuksia, ja jotka merkitään varoitusmerkillä "X_n", ja joihin liitetään vaaratunnus "haitallinen" ja vaaraa osoittava lauseke R48/altistusreitti.

valmisteet, jotka sisältävät vähintään yhtä tällaista myrkylliseksi tai haitalliseksi luokiteltua vaarallista ainetta, jolloin yksittäisten aineiden pitoisuudet ovat yhtä suuria tai suurempia kuin:

- a) joko pitoisuus, joka on määritelty kyseessä olevalle aineelle tai aineille direktiivin 67/548/ETY liitteessä I, tai
- b) pitoisuus, joka on määritelty tässä liitteessä olevan B-osan 3 kohdassa (taulukko III ja III A), kun aine tai aineet eivät esiinny direktiivin 67/548/ETY liitteessä I tai ne ovat siinä ilman pitoisuusrajoja.

4. *Seuraavat valmisteet luokitellaan syövyttäväksi:*

- 4.1 ja ne merkitään varoitusmerkillä "C" ja niihin liitetään vaaratunnus "syövyttävä" ja vaaraa osoittava lauseke R35.

4.1.1 valmisteet, jotka sisältävät yhtä tai useampaa syövyttäväksi luokiteltua ainetta ja joihin liitetään lauseke R35, jolloin yksittäisten aineiden pitoisuudet on yhtä suuria tai suurempia kuin:

- a) joko pitoisuus, joka on määritelty kyseessä olevalle aineelle tai aineille direktiivin 67/548/ETY liitteessä I, tai
- b) pitoisuus, joka on määritelty tässä liitteessä olevan B-osan 4 kohdassa (taulukko IV ja IV A), silloin kun aine tai aineet eivät esiinny direktiivin 67/548/ETY liitteessä I tai ne ovat siinä ilman pitoisuusrajoja.

- 4.1.2 valmisteet, jotka sisältävät useita syövyttäväksi luokiteltuja aineita ja joihin liitetään lauseke R35, jolloin kunkin aineen yksittäisen pitoisuuden on oltava alle 4.1.1 kohdan a tai b alakohdassa määriteltyjen rajojen, jos:

$$\sum \left(\frac{P_{C, R35}}{L_{C, R35}} \right) \geq 1$$

jossa:

$P_{C, R35}$ = valmisteen sisältämän jokaisen syövyttävän aineen, johon on liitetty lauseke R35, paino- tai tilavuusprosentti,

$L_{C, R35}$ = jokaiselle syövyttävälle aineelle, johon on liitetty lauseke R35, määritelty syövyttävyyden raja R35 paino- tai tilavuusprosentteina ilmaistuna,

- 4.2 ja ne merkitään varoitusmerkillä "C" ja niihin liitetään vaaratunnus "syövyttävä" ja vaaraa osoittava lauseke R34.

4.2.1 valmisteet, jotka sisältävät yhtä tai useampaa syövyttäväksi luokiteltua ainetta ja joihin liitetään lauseke R35 tai R34, jolloin yksittäisten aineiden pitoisuudet ovat yhtä suuria tai suurempia kuin:

- a) joko pitoisuus, joka on määritelty kyseessä olevalle aineelle tai aineille direktiivin 67/548/ETY liitteessä I, tai
- b) pitoisuus, joka on määritelty tässä liitteessä olevan B-osan 4 kohdassa (taulukko IV ja IV A), kun aine tai aineet eivät esiinny direktiivin 67/548/ETY liitteessä I tai ne ovat siinä ilman pitoisuusrajoja.

- 4.2.2 valmisteet, jotka sisältävät useita syövyttäväksi luokiteltuja aineita, joihin liitetään lauseke R35 tai R34, jolloin kunkin aineen yksittäisen pitoisuuden on oltava alle 4.2.1 kohdan a tai b alakohdassa määriteltyjen rajojen, jos:

$$\sum \left(\frac{P_{C, R35}}{L_{C, R34}} + \frac{P_{C, R34}}{L_{C, R34}} \right) \geq 1$$

jossa:

$P_{C, R35}$ = valmisteen sisältämän jokaisen syövyttävän aineen, johon on liitetty lauseke R35, paino- tai tilavuusprosentti,

$P_{C, R34}$ = valmisteen sisältämän jokaisen syövyttävän aineen, johon on liitetty lauseke R34, paino- tai tilavuusprosentti,

$L_{C, R34}$ = jokaiselle syövyttävälle aineelle, johon on liitetty lauseke R35 tai R34, määritelty vastaava syövyttävyyden raja R34 paino- tai tilavuusprosentteina ilmaistuna.

5. *Seuraavat valmisteet luokitellaan ärsyttäväiksi:*

- 5.1 valmisteet, jotka voivat aiheuttaa vakavia silmävaurioita, jotka merkitään varoitusmerkillä "X_i", ja joihin liitetään vaaratunnus "ärsyttävä" ja vaaraa osoittava lauseke R41.
- 5.1.1 valmisteet, jotka sisältävät yhtä tai useampaa ärsyttäväksi luokiteltua ainetta, ja joihin liitetään lauseke R41, jolloin yksittäisten aineiden pitoisuudet ovat yhtä suuria tai suurempia kuin:
- joko pitoisuus, joka on määritetty kyseessä olevalle aineelle tai aineille direktiivin 67/548/ETY liitteessä I, tai
 - pitoisuus, joka on määritetty tässä liitteessä olevan B-osan 4 kohdassa (taulukko IV ja IV A), kun aine tai aineet eivät esiinny direktiivin 67/548/ETY liitteessä I tai ne ovat siinä ilman pitoisuusrajoja.
- 5.1.2 valmisteet, jotka sisältävät useita ärsyttäväksi luokiteltuja aineita, joihin liitetään lauseke R41, tai syövyttäväksi luokiteltuja aineita, joihin liitetään lauseke R35 tai R34, jolloin kunkin aineen yksittäisen pitoisuuden on oltava alle 5.1.1 kohdan a tai b alakohdassa määriteltyjen rajojen, jos:

$$\sum \left(\frac{P_{C, R35}}{L_{X_i, R41}} + \frac{P_{C, R34}}{L_{X_i, R41}} + \frac{P_{X_i, R41}}{L_{X_i, R41}} \right) \geq 1$$

jossa:

- $P_{C, R35}$ = valmisteen sisältämän jokaisen syövyttävän aineen, johon on liitetty lauseke R35, paino- tai tilavuusprosentti,
- $P_{C, R34}$ = valmisteen sisältämän jokaisen syövyttävän aineen, johon on liitetty lauseke R34, paino- tai tilavuusprosentti,
- $P_{X_i, R41}$ = valmisteen sisältämän jokaisen ärsyttävän aineen, johon on liitetty lauseke R41, paino- tai tilavuusprosentti,
- $L_{X_i, R41}$ = jokaiselle syövyttävälle aineelle, johon on liitetty lauseke R35 tai R34, tai ärsyttävälle aineelle, johon on liitetty lauseke R41, määritelty vastaava ärsyttävyyden raja R41 paino- tai tilavuusprosentteina ilmaistuna.

- 5.2 valmisteet, jotka ärsyttävät silmiä, ja jotka merkitään varoitusmerkillä "X_i", ja joihin liitetään vaaratunnus "ärsyttävä" ja vaaraa osoittava lauseke R36.
- 5.2.1 valmisteet, jotka sisältävät yhtä tai useampaa syövyttäväksi luokiteltua ainetta, joihin liitetään lauseke R35 tai R34, tai ärsyttäväksi luokiteltua ainetta, johon liitetään lauseke R41 tai R36, jolloin yksittäisten aineiden pitoisuudet ovat yhtä suuria tai suurempia kuin:
- joko pitoisuus, joka on määritetty kyseessä olevalle aineelle tai aineille direktiivin 67/548/ETY liitteessä I, tai
 - pitoisuus, joka on määritetty tässä liitteessä olevan B-osan 4 kohdassa (taulukko IV ja IV A), kun aine tai aineet eivät esiinny direktiivin 67/548/ETY liitteessä I tai ne ovat siinä ilman pitoisuusrajoja.
- 5.2.2 valmisteet, jotka sisältävät useita joko ärsyttäväksi luokiteltuja aineita, joihin liitetään lauseke R41 tai R36, tai syövyttäväksi luokiteltuja aineita, joihin liitetään lauseke R35 tai R34, jolloin kunkin aineen yksittäisen pitoisuuden on oltava alle 5.2.1 kohdan a tai b alakohdassa määriteltyjen rajojen, jos:

$$\sum \left(\frac{P_{C, R35}}{L_{X_i, R36}} + \frac{P_{C, R34}}{L_{X_i, R36}} + \frac{P_{X_i, R41}}{L_{X_i, R36}} + \frac{P_{X_i, R36}}{L_{X_i, R36}} \right) \geq 1$$

jossa:

- $P_{C, R35}$ = valmisteen sisältämän jokaisen syövyttävän aineen, johon on liitetty lauseke R35, paino- tai tilavuusprosentti,
- $P_{C, R34}$ = valmisteen sisältämän jokaisen syövyttävän aineen, johon on liitetty lauseke R34, paino- tai tilavuusprosentti,
- $P_{X_i, R41}$ = valmisteen sisältämän jokaisen ärsyttävän aineen, johon on liitetty lauseke R41, paino- tai tilavuusprosentti,
- $P_{X_i, R36}$ = valmisteen sisältämän jokaisen ärsyttävän aineen, johon on liitetty lauseke R36, paino- tai tilavuusprosentti,
- $L_{X_i, R36}$ = jokaiselle syövyttävälle aineelle, johon on liitetty lauseke R35 tai R34, tai ärsyttävälle aineelle, johon on liitetty lauseke R41 tai R36, määritelty vastaava ärsyttävyyden raja R36 paino- tai tilavuusprosentteina ilmaistuna.

- 5.3 valmisteet, jotka ärsyttävät ihoa, jotka merkitään varoitusmerkillä "X_i", ja joihin liitetään vaaratunnus "ärsyttävä" ja vaaraa osoittava lauseke R38.

5.3.1 valmisteet, jotka sisältävät yhtä tai useampaa ärsyttäväksi luokiteltua ainetta, johon liitetään lauseke R38, tai syövyttäväksi luokiteltua ainetta, johon liitetään lauseke R35 tai R34, tai jolloin yksittäisten aineiden pitoisuudet ovat yhtä suuria tai suurempia kuin:

- joko pitoisuus, joka on määritelty kyseessä olevalle aineelle tai aineille direktiivin 67/548/ETY liitteessä I, tai
- pitoisuus, joka on määritelty tässä liitteessä olevan B-osan 4 kohdassa (taulukko IV ja IV A), kun aine tai aineet eivät esiinny direktiivin 67/548/ETY liitteessä I tai ne ovat siinä ilman pitoisuusrajoja.

5.3.2 valmisteet, jotka sisältävät useita ärsyttäväksi luokiteltuja aineita, joihin liitetään lauseke R38, tai syövyttäväksi luokiteltuja aineita, joihin liitetään lauseke R35 tai R34, jolloin kunkin aineen yksittäisen pitoisuuden on oltava alle 5.3.1 kohdan a tai b alakohdassa määriteltyjen rajojen, jos:

$$\sum \left(\frac{P_{C, R35}}{L_{X_i, R38}} + \frac{P_{C, R34}}{L_{X_i, R38}} + \frac{P_{X_i, R38}}{L_{X_i, R38}} \right) \geq 1$$

jossa:

$P_{C, R35}$ = valmisteen sisältämän jokaisen syövyttävän aineen, johon on liitetty lauseke R35, paino- tai tilavuusprosentti,

$P_{C, R34}$ = valmisteen sisältämän jokaisen syövyttävän aineen, johon on liitetty lauseke R34, paino- tai tilavuusprosentti,

$P_{X_i, R38}$ = valmisteen sisältämän jokaisen ärsyttävän aineen, johon on liitetty lauseke R38, paino- tai tilavuusprosentti,

$L_{X_i, R38}$ = jokaiselle syövyttävälle aineelle, johon on liitetty lauseke R35 tai R34, tai ärsyttävälle aineelle, johon on liitetty lauseke R38, määritelty vastaava ärsyttävyyden raja R38 paino- tai tilavuusprosentteina ilmaistuna.

5.4 valmisteet, jotka ärsyttävät hengityselimiä, jotka merkitään varoitusmerkillä "X_i", ja joihin liitetään vaarattomuus "ärsyttävä" ja vaaraa osoittava lauseke R37.

5.4.1 valmisteet, jotka sisältävät yhtä tai useampaa ärsyttäväksi luokiteltua ainetta, joihin liitetään lauseke R37, jolloin yksittäisten aineiden pitoisuudet ovat yhtä suuria tai suurempia kuin:

- joko pitoisuus, joka on määritelty kyseessä olevalle aineelle tai aineille direktiivin 67/548/ETY liitteessä I, tai
- pitoisuus, joka on määritelty tässä liitteessä olevan B-osan 4 kohdassa (taulukko IV ja IV A), kun aine tai aineet eivät esiinny direktiivin 67/548/ETY liitteessä I tai ne ovat siinä ilman pitoisuusrajoja.

5.4.2 valmisteet, jotka sisältävät useita ärsyttäväksi luokiteltuja aineita, joihin liitetään lauseke R37, jolloin kunkin aineen yksittäisen pitoisuuden on oltava alle 5.4.1 kohdan a tai b alakohdassa määriteltyjen rajojen, jos:

$$\sum \left(\frac{P_{X_i, R37}}{L_{X_i, R37}} \right) \geq 1$$

jossa:

$P_{X_i, R37}$ = valmisteen sisältämän jokaisen ärsyttävän aineen, johon on liitetty lauseke R37, paino- tai tilavuusprosentti,

$L_{X_i, R37}$ = jokaiselle ärsyttävälle aineelle, johon on liitetty lauseke R37, määritelty ärsyttävyyden raja R37 paino- tai tilavuusprosentteina ilmaistuna.

5.4.3 kaasumaiset valmisteet, jotka sisältävät useita ärsyttäväksi luokiteltuja aineita, joihin liitetään lauseke R37, tai syövyttäväksi luokiteltuja aineita, joihin liitetään lauseke R35 tai R34, jolloin kunkin aineen yksittäisen pitoisuuden on oltava alle 5.4.1 kohdan a tai b alakohdassa määriteltyjen rajojen, jos:

$$\sum \left(\frac{P_{C, R35}}{L_{X_i, R37}} + \frac{P_{C, R34}}{L_{X_i, R37}} + \frac{P_{X_i, R37}}{L_{X_i, R37}} \right) \geq 1$$

jossa:

$P_{C, R35}$ = valmisteen sisältämän jokaisen syövyttävän aineen, johon on liitetty lauseke R35, tilavuusprosentti,

$P_{C, R34}$ = valmisteen sisältämän jokaisen syövyttävän aineen, johon on liitetty lauseke R34, tilavuusprosentti,

$P_{X_i, R37}$ = valmisteen sisältämän jokaisen ärsyttävän aineen, johon on liitetty lauseke R37, tilavuusprosentti,

$L_{X_i, R37}$ = jokaiselle kaasumaiselle syövyttävälle aineelle, johon on liitetty lauseke R35 tai R34, tai kaasumaiselle ärsyttävälle aineelle, johon on liitetty lauseke R37, määritelty vastaava ärsyttävyyden raja R37 paino- tai tilavuusprosentteina.

6. *Seuraavat valmisteet luokitellaan herkistäviksi:*
- 6.1 ihokosketuksella herkistävät valmisteet, jotka merkitään varoitusmerkillä "X_i", ja joihin liitetään vaaratunnus "ärsyttävä" ja vaaraa osoittava lauseke R43.
- valmisteet, jotka sisältävät vähintään yhtä tällaista herkistäväksi luokiteltua ainetta, johon liitetään lauseke R43, jolloin yksittäisten aineiden pitoisuudet ovat yhtä suuria tai suurempia kuin:
- joko pitoisuus, joka on määritelty kyseessä olevalle aineelle tai aineille direktiivin 67/548/ETY liitteessä I, tai
 - pitoisuus, joka on määritelty tässä liitteessä olevan B-osan 5 kohdassa (taulukko V ja V A), kun aine tai aineet eivät esiinny direktiivin 67/548/ETY liitteessä I tai ne ovat siinä ilman pitoisuusrajoja.
- 6.2 hengitysteitse herkistävät valmisteet, jotka merkitään varoitusmerkillä "X_n", ja joihin liitetään vaaratunnus "haitallinen" ja vaaraa osoittava lauseke R42.
- valmisteet, jotka sisältävät vähintään yhtä tällaista herkistäväksi luokiteltua ainetta, johon liitetään lauseke R42, jolloin yksittäisten aineiden pitoisuudet ovat yhtä suuria tai suurempia kuin:
- joko pitoisuus, joka on määritelty kyseessä olevalle aineelle tai aineille direktiivin 67/548/ETY liitteessä I, tai
 - pitoisuus, joka on määritelty tässä liitteessä olevan B-osan 5 kohdassa (taulukko V ja V A), kun aine tai aineet eivät esiinny direktiivin 67/548/ETY liitteessä I tai ne ovat siinä ilman pitoisuusrajoja.
7. *Seuraavat valmisteet luokitellaan syöpää aiheuttaviksi:*
- 7.1 ryhmään 1 tai 2 kuuluvat valmisteet, jotka merkitään varoitusmerkillä "T" ja joihin liitetään lauseke R45 tai R49.
- valmisteet, jotka sisältävät vähintään yhtä tällaista ainetta, joka luokitellaan syöpää aiheuttavaksi ja johon liitetään ryhmään 1 tai 2 kuuluvia, syöpää aiheuttavia aineita kuvaava lauseke R45 tai R49, jolloin yksittäisten aineiden pitoisuudet ovat yhtä suuria tai suurempia kuin:
- joko pitoisuus, joka on määritelty kyseessä olevalle aineelle tai aineille direktiivin 67/548/ETY liitteessä I, tai
 - pitoisuus, joka on määritelty tässä liitteessä olevan B-osan 6 kohdassa (taulukko VI ja VI A), kun aine tai aineet eivät esiinny direktiivin 67/548/ETY liitteessä I tai ne ovat siinä ilman pitoisuusrajoja.
- 7.2 ryhmään 3 kuuluvat valmisteet, jotka merkitään varoitusmerkillä "X_n" ja joihin liitetään lauseke R40.
- valmisteet, jotka sisältävät vähintään yhtä tällaista ainetta, joka luokitellaan syöpää aiheuttavaksi ja johon liitetään ryhmään 3 kuuluvia, syöpää aiheuttavia aineita kuvaava lauseke R40, jolloin yksittäisten aineiden pitoisuudet ovat yhtä suuria tai suurempia kuin:
- joko pitoisuus, joka on määritelty kyseessä olevalle aineelle tai aineille direktiivin 67/548/ETY liitteessä I, tai
 - pitoisuus, joka on määritelty tässä liitteessä olevan B-osan 6 kohdassa (taulukko VI ja VI A), kun aine tai aineet eivät esiinny direktiivin 67/548/ETY liitteessä I tai ne ovat siinä ilman pitoisuusrajoja.
8. *Seuraavat valmisteet luokitellaan perimän muutoksia aiheuttaviksi:*
- 8.1 ryhmään 1 tai 2 kuuluvat valmisteet, jotka merkitään varoitusmerkillä "T" ja joihin liitetään lauseke R46.
- valmisteet, jotka sisältävät vähintään yhtä tällaista ainetta, joka luokitellaan perimän muutoksia aiheuttavaksi ja johon liitetään ryhmään 1 tai 2 kuuluvia, syöpää aiheuttavia aineita kuvaava lauseke R46, jolloin yksittäisten aineiden pitoisuudet ovat yhtä suuria tai suurempia kuin:
- joko pitoisuus, joka on määritelty kyseessä olevalle aineelle tai aineille direktiivin 67/548/ETY liitteessä I, tai
 - pitoisuus, joka on määritelty tässä liitteessä olevan B-osan 6 kohdassa (taulukko VI ja VI A), kun aine tai aineet eivät esiinny direktiivin 67/548/ETY liitteessä I tai ne ovat siinä ilman pitoisuusrajoja.

- 8.2 ryhmään 3 kuuluvat valmisteet, jotka merkitään varoitusmerkillä "X_n" ja joihin liitetään lauseke R40.

valmisteet, jotka sisältävät vähintään yhtä tällaista ainetta, joka luokitellaan perimän muutoksia aiheuttavaksi ja johon liitetään ryhmään 3 kuuluvia, syöpää aiheuttavia aineita kuvaava lauseke R40, jolloin yksittäisten aineiden pitoisuudet ovat yhtä suuria tai suurempia kuin:

- a) joko pitoisuus, joka on määritelty kyseessä olevalle aineelle tai aineille direktiivin 67/548/ETY liitteessä I, tai
- b) pitoisuus, joka on määritelty tässä liitteessä olevan B-osan 6 kohdassa (taulukko VI ja VI A), kun aine tai aineet eivät esiinny direktiivin 67/548/ETY liitteessä I tai ne ovat siinä ilman pitoisuusrajoja.

9. *Seuraavat valmisteet luokitellaan lisääntymiselle vaarallisiksi:*

- 9.1 ryhmään 1 tai 2 kuuluvat valmisteet, jotka merkitään varoitusmerkillä "T" ja joihin liitetään lauseke R60 (hedelmällisyys).

valmisteet, jotka sisältävät vähintään yhtä tällaista ainetta, joka luokitellaan lisääntymiselle vaaralliseksi ja johon liitetään ryhmään 1 tai 2 kuuluvia, lisääntymiselle vaarallisia aineita kuvaava lauseke R60, jolloin yksittäisten aineiden pitoisuudet ovat yhtä suuria tai suurempia kuin:

- a) joko pitoisuus, joka on määritelty kyseessä olevalle aineelle tai aineille direktiivin 67/548/ETY liitteessä I, tai
- b) pitoisuus, joka on määritelty tässä liitteessä olevan B-osan 6 kohdassa (taulukko VI ja VI A), kun aine tai aineet eivät esiinny direktiivin 67/548/ETY liitteessä I tai ne ovat siinä ilman pitoisuusrajoja.

- 9.2 ryhmään 3 kuuluvat valmisteet, jotka merkitään varoitusmerkillä "X_n" ja joihin liitetään lauseke R62 (hedelmällisyys).

valmisteet, jotka sisältävät vähintään yhtä tällaista ainetta, joka luokitellaan lisääntymiselle vaaralliseksi ja johon liitetään ryhmään 3 kuuluvia, lisääntymiselle vaarallisia aineita kuvaava lauseke R62, jolloin yksittäisten aineiden pitoisuudet ovat yhtä suuria tai suurempia kuin:

- a) joko pitoisuus, joka on määritelty kyseessä olevalle aineelle tai aineille direktiivin 67/548/ETY liitteessä I, tai
- b) pitoisuus, joka on määritelty tässä liitteessä olevan B-osan 6 kohdassa (taulukko VI ja VI A), kun aine tai aineet eivät esiinny direktiivin 67/548/ETY liitteessä I tai ne ovat siinä ilman pitoisuusrajoja.

- 9.3 ryhmään 1 tai 2 kuuluvat valmisteet, jotka merkitään varoitusmerkillä "T" ja joihin liitetään lauseke R61 (kehitys).

valmisteet, jotka sisältävät vähintään yhtä tällaista ainetta, joka luokitellaan lisääntymiselle vaaralliseksi ja johon liitetään ryhmään 1 tai 2 kuuluvia, lisääntymiselle vaarallisia aineita kuvaava lauseke R61, jolloin yksittäisten aineiden pitoisuudet ovat yhtä suuria tai suurempia kuin:

- a) joko pitoisuus, joka on määritelty kyseessä olevalle aineelle tai aineille direktiivin 67/548/ETY liitteessä I, tai
- b) pitoisuus, joka on määritelty tässä liitteessä olevan B-osan 6 kohdassa (taulukko VI ja VI A), kun aine tai aineet eivät esiinny direktiivin 67/548/ETY liitteessä I tai ne ovat siinä ilman pitoisuusrajoja.

- 9.4 ryhmään 3 kuuluvat valmisteet, jotka merkitään varoitusmerkillä "X_n" ja joihin liitetään lauseke R63 (kehitys).

valmisteet, jotka sisältävät vähintään yhtä tällaista ainetta, joka luokitellaan lisääntymiselle vaaralliseksi ja johon liitetään ryhmään 3 kuuluvia, lisääntymiselle vaarallisia aineita kuvaava lauseke R63, jolloin yksittäisten aineiden pitoisuudet ovat yhtä suuria tai suurempia kuin:

- a) joko pitoisuus, joka on määritelty kyseessä olevalle aineelle tai aineille direktiivin 67/548/ETY liitteessä I, tai
- b) pitoisuus, joka on määritelty tässä liitteessä olevan B-osan 6 kohdassa (taulukko VI ja VI A), kun aine tai aineet eivät esiinny direktiivin 67/548/ETY liitteessä I tai ne ovat siinä ilman pitoisuusrajoja.

B-OSA

Pitoisuusrajat, joita käytetään terveydelle aiheutuvien vaarojen arvioinnissa

Ensimmäisessä taulukossa (taulukot I—VI) esitetään terveydelle aiheutuvan kulloisenkin vaikutuksen osalta muiden kuin kaasumaisten valmisteiden kohdalla sovellettavat pitoisuusrajat (paino/paino-prosentteina ilmaistuna) ja toisessa taulukossa (Taulukot I A—VI A) esitetään kaasumaisten valmisteiden osalta sovellettavat pitoisuusrajat (tilavuus/tilavuus-prosentteina ilmaistuna). Näitä pitoisuusrajoja käytetään silloin, jos ko. aineelle ei ole olemassa pitoisuusrajoja direktiivin 67/548/ETY liitteessä I.

1. Välittömät kuolemaan johtavat vaikutukset:

1.1 Muut kuin kaasumaiset valmisteet:

Taulukossa I vahvistetut pitoisuusrajat, jotka on ilmaistu paino/paino -prosentteina, määräävät valmisteiden luokituksen suhteessa esiintyvän aineen/aineiden yksittäiseen pitoisuuteen, joiden luokitus on myös esitetty.

Taulukko I

Aineen luokitus	Valmisteen luokitus		
	T*	T	X _n
T* ja R26, R27, R28	pitoisuus $\geq 7\%$	$1\% \leq$ pitoisuus $< 7\%$	$0,1\% \leq$ pitoisuus $< 1\%$
T ja R23, R24, R25		pitoisuus $\geq 25\%$	$3\% \leq$ pitoisuus $< 25\%$
X _n ja R20, R21, R22			pitoisuus $\geq 25\%$

Vaaraa osoittavat R-lausekkeet liitetään valmisteeseen seuraavien periaatteiden mukaisesti:

- etiketissä on oltava yksi tai useampia edellä mainituista R-lausekkeista käytetyn luokituksen mukaisesti,
- valitut R-lausekkeet olisi yleensä johdettava niistä aineista, joita on valmisteessa sellaisina pitoisuuksina, jotka johtavat vakavimpaan luokitukseen.

1.2 Kaasumaiset valmisteet:

Pitoisuusrajat, jotka on ilmaistu tilavuus/tilavuus -prosentteina alla olevassa taulukossa I A, määräävät kaasumaisten valmisteiden luokituksen suhteessa valmisteessä esiintyviin yksittäisen kaasun/kaasujen pitoisuuksiin, joiden luokitus myös esitetään.

Taulukko I A

Aineen luokitus (kaasu)	Kaasumaisen valmisteen luokitus		
	T*	T	X _n
T* ja R26, R27, R28	pitoisuus $\geq 1\%$	$0,2\% \leq$ pitoisuus $< 1\%$	$0,02\% \leq$ pitoisuus $< 0,2\%$
T ja R23, R24, R25		pitoisuus $\geq 5\%$	$0,5\% \leq$ pitoisuus $< 5\%$
X _n ja R20, R21, R22			pitoisuus $\geq 5\%$

Vaaraa osoittavat R-lausekkeet liitetään valmisteeseen seuraavien periaatteiden mukaisesti:

- etiketissä on oltava yksi tai useampia edellä mainituista R-lausekkeista käytetyn luokituksen mukaisesti,
- valitut R-lausekkeet olisi yleensä todettava niistä aineista, joita on valmisteessa sellaisina pitoisuuksina, jotka johtavat vakavimpaan luokitukseen.

2. Kerta-altistuksen aiheuttamat muut kuin kuolemaan johtavat pysyvät vaikutukset:

2.1 Muut kuin kaasumaiset valmisteet:

Taulukossa II määritellyt yksittäiset pitoisuusrajat, jotka on ilmaistu paino/paino-prosentteina, määräävät tarvittaessa valmisteiden luokituksen aineille, jotka aiheuttavat kerta-altistuksessa muita kuin kuolemaan johtavia pysyviä vaikutuksia (R39/altistusreitti, R40/altistusreitti).

Taulukko II

Aineen luokitus	Valmisteiden luokitus		
	T ⁺	T	X _n
T ⁺ ja R39/altistusreitti	pitoisuus ≥ 10 % R39(*) pakollinen	1 % ≤ pitoisuus < 10 % R39(*) pakollinen	0,1 % ≤ pitoisuus < 1 % R40(*) pakollinen
T ja R39/altistusreitti		pitoisuus ≥ 10 % R39(*) pakollinen	1 % ≤ pitoisuus < 10 % R40(*) pakollinen
X _n ja R40/altistusreitti			pitoisuus ≥ 10 % R40(*) pakollinen

(*) Antoreitin/altistusreitin ilmoittamiseksi on käytettävä merkitsemisoppaan 3.2.1, 3.2.2 ja 3.2.3 kohdassa lueteltuja yhdistettyjä R-lausekkeita (direktiivin 67/548/ETY liite VI).

2.2 Kaasumaiset valmisteet:

Taulukossa II A määritellyt yksittäiset pitoisuusrajat, jotka on ilmaistu tilavuus/tilavuus-prosentteina, määräävät tarvittaessa valmisteiden luokituksen kaasuille, jotka aiheuttavat kerta-altistuksessa muita kuin kuolemaan johtavia pysyviä vaikutuksia.

Taulukko II A

Aineen (kaasun) luokitus	Kaasumaisen valmisteiden luokitus		
	T ⁺	T	X _n
T ⁺ ja R39/altistusreitti	pitoisuus ≥ 1 % R39(*) pakollinen	0,2 % ≤ pitoisuus < 1 % R39(*) pakollinen	0,02 % ≤ pitoisuus < 0,2 % R40(*) pakollinen
T ja R39/altistusreitti		pitoisuus ≥ 5 % R39(*) pakollinen	0,5 % ≤ pitoisuus < 5 % R40(*) pakollinen
X _n ja R40/altistusreitti			pitoisuus ≥ 5 % R40(*) pakollinen

(*) Antoreitin/altistusreitin ilmoittamiseksi on käytettävä merkitsemisoppaan 3.2.1, 3.2.2 ja 3.2.3 kohdassa lueteltuja yhdistettyjä R-lausekkeita (direktiivin 67/548/ETY liite VI).

3. *Toistuvan tai pitkäaikaisen altistuksen aiheuttamat vakavat vaikutukset:*

3.1 Muut kuin kaasumaiset valmisteet:

Taulukossa III määritellyt yksittäiset pitoisuusrajat, jotka on ilmaistu paino/paino-prosentteina, määräävät tarvittaessa valmisteiden luokituksen aineille, jotka aiheuttavat vakavia vaikutuksia toistuvan tai pitkäaikaisen altistuksen seurauksena (R48/altistusreitti).

Taulukko III

Aineen luokitus	Valmisteiden luokitus	
	T	X _n
T ja R48/altistusreitti	pitoisuus ≥ 10 % R48 (*) pakollinen	1 % ≤ pitoisuus < 10 % R48 (*) pakollinen
X _n ja R48/altistusreitti		pitoisuus ≥ 10 % R48 (*) pakollinen

(*) Antoreitin/altistusreitien ilmoittamiseksi on käytettävä merkitsemisoppaan 3.2.1, 3.2.2 ja 3.2.3 kohdassa lueteltuja yhdistettyjä R-lausekkeita (direktiivin 67/548/ETY liite VI).

3.2 Kaasumaiset valmisteet:

Taulukossa III A määritellyt yksittäiset pitoisuusrajat, jotka on ilmaistu tilavuus/tilavuus-prosentteina, määräävät tarvittaessa valmisteiden luokituksen kaasuille, jotka aiheuttavat vakavia vaikutuksia toistuvan tai pitkäaikaisen altistuksen seurauksena (R48/altistusreitti).

Taulukko III A

Aineen (kaasun) luokitus	Kaasumaisen valmisteiden luokitus	
	T	X _n
T ja R48/altistusreitti	pitoisuus ≥ 5 % R48 (*) pakollinen	0,5 % ≤ pitoisuus < 5 % R48 (*) pakollinen
X _n ja R48/altistusreitti		pitoisuus ≥ 5 % R48 (*) pakollinen

(*) Antoreitin/altistusreitien ilmoittamiseksi on käytettävä merkitsemisoppaan 3.2.1, 3.2.2 ja 3.2.3 kohdassa lueteltuja yhdistettyjä R-lausekkeita (direktiivin 67/548/ETY liite VI).

4. *Syövyttävät ja ärsyttävät vaikutukset, vakavat silmävauriot mukaan lukien:*

4.1 Muut kuin kaasumaiset valmisteet:

Taulukossa IV määritellyt yksittäiset pitoisuusrajat, jotka on ilmaistu paino/paino-prosentteina, määräävät tarvittaessa valmisteiden luokituksen aineille, jotka aiheuttavat syövyttäviä vaikutuksia (R34, R35) tai ärsyttäviä vaikutuksia (R36, R37, R38, R41).

Taulukko IV

Aineen luokitus	Valmisteiden luokitus			
	C ja R35	C ja R34	X _i ja R41	X _i ja R36, R37, R38
C ja R35	pitoisuus ≥ 10 % R35 pakollinen	5 % ≤ pitoisuus < 10 % R34 pakollinen	5 % (*)	1 % ≤ pitoisuus < 5 % R36/38 pakollinen

Aineen luokitus	Valmisteen luokitus			
	C ja R35	C ja R34	X _i ja R41	X _i ja R36, R37, R38
C ja R34		pitoisuus \geq 10 % R34 pakollinen	10 % (*)	5 % \leq pitoisuus < 10 % R36/38 pakollinen
X _i ja R41			pitoisuus \geq 10 % R41 pakollinen	5 % \leq pitoisuus < 10 % R36 pakollinen
X _i ja R36, R37, R38				pitoisuus \geq 20 % R36, R37, R38 ovat pakollisia valmisteissa esiintyvien pitoisuuksien perusteella, jos niitä sovelletaan kyseisiin aineisiin.

(*) Merkitsemisoppaan (direktiivin 67/548/ETY liite VI) mukaisesti syövyttäviin aineisiin, joihin on liitetty vaaraa osoittava lauseke R35 tai R34, on liitettävä myös lauseke R41. Siten, jos valmiste sisältää syövyttäviä aineita, joihin on liitetty lauseke R35 tai R34, mutta joiden pitoisuus on alle syövyttäväksi luokiteltavan valmisteen pitoisuusrajan, aineet voidaan luokitella ärsyttäväksi käyttäen lauseketta R41 tai ärsyttäväksi käyttäen lauseketta R36.

4.2 Kaasumaiset valmisteet:

Jäljempänä taulukossa IV A määritellyt yksittäiset pitoisuusrajat, jotka on ilmaistu tilavuus/tilavuus-prosentteina, määräävät tarvittaessa valmisteen luokituksen kaasuille, jotka aiheuttavat kyseisiä vaikutuksia (R34, R35 tai R36, R37, R38, R41).

Taulukko IV A

Aineen (kaasun) luokitus	Kaasumaisen valmisteen luokitus			
	C ja R35	C ja R34	X _i ja R41	X _i ja R36, R37, R38
C ja R35	pitoisuus \geq 1 % R35 pakollinen	0,2 % \leq pitoisuus < 1 % R34 pakollinen	0,2 % (*)	0,02 % \leq pitoisuus < 0,2 % R36/R37/R38 pakollinen
C ja R34		pitoisuus \geq 5 % R34 pakollinen	5 % (*)	0,5 % \leq pitoisuus < 5 % R36/R37/R38 pakollinen
X _i ja R41			pitoisuus \geq 5 % R41 pakollinen	0,5 % \leq pitoisuus < 5 % R36 pakollinen
X _i ja R36, R37, R38				pitoisuus \geq 5 % R36, R37, R38 ovat pakollisia tapauksen mukaan

(*) Merkitsemisoppaan (direktiivin 67/548/ETY liite VI) mukaisesti syövyttäviin aineisiin, joihin on liitetty vaaraa osoittava lauseke R35 tai R34, on liitettävä myös lauseke R41. Siten jos valmiste sisältää syövyttäviä aineita, joihin on liitetty lauseke R35 tai R34, mutta joiden pitoisuus on alle syövyttäväksi luokiteltavan valmisteen pitoisuusrajan, aineet voidaan luokitella ärsyttäväksi käyttäen lauseketta R41 tai ärsyttäväksi käyttäen lauseketta R36.

5 *Herkistävät vaikutukset:*

5.1 Muut kuin kaasumaiset valmisteet:

Valmisteet, jotka aiheuttavat kyseisiä vaikutuksia, luokitellaan herkistäviksi, ja niihin liitetään:

- varoitusmerkki X_n ja lauseke R42, jos tämä vaikutus voi syntyä hengittämällä,
- varoitusmerkki X_i ja lauseke R43, jos tämä vaikutus voi syntyä ihokosketuksen kautta.

Taulukossa V määritellyt yksittäiset pitoisuusrajat, jotka on ilmaistu paino/paino-prosentteina, määräävät tarvittaessa valmisteen luokituksen.

Taulukko V

Aineen luokitus	Valmisteen luokitus	
	herkistävä ja R42	herkistävä ja R43
herkistävä ja R42	pitoisuus \geq 1 % R42 pakollinen	
herkistävä ja R43		pitoisuus \geq 1 % R43 pakollinen

5.2 Kaasumaiset valmisteet:

Kaasumaiset valmisteet, jotka aiheuttavat kyseisiä vaikutuksia luokitellaan herkistäviksi, ja niihin liitetään:

- varoitusmerkki X_n ja lauseke R42, jos tämä vaikutus voi syntyä hengittämällä,
- varoitusmerkki X_i ja lauseke R43, jos tämä vaikutus voi syntyä ihokosketuksen kautta.

Taulukossa V A määritellyt yksittäiset pitoisuusrajat, jotka on ilmaistu tilavuus/tilavuus-prosentteina, määräävät tarvittaessa valmisteen luokituksen.

Taulukko V A

Aineen (kaasun) luokitus	Kaasumaisen valmisteen luokitus	
	herkistävä ja R42	herkistävä ja R43
herkistävä ja R42	pitoisuus \geq 0,2 % R42 pakollinen	
herkistävä ja R43		pitoisuus \geq 0,2 % R43 pakollinen

6 *Syöpää aiheuttavat, perimän muutoksia aiheuttavat ja lisääntymiselle vaaralliset vaikutukset:*

6.1 Muut kuin kaasumaiset valmisteet:

Kyseisiä vaikutuksia aiheuttavien aineiden pitoisuusrajat, jotka on vahvistettu taulukossa VI paino/paino -prosentteina ilmaistuina, määräävät tarvittaessa valmisteen luokituksen. Tässä yhteydessä käytetään seuraavia varoitusmerkkejä ja vaaraa osoittavia lausekkeita:

Syöpää aiheuttava ryhmä 1 ja 2:	T; R45 tai R49
Syöpää aiheuttava ryhmä 3:	X _n ; R40
Perimän muutoksia aiheuttava ryhmä 1 ja 2:	T; R46
Perimän muutoksia aiheuttava ryhmä 3:	X _n ; R40
Lisääntymiselle vaarallinen (hedelmällisyys) ryhmä 1 ja 2:	T; R60
Lisääntymiselle vaarallinen (kehitys) ryhmä 1 ja 2:	T; R61
Lisääntymiselle vaarallinen (hedelmällisyys) ryhmä 3:	X _n ; R62
Lisääntymiselle vaarallinen (kehitys) ryhmä 3:	X _n ; R63

Taulukko VI

Aineen luokitus	Valmisteen luokitus	
	Ryhmät 1 ja 2	Ryhmä 3
Ryhmään 1 ja 2 kuuluvat syöpää aiheuttavat aineet ja R45 tai R49	pitoisuus $\geq 0,1\%$ syöpää aiheuttava R45, R49 pakollisia tapauksen mukaan	
Ryhmään 3 kuuluvat syöpää aiheuttavat aineet ja R40		pitoisuus $\geq 1\%$ syöpää aiheuttava R40 pakollinen
Ryhmään 1 tai 2 kuuluvat perimän muutoksia aiheuttavat aineet ja R46	pitoisuus $\geq 0,1\%$ perimän muutoksia aiheuttava R46 pakollinen	
Ryhmään 3 kuuluvat perimän muutoksia aiheuttavat aineet ja R40		pitoisuus $\geq 1\%$ perimän muutoksia aiheuttava R40 pakollinen
Ryhmään 1 tai 2 kuuluvat lisääntymiselle vaaralliset aineet (hedelmällisyys) ja R60	pitoisuus $\geq 0,5\%$ lisääntymiselle vaarallinen (hedelmällisyys) R60 pakollinen	
Ryhmään 3 kuuluvat lisääntymiselle vaaralliset aineet (hedelmällisyys) ja R62		pitoisuus $\geq 5\%$ lisääntymiselle vaarallinen (hedelmällisyys) R62 pakollinen
Ryhmään 1 tai 2 kuuluvat lisääntymiselle vaaralliset aineet (kehitys) ja R61	pitoisuus $\geq 0,5\%$ lisääntymiselle vaarallinen (kehitys) R61 pakollinen	
Ryhmään 3 kuuluvat lisääntymiselle vaaralliset aineet (kehitys) ja R63		pitoisuus $\geq 5\%$ lisääntymiselle vaarallinen (kehitys) R63 pakollinen

6.2 Kaasumaiset valmisteet:

Kyseisiä vaikutuksia aiheuttavien kaasujen pitoisuusrajat, jotka on vahvistettu taulukossa VI A tilavuus/tilavuus -prosentteina ilmaistuna, määrittävät tarvittaessa valmisteen luokituksen. Tässä yhteydessä käytetään seuraavia varoitusmerkkejä ja vaaraa osoittavia lausekkeita:

Syöpää aiheuttava ryhmä 1 ja 2:	T; R45 tai R49
Syöpää aiheuttava ryhmä 3:	X _n ; R40

Perimän muutoksia aiheuttava ryhmä 1 ja 2:	T; R46
Perimän muutoksia aiheuttava ryhmä 3:	X _n ; R40
Lisääntymiselle vaarallinen (hedelmällisyys) ryhmä 1 ja 2:	T; R60
Lisääntymiselle vaarallinen (kehitys) ryhmä 1 ja 2:	T; R61
Lisääntymiselle vaarallinen (hedelmällisyys) ryhmä 3:	X _n ; R62
Lisääntymiselle vaarallinen (kehitys) ryhmä 3:	X _n ; R63

Taulukko VI A

Aineen (kaasun) luokitus	Kaasumaisen valmistein luokitus	
	Ryhmät 1 ja 2	Ryhmä 3
Ryhmään 1 tai 2 kuuluvat syöpää aiheuttavat aineet ja R45 tai R49	pitoisuus $\geq 0,1\%$ syöpää aiheuttava R45, R49 pakollisia tapauksen mukaan	
Ryhmään 3 kuuluvat syöpää aiheuttavat aineet ja R40		pitoisuus $\geq 1\%$ syöpää aiheuttava R40 pakollinen
Ryhmään 1 tai 2 kuuluvat perimän muutoksia aiheuttavat aineet ja R46	pitoisuus $\geq 0,1\%$ perimän muutoksia aiheuttava R46 pakollinen	
Ryhmään 3 kuuluvat perimän muutoksia aiheuttavat aineet ja R40		pitoisuus $\geq 1\%$ perimän muutoksia aiheuttava R40 pakollinen
Ryhmään 1 tai 2 kuuluvat lisääntymiselle vaaralliset aineet (hedelmällisyys) ja R60	pitoisuus $\geq 0,2\%$ lisääntymiselle vaarallinen (hedelmällisyys) R60 pakollinen	
Ryhmään 3 kuuluvat lisääntymiselle vaaralliset aineet (hedelmällisyys) ja R62		pitoisuus $\geq 1\%$ lisääntymiselle vaarallinen (hedelmällisyys) R62 pakollinen
Ryhmään 1 tai 2 kuuluvat lisääntymiselle vaaralliset aineet (kehitys) ja R61	pitoisuus $\geq 0,2\%$ lisääntymiselle vaarallinen (kehitys) R61 pakollinen	
Ryhmään 3 kuuluvat lisääntymiselle vaaralliset aineet (kehitys) ja R63		pitoisuus $\geq 1\%$ lisääntymiselle vaarallinen (kehitys) R63 pakollinen

LIITE III

VALMISTEISTA YMPÄRISTÖLLE AIHEUTUVIEN VAAROJEN ARVIOINTIMENETELMÄT
7 ARTIKLAN MUKAISESTI

Johdanto

Kaikkien ympäristölle vaarallisten ominaisuuksien järjestelmällinen arviointi tapahtuu paino/paino -prosentteina ilmaistujen pitoisuusrajojen avulla, lukuun ottamatta kaasumaisia valmisteita, joiden osalta rajat ilmaistaan tilavuus/tilavuus -prosentteina aineen luokituksen yhteydessä.

A-osassa esitetään 7 artiklan 1 kohdan a alakohdan mukainen laskentamenetelmä ja valmisteen luokitukseen liitettävät R-lausekkeet.

B-osassa esitetään pitoisuusrajat, joita käytetään sovellettaessa sopimuksenvaraista menetelmää, sekä asianmukaiset varoitusmerkit ja R-lausekkeet luokitusta varten.

7 artiklan 1 kohdan a alakohdan mukaisesti valmisteen ympäristölle aiheuttamat vaarat arvioidaan tässä liitteessä olevassa A- ja B-osassa kuvattua sopimuksenvaraista menetelmää ja yksittäisiä pitoisuusrajoja käyttäen.

- a) Jos direktiivin 67/548/ETY liitteessä I luetelluille vaarallisille aineille on määritelty pitoisuusrajat, jotka ovat tarpeen tässä liitteessä olevassa A-osassa kuvattua arviointimenetelmän soveltamiseksi, näitä pitoisuusrajoja on käytettävä.
- b) Jos vaarallisia aineita ei ole mainittu direktiivin 67/548/ETY liitteessä I tai ne esiintyvät siinä ilman pitoisuusrajoja, jotka ovat tarpeen tässä liitteessä olevassa A-osassa kuvattua arviointimenetelmän soveltamiseksi, pitoisuusrajat määrätään tässä liitteessä olevan B-osan vaatimusten mukaisesti.

C-osassa esitetään koemenetelmät vesiympäristölle aiheutuvien vaarojen arvioimiseksi.

A-OSA

Ympäristölle aiheutuvien vaarojen arviointimenetelmä

a) Vesiympäristö

I Sopimuksenvarainen menetelmä vesiympäristölle aiheutuvien vaarojen arvioimiseksi:

Sopimuksenvaraisessa menetelmässä vesiympäristölle aiheutuvien vaarojen arvioimiseksi otetaan huomioon kaikki vaarat, joita aineesta voi aiheutua kyseiselle ympäristölle jäljempänä esitetyllä tavalla eriteltyinä.

Seuraavat valmisteet luokitellaan ympäristölle vaarallisiksi:

- 1 ja niihin liitetään varoitusmerkki ”N”, vaaratus ”ympäristölle vaarallinen” ja vaaraa osoittavat lausekkeet R50 ja R53 (R50—53):
 - 1.1 valmisteet, jotka sisältävät yhtä tai useampaa ympäristölle vaaralliseksi luokiteltua ainetta, johon liitetään lausekkeet R50—53, jolloin yksittäisten aineiden pitoisuudet ovat yhtä suuria tai suurempia kuin:
 - a) joko pitoisuus, joka on määritelty kyseessä olevalle aineelle tai aineille direktiivin 67/548/ETY liitteessä I, tai
 - b) pitoisuus, joka on määritelty tässä liitteessä olevassa B-osassa (taulukko 1), kun aine tai aineet eivät esiinny direktiivin 67/548/ETY liitteessä I tai ne ovat siinä ilman pitoisuusrajoja.
 - 1.2 valmisteet, jotka sisältävät useita ympäristölle vaarallisiksi luokiteltuja aineita, joihin liitetään lausekkeet R50—53, jolloin kunkin aineen yksittäisen pitoisuuden on oltava alle 1.1 kohdan a tai b alakohdassa määriteltyjen rajojen, jos:

$$\sum \left(\frac{P_{N, R50-53}}{L_{N, R50-53}} \right) \geq 1$$

jossa:

$P_{N, R50-53}$ = valmisteen sisältämän jokaisen ympäristölle vaarallisen aineen, johon liitetään lausekkeet R50—53, painoprosentti,

$L_{N, R50-53}$ = jokaiselle ympäristölle vaaralliselle aineelle, johon liitetään lausekkeet R50—53, määritely R50—53 -raja painoprosentteina ilmaistuna.

- 2 ja niihin liitetään varoitusmerkki "N", vaaratus "ympäristölle vaarallinen" ja vaaraa osoittavat lausekkeet R51 ja R53 (R51—53), jollei valmistetta jo ole luokiteltu edellä 1 kohdan mukaisesti.
- 2.1 valmisteet, jotka sisältävät yhtä tai useampaa ympäristölle vaaralliseksi luokiteltua ainetta, johon liitetään lausekkeet R50—53 tai R51—53, jolloin yksittäisten aineiden pitoisuudet ovat yhtä suuria tai suurempia kuin:
- a) joko pitoisuus, joka on määritely kyseessä olevalle aineelle tai aineille direktiivin 67/548/ETY liitteessä I, tai
- b) pitoisuus, joka on määritely tässä liitteessä olevassa B-osassa (taulukko 1), kun aine tai aineet eivät esiinny direktiivin 67/548/ETY liitteessä I tai ne ovat siinä ilman pitoisuusrajoja.
- 2.2 valmisteet, jotka sisältävät useita ympäristölle vaaralliseksi luokiteltuja aineita, joihin liitetään lausekkeet R50—53 tai R51—53, jolloin kunkin aineen yksittäisen pitoisuuden on oltava alle 2.1 kohdan a tai b alakohdassa määriteltyjen rajojen, jos:

$$\sum \left(\frac{P_{N, R50-53}}{L_{N, R51-53}} + \frac{P_{N, R51-53}}{L_{N, R51-53}} \right) \geq 1$$

jossa:

$P_{N, R50-53}$ = valmisteen sisältämän jokaisen ympäristölle vaarallisen aineen, johon liitetään lausekkeet R50—53, painoprosentti,

$P_{N, R51-53}$ = valmisteen sisältämän jokaisen ympäristölle vaarallisen aineen, johon liitetään lausekkeet R51—53, painoprosentti,

$L_{N, R51-53}$ = jokaisen ympäristölle vaarallisen aineen, johon liitetään lausekkeet R50—53 tai R51—53, vastaava R51—53 -raja painoprosentteina ilmaistuna.

- 3 ja joihin liitetään vaaraa osoittavat lausekkeet R52 ja R53 (R52—53), jollei valmistetta jo ole luokiteltu edellä 1 tai 2 kohdan mukaisesti:
- 3.1 valmisteet, jotka sisältävät yhtä tai useampaa ympäristölle vaaralliseksi luokiteltua ainetta, johon liitetään lausekkeet R50—53, R51—53 tai R52—53, jolloin yksittäisten aineiden pitoisuudet ovat yhtä suuria tai suurempia kuin:
- a) joko pitoisuus, joka on määritely kyseessä olevalle aineelle tai aineille direktiivin 67/548/ETY liitteessä I, tai
- b) pitoisuus, joka on määritely tässä liitteessä olevassa B-osassa (taulukko 1), kun aine tai aineet eivät esiinny direktiivin 67/548/ETY liitteessä I tai ne ovat siinä ilman pitoisuusrajoja.
- 3.2 valmisteet, jotka sisältävät useita ympäristölle vaaralliseksi luokiteltuja aineita, joihin liitetään lausekkeet R50—53, R51—53 tai R52—53, jolloin kunkin aineen yksittäisen pitoisuuden on oltava alle 3.1 kohdan a tai b alakohdassa määriteltyjen rajojen, jos:

$$\sum \left(\frac{P_{N, R50-53}}{L_{R52-53}} + \frac{P_{N, R51-53}}{L_{R52-53}} + \frac{P_{R52-53}}{L_{R52-53}} \right) \geq 1$$

jossa:

$P_{N, R50-53}$ = valmisteen sisältämän jokaisen ympäristölle vaarallisen aineen, johon liitetään lausekkeet R50—53, painoprosentti,

$P_{N, R51-53}$ = valmisteen sisältämän jokaisen ympäristölle vaarallisen aineen, johon liitetään lausekkeet R51—53, painoprosentti,

P_{R52-53} = valmisteen sisältämän jokaisen ympäristölle vaarallisen aineen, johon liitetään lausekkeet R52—53, painoprosentti,

L_{R52-53} = jokaisen ympäristölle vaarallisen aineen, johon liitetään lausekkeet R50—53, R51—53 tai R52—53, vastaava R52—53 -raja, painoprosentteina ilmaistuna.

- 4 ja joihin liitetään varoitusmerkki "N", vaaratus "ympäristölle vaarallinen" ja vaaraa osoittava lauseke R50, jollei valmistetta jo ole luokiteltu edellä 1 kohdan mukaisesti:

4.1 valmisteet, jotka sisältävät yhtä tai useampaa ympäristölle vaaralliseksi luokiteltua ainetta, johon liitetään lauseke R50, jolloin yksittäisten aineiden pitoisuudet ovat yhtä suuria tai suurempia kuin:

- joko pitoisuus, joka on määritelty kyseessä olevalle aineelle tai aineille direktiivin 67/548/ETY liitteessä I, tai
- pitoisuus, joka on määritelty tässä liitteessä olevassa B-osassa (taulukko 2), kun aine tai aineet eivät esiinny direktiivin 67/548/ETY liitteessä I tai ne ovat siinä ilman pitoisuusrajoja.

4.2 valmisteet, jotka sisältävät useita ympäristölle vaarallisiksi luokiteltuja aineita, joihin liitetään lauseke R50, jolloin kunkin aineen yksittäisen pitoisuuden on oltava alle 4.1 kohdan a tai b alakohdassa määriteltyjen rajojen, jos:

$$\sum \left(\frac{P_{N, R50}}{L_{N, R50}} \right) \geq 1$$

jossa:

$P_{N, R50}$ = valmisteen sisältämän jokaisen ympäristölle vaarallisen aineen, johon liitetään lauseke R50, painoprosentti,

$L_{N, R50}$ = jokaiselle ympäristölle vaaralliselle aineelle, johon liitetään lauseke R50, määritelty R50-raja painoprosentteina ilmaistuna.

4.3 valmisteet, jotka sisältävät yhtä tai useampaa ympäristölle vaaralliseksi luokiteltua ainetta, johon liitetään lauseke R50, mutta joka ei täytä 4.1 tai 4.2 kohdassa mainittuja perusteita vaan sisältää kuitenkin yhtä tai useampaa ympäristölle vaaralliseksi luokiteltua ainetta, johon liitetään lausekkeet R50—53, jos

$$\sum \left(\frac{P_{N, R50}}{L_{N, R50}} + \frac{P_{N, R50-53}}{L_{N, R50}} \right) \geq 1$$

jossa:

$P_{N, R50}$ = valmisteen sisältämän jokaisen ympäristölle vaarallisen aineen, johon liitetään lauseke R50, painoprosentti,

$P_{N, R50-53}$ = valmisteen sisältämän jokaisen ympäristölle vaarallisen aineen, johon liitetään lausekkeet R50—53, painoprosentti,

$L_{N, R50}$ = jokaiselle ympäristölle vaaralliselle aineelle, johon liitetään lauseke R50 tai lausekkeet R50—53, määritelty vastaava R50-raja painoprosentteina ilmaistuna.

5 ja joihin liitetään vaaraa osoittava lauseke R52, jollei valmistetta jo ole luokiteltu edellä 1, 2, 3 tai 4 kohdan mukaisesti:

5.1 valmisteet, jotka sisältävät yhtä tai useampaa ympäristölle vaaralliseksi luokiteltua ainetta, johon liitetään lauseke R52, jolloin yksittäisten aineiden pitoisuudet ovat yhtä suuria tai suurempia kuin:

- joko pitoisuus, joka on määritelty kyseessä olevalle aineelle tai aineille direktiivin 67/548/ETY liitteessä I, tai
- pitoisuus, joka on määritelty tässä liitteessä olevassa B-osassa (taulukko 3), kun aine tai aineet eivät esiinny direktiivin 67/548/ETY liitteessä I tai ne ovat siinä ilman pitoisuusrajoja.

5.2 valmisteet, jotka sisältävät useita ympäristölle vaarallisiksi luokiteltuja aineita, joihin liitetään lauseke R52, jolloin kunkin aineen yksittäisen pitoisuuden on oltava alle 5.1 kohdan a tai b alakohdassa määriteltyjen rajojen, jos:

$$\sum \left(\frac{P_{R52}}{L_{R52}} \right) \geq 1$$

jossa:

P_{R52} = valmisteen sisältämän jokaisen ympäristölle vaarallisen aineen, johon liitetään lauseke R52, painoprosentti,

L_{R52} = jokaiselle ympäristölle vaaralliselle aineelle, johon liitetään lauseke R52, määritelty R52-raja painoprosentteina ilmaistuna.

6 ja joihin liitetään vaaraa osoittava lauseke R53, jollei valmistetta jo ole luokiteltu edellä 1, 2 tai 3 kohdan mukaisesti:

6.1 valmisteet, jotka sisältävät yhtä tai useampaa ympäristölle vaaralliseksi luokiteltua ainetta, johon liitetään lauseke R53, jolloin yksittäisten aineiden pitoisuudet ovat yhtä suuria tai suurempia kuin:

- joko pitoisuus, joka on määritelty kyseessä olevalle aineelle tai aineille direktiivin 67/548/ETY liitteessä I, tai

- b) pitoisuus, joka on määritelty tässä liitteessä olevassa B-osassa (taulukko 4), kun aine tai aineet eivät esiinny direktiivin 67/548/ETY liitteessä I tai ne ovat siinä ilman pitoisuusrajoja.
- 6.2 valmisteet, jotka sisältävät useita ympäristölle vaarallisiksi luokiteltuja aineita, joihin liitetään lauseke R53, jolloin kunkin aineen yksittäisen pitoisuuden on oltava alle 6.1 kohdan a tai b alakohdassa määriteltyjen rajojen, jos:

$$\sum \left(\frac{P_{R53}}{L_{R53}} \right) \geq 1$$

jossa:

P_{R53} = valmisteen sisältämän jokaisen ympäristölle vaarallisen aineen, johon liitetään lauseke R53, painoprosentti,

L_{R53} = jokaiselle ympäristölle vaaralliselle aineelle, johon liitetään lauseke R53, määritelty R53-raja painoprosentteina ilmaistuna.

- 6.3 valmisteet, jotka sisältävät yhtä tai useampaa ympäristölle vaaralliseksi luokiteltua ainetta, johon liitetään lauseke R53, mutta joka ei täytä 6.2 kohdassa mainittuja perusteita vaan sisältää kuitenkin yhtä tai useampaa ympäristölle vaaralliseksi luokiteltua ainetta, johon liitetään lausekkeet R50—53, R51—53 tai R52—53, jos:

$$\sum \left(\frac{P_{R53}}{L_{R53}} + \frac{P_{N, R50-53}}{L_{R53}} + \frac{P_{N, R51-53}}{L_{R53}} + \frac{P_{R52-53}}{L_{R53}} \right) \geq 1$$

jossa:

P_{R53} = valmisteen sisältämän jokaisen ympäristölle vaarallisen aineen, johon liitetään lauseke R53, painoprosentti,

$P_{N, R50-53}$ = valmisteen sisältämän jokaisen ympäristölle vaarallisen aineen, johon liitetään lauseke R50—53, painoprosentti,

$P_{N, R51-53}$ = valmisteen sisältämän jokaisen ympäristölle vaarallisen aineen, johon liitetään lauseke R51—53, painoprosentti,

P_{R52-53} = valmisteen sisältämän jokaisen ympäristölle vaarallisen aineen, johon liitetään lauseke R52—53, painoprosentti,

L_{R53} = jokaisen ympäristölle vaarallisen aineen, johon liitetään lauseke R53, R50—53, R51—53 tai R52—53, vastaava R53-raja painoprosentteina ilmaistuna.

b) *Muu kuin vesiympäristö*

1) OTSONIKERROS

I. Sopimuksenvarainen menetelmä otsonikerrokselle vaarallisten valmisteiden arvioimiseksi

Seuraavat valmisteet luokitellaan ympäristölle vaarallisiksi:

- 1 ja niihin liitetään varoitusmerkki "N", vaaratunnus "ympäristölle vaarallinen" sekä vaaraa osoittava lauseke R59:
 - 1.1 valmisteet, jotka sisältävät yhtä tai useampaa ympäristölle vaaralliseksi luokiteltua ainetta, johon liitetään varoitusmerkki "N" ja vaaraa osoittava lauseke R59, jolloin yksittäisten aineiden pitoisuudet ovat yhtä suuria tai suurempia kuin:
 - a) joko pitoisuus, joka on määritelty kyseessä olevalle aineelle tai aineille direktiivin 67/548/ETY liitteessä I, tai
 - b) pitoisuus, joka on määritelty tässä liitteessä olevassa B-osassa (taulukko 5), kun aine tai aineet eivät esiinny direktiivin 67/548/ETY liitteessä I tai ne ovat siinä ilman pitoisuusrajoja.
 - 2 ja niihin liitetään vaaraa osoittava lauseke R59:
 - 2.1 valmisteet, jotka sisältävät yhtä tai useampaa ympäristölle vaaralliseksi luokiteltua ainetta, johon liitetään lauseke R59, jolloin yksittäisten aineiden pitoisuudet ovat yhtä suuria tai suurempia kuin:
 - a) joko pitoisuus, joka on määritelty kyseessä olevalle aineelle tai aineille direktiivin 67/548/ETY liitteessä I, tai
 - b) pitoisuus, joka on määritelty tässä liitteessä olevassa B-osassa (taulukko 5), kun aine tai aineet eivät esiinny direktiivin 67/548/ETY liitteessä I tai ne ovat siinä ilman pitoisuusrajoja.

2) MAAYMPÄRISTÖ

I. Maaympäristölle vaarallisten valmisteiden arviointi

Käytettäessä seuraavia vaaraa osoittavia lausekkeita valmisteiden luokittelemisessa on otettava huomioon direktiivin 67/548/ETY liitteessä VI esitetyt yksityiskohtaiset perusteet.

R54 Myrkyllistä kasveille

R55 Myrkyllistä eläimille

R56 Myrkyllistä maaperäeliöille

R57 Myrkyllistä mehiläisille

R58 Voi aiheuttaa pitkäaikaisia haittavaikutuksia ympäristössä

B-OSA

Pitoisuusrajat, joita käytetään ympäristölle aiheutuvien vaarojen arvioinnissa

I. Vesiympäristö

Seuraavissa taulukoissa vahvistetut pitoisuusrajat, jotka ilmaistaan paino/paino-prosentteina, määräävät valmisteen luokituksen suhteessa valmisteen sisältämän aineen/aineiden yksittäisiin pitoisuuksiin, joiden luokitus on myös esitetty.

Taulukko 1:

Välitön myrkyllisyys vesieläimille ja pitkän aikavälin haittavaikutukset

Aineen luokitus	Valmisteen luokitus		
	N, R50—53	N, R51—53	R52—53
N, R50—53	pit. \geq 25 %	2,5 % \leq pit. < 25 %	0,25 % \leq pit. < 2,5 %
N, R51—53		pit. \geq 25 %	2,5 % \leq pit. < 25 %
R52—53			pit. \geq 25 %

Taulukko 2:

Välitön myrkyllisyys vesieläimille

Aineen luokitus	Valmisteen luokitus N, R50
N, R50	pit. \geq 25 %
N, R50—53	pit. \geq 25 %

Taulukko 3:

Myrkyllisyys vesieläimille

Aineen luokitus	Valmisteen luokitus R52
R52	pit. \geq 25 %

Taulukko 4:

Pitkän aikavälin haittavaikutukset

Aineen luokitus	Valmisteen luokitus R53
R53	pit. \geq 25 %
N, R50—53	pit. \geq 25 %
N, R51—53	pit. \geq 25 %
R52—53	pit. \geq 25 %

II. *Muu kuin vesiympäristö*

Seuraavissa taulukoissa vahvistetut pitoisuusrajat, jotka ilmaistaan paino/paino-prosentteina tai kaasumaisten valmisteiden osalta tilavuus/tilavuus -prosentteina, määräävät valmisteen luokituksen suhteessa valmisteen sisältämän aineen/aineiden yksittäisiin pitoisuuksiin, joiden luokitus on myös esitetty.

Taulukko 5:

Otsonikerrokselle vaaraa aiheuttavat

Aineen luokitus	Valmisteen luokitus N, R59
N ja R59	pit. \geq 0,1 %

Aineenluokitus	Valmisteen luokitus R59
R59	pit. \geq 0,1 %

C-OSA

Testimenetelmät vesiympäristölle aiheutuvien vaarojen arvioimiseksi

Valmiste luokitellaan yleensä sopimuksenvaraisen menetelmän mukaisesti. Kuitenkin tietyissä tapauksissa voi olla tarpeen testata valmiste, jotta voidaan määrittää sen välitön myrkyllisyys vesielioille.

Näiden valmisteilla tehtävien testien tulos voi muuttaa ainoastaan välitöntä myrkyllisyyttä vesielioille koskevaa luokitusta, joka olisi saatu soveltamalla sopimuksenvaraista menetelmää.

Jos markkinoille saattamisesta vastuussa oleva henkilö päättää tällaisten testien suorittamisesta, ne on toteutettava direktiivin 67/548/ETY liitteessä V olevassa C-osassa esitettyjen testimenettelyjen laatu- ja noudattaen.

Lisäksi testit on suoritettava kaikilla kolmella lajilla ja niiden perusteiden mukaisesti, joista on säädetty direktiivin 67/548/ETY liitteessä VI (levä, Daphnia ja kala), jollei valmisteelle ole jo annettu korkeinta välitöntä myrkyllisyyttä vesielioille koskevaa vaarallisuusluokitusta jollekin näistä lajeista tehdyn testin jälkeen.

LIITE IV

ERITYISMÄÄRÄYKSET YLEISÖLLE TARJOTTAVIA TAI MYYTÄVIÄ VALMISTEITA
SISÄLTÄVIEN PAKKAUKSIEN OSALTA

A-OSA

Pakkaukset, jotka on varustettava lapsille turvallisilla sulkimilla

1. Tilavuudesta riippumatta, yleisölle tarjottavia tai myytäviä valmisteita, jotka etiketin mukaan ovat erittäin myrkyllisiä, myrkyllisiä tai syövyttäviä, sisältävät pakkaukset on tämän direktiivin 10 artiklan säännösten mukaisesti ja mainitun direktiivin 6 artiklassa säädetyn edellytyksin varustettava lapsille turvallisilla sulkimilla.
2. Tilavuudesta riippumatta pakkaukset, jotka sisältävät valmisteita, jotka aiheuttavat vaaraa hengitettäessä (X_n, R65) ja jotka on luokiteltu ja merkitty direktiivin 67/548/ETY liitteessä VI olevan 3.2.3 kohdan mukaisesti, lukuun ottamatta aerosoleina tai sumutusjärjestelmin varustetuina pakkauksina markkinoille saatettuja valmisteita, on varustettava lapsille turvallisilla sulkimilla.
3. Tilavuudesta riippumatta pakkaukset, jotka sisältävät vähintään yhtä jäljempänä luetelluista aineista pitoisuutena, joka on yhtä suuri tai suurempi kuin yksittäinen määritetty enimmäispitoisuus, ja joita tarjotaan tai myydään yleisölle, on varustettava lapsille turvallisilla sulkimilla.

N ^o	Aineen tunnistaminen			Pitoisuusraja
	CAS-nro	Nimi	EINECS-nro	
1	67-56-1	Metanoli	2006596	≥ 3 %
2	75-09-2	Dikloorimetaani	2008389	≥ 1 %

B-OSA

Pakkaukset, jotka on varustettava näkövammaisille tarkoitettulla vaaratunnuksella

Tilavuudesta riippumatta, yleisölle tarjottavia tai myytäviä valmisteita, jotka etiketin mukaan ovat erittäin myrkyllisiä, myrkyllisiä, syövyttäviä, haitallisia, erittäin helposti syttyviä tai helposti syttyviä, sisältävät pakkaukset on tämän direktiivin 10 artiklan säännösten mukaisesti ja tämän direktiivin 5 ja 6 artiklassa säädetyn edellytyksin varustettava näkövammaisille tarkoitettulla vaaratunnuksella.

Tämä määräys ei koske aerosoleja, jotka on luokiteltu ja merkitty etikettiin ainoastaan erittäin herkästi syttyviksi tai herkästi syttyviksi.

LIITE V

ERITYISMÄÄRÄYKSET TIETTYJEN VALMISTEIDEN MERKITSEMISESTÄ

A. Edellä 5, 6 ja 7 artiklan mukaisesti vaaralliseksi luokitellut valmisteet

1. *Yleisölle myytävät valmisteet*

1.1 Kyseisiä valmisteita sisältävien pakkausten etiketeissä on oltava, erityisten turvallisuusohjeiden lisäksi, asianmukainen turvallisuusohje S1, S2, S45 tai S46 direktiivin 67/548/ETY liitteessä VI vahvistettujen vaatimusten mukaisesti.

1.2 Jos kyseiset valmisteet on luokiteltu erittäin myrkyllisiksi (T⁺), myrkyllisiksi (T) tai syövyttäväksi (C), on käytännössä mahdotonta antaa tällaista tietoa itse pakkauksessa, valmistetta sisältäviin pakkauksiin on liitettävä tarkat ja helposti ymmärrettävät käyttöohjeet, joihin sisältyy tarvittaessa tyhjän pakkauksen hävittämisohjeet.

2. *Valmisteet, jotka on tarkoitettu käytettäväksi sumuttamalla*

Kyseisiä valmisteita sisältävien pakkausten etiketeissä on ehdottomasti oltava turvallisuusohje S23 sekä joko turvallisuusohje S38 tai S51, joka liitetään niihin direktiivin 67/548/ETY liitteessä VI vahvistettujen perusteiden mukaisesti.

3. *Valmisteet, jotka sisältävät ainetta, johon on liitetty lauseke R33: "Terveydellisten haittojen vaara pitkäaikaisessa altistuksessa"*

Kun valmiste sisältää vähintään yhtä ainetta, johon on liitetty lauseke R33, valmisteen etiketissä on oltava tämän lausekkeen sanamuoto merkittynä direktiivin 67/548/ETY liitteessä III esitetyllä tavalla, kun ko. aineen pitoisuus valmisteessa on vähintään 1 %, jos direktiivin 67/548/ETY liitteessä I ei anneta muita arvoja.

4. *Valmisteet, jotka sisältävät ainetta, johon on liitetty lauseke R64: "Saattaa aiheuttaa haittaa rintaruokinnassa oleville lapsille"*

Kun valmiste sisältää vähintään yhtä ainetta, johon on liitetty lauseke R64, valmisteen etiketissä on oltava tämän lausekkeen sanamuoto merkittynä direktiivin 67/548/ETY liitteessä III esitetyllä tavalla, kun aineen pitoisuus valmisteessa on vähintään 1 %, jos direktiivin 67/548/ETY liitteessä I ei anneta muita arvoja.

B. Valmisteet riippumatta niiden 5, 6 ja 7 artiklan mukaisesta luokituksesta

1. *Lyijyä sisältävät valmisteet*1.1 *Maalit ja lakat*

Sellaisten maalien ja lakkojen, joiden lyijypitoisuus standardin ISO 6503/1984 mukaisesti määritettynä on yli 0,15 % (ilmaistuna metallin painona) valmisteen kokonaispainosta, pakkausten merkinnöissä on oltava seuraavat tiedot:

"Sisältää lyijyä. Ei saa käyttää pintoihin, joita lapset voivat pureskella tai imeä."

Jos pakkausten sisältö on alle 125 millilitraa, on merkittävä seuraavat tiedot:

"Varoitus! Sisältää lyijyä."

2. *Syanoakrylaatteja sisältävät valmisteet*2.1 *Liimat*

Syanoakrylaattipohjaisten liimojen varsinaisissa pakkauksissa on oltava seuraavat merkinnät:

"Syanoakrylaattia.

Vaara.

Liimaa ihon ja silmät hetkessä.

Säilytettävä lasten ulottumattomissa."

Pakkauksessa on oltava mukana asianmukaiset turvallisuusohjeet.

3. *Isosyanaatteja sisältävät valmisteet*

Isosyanaatteja (monomeereinä, oligomeereinä, esipolymeereinä jne. tai näiden seoksena) sisältävien valmisteiden pakkausten etiketissä on oltava seuraavat tiedot:

”Sisältää isosyanaatteja.

Noudata valmistajan antamia ohjeita.”

4. *Keskimääräiseltä moolimassaltaan ≤ 700 olevia epoksiainesosia sisältävät valmisteet*

Epoksiainesosia, joiden keskimääräinen moolimassa on ≤ 700 , sisältävien valmisteiden pakkausten etiketissä on oltava seuraavat tiedot:

”Sisältää epoksihartseja.

Noudata valmistajan antamia ohjeita.”

5. *Aktiivista klooria sisältävät yleisölle myytävät valmisteet*

Valmisteiden pakkauksissa, jotka sisältävät yli 1% aktiivista klooria, on oltava seuraavat erityistiedot:

”Varoitus! Älä käytä yhdessä muiden tuotteiden kanssa. Tuotteesta voi vapautua vaarallista kaasua (klooria).”

6. *Juottoon ja hitsaukseen tarkoitetut kadmiumia (metalliseokset) sisältävät valmisteet*

Edellä mainittujen valmisteiden pakkauksissa on oltava helposti luettavat ja pysyvät merkinnät:

”Varoitus! Sisältää kadmiumia.

Käytettäessä muodostuu vaarallisia huujuja.

Lue valmistajan antamia ohjeita.

Noudata turvallisuusohjeita.”

7. *Aerosoleina markkinoille saatettavat valmisteet*

Aerosoleina markkinoille saatettaviin valmisteisiin sovelletaan myös merkitsemistä koskevia säännöksiä direktiivin 75/324/ETY liitteessä olevan 2.2 ja 2.3 kohdan mukaisesti, sanotun kuitenkin rajoittamatta tämän direktiivin säännösten soveltamista.

8. *Valmisteet, jotka sisältävät aineita, joita ei vielä ole täysin testattu*

Silloin kun valmiste sisältää vähintään yhtä sellaista ainetta, johon liittyy direktiivin 67/548/ETY 13 artiklan 3 kohdan mukaisesti maininta ”Varoitus — ainetta ei ole vielä täydellisesti tutkittu”, valmisteiden etiketissä on oltava maininta ”Varoitus — valmiste sisältää ainetta, jota ei ole vielä täydellisesti tutkittu”, jos kyseisen aineen pitoisuus on $\geq 1\%$.

9. *Valmisteet, joita ei ole luokiteltu herkistäviksi mutta jotka sisältävät vähintään yhden herkistävän aineen*

Sellaisten valmisteiden pakkauksissa, jotka sisältävät vähintään yhden herkistäväksi luokitellun aineen, jonka pitoisuus valmisteessa on yhtä suuri tai suurempi kuin 0,1% tai yhtä suuri tai suurempi kuin direktiivin 67/548/ETY liitteessä I olevassa erityisessä huomautuksessa aineelle vahvistettu pitoisuus, on oltava merkintä:

”Sisältää ’herkistävän aineen nimi.’

Voi aiheuttaa allergisen reaktion jo herkistyneille ihmisille.”

10. *Nestemäiset valmisteet, jotka sisältävät halogenoituja hiilivetyjä.*

Sellaisten nestemäisten valmisteiden pakkauksissa, joiden leimahduspistettä ei ole ilmoitettu tai leimahduspiste ei ole korkeampi kuin 55 C-astetta ja jotka sisältävät halogenoituja hiilivetyjä ja yli 5% syttyviä tai helposti syttyviä aineita, on oltava seuraava merkintä:

”Voi syttyä helposti käytössä”

tai ”Voi syttyä käytössä”.

- C. Valmisteet, joita ei ole luokiteltu 5, 6 ja 7 artiklan mukaisesti mutta jotka sisältävät vähintään yhtä vaarallista ainetta

Valmisteet, joita ei ole tarkoitettu yleisölle

Edellä 14 artiklan 2 kohdan ensimmäisen alakohdan b alakohdassa tarkoitettujen valmisteiden pakkausten etiketeissä on oltava seuraava maininta:

”Käyttöturvallisuustiedote toimitetaan ammattikäyttäjälle pyynnöstä”.

—

LIITE VI

AINEEN KEMIALLISEN KOOSTUMUKSEN LUOTTAMUKSELLISUUS

A-OSA

Luottamuksellisuutta koskevassa hakemuksessa esitettävät tiedot

Alkuhuomautukset:

- A. Edellä 15 artiklassa säädetään edellytyksistä, joilla valmisteen markkinoille saattamisesta vastuussa oleva henkilö voi tuoda esiin luottamuksellisuuden.
- B. Silloin kun eri valmisteissa on käytetty samaa ainetta, voidaan välttää useiden luottamuksellisuutta koskevien hakemusten tekeminen ja tehdä ainoastaan yksi luottamuksellisuutta koskeva hakemus, jos tietyillä valmisteilla:
- on samat vaaralliset ainesosat, jotka esiintyvät samoilla pitoisuusalueilla,
 - on sama luokitus ja samat merkinnät,
 - on samat käyttötarkoitukset.
- Kyseisissä valmisteissa on käytettävä yhtä ainoaa vaihtoehtoista nimitystä saman aineen kemiallisen koostumuksen peittämiseksi. Lisäksi luottamuksellisuutta koskevassa hakemuksessa on esitettävä kaikki jäljempänä esitettyssä hakemuksessa vaaditut tiedot sekä kunkin valmisteen nimi tai kaupp nimi.
- C. Etiketissä käytetyn vaihtoehtoisen nimityksen on oltava sama kuin direktiivin 91/155/ETY, sellaisena kuin se on muutettuna direktiivillä 93/112/ETY⁽¹⁾, liitteessä olevan otsakkeen 2 ”Koostumus/tiedot aineosista” alla on esitetty.
- Tämä merkitsee sellaisen vaihtoehtoisen nimityksen käyttöä, joka antaa tarpeeksi ainetta koskevaa tietoa riskittömän käsittelyn varmistamiseksi.
- D. Esittäessään vaihtoehtoisen nimityksen käyttöä koskevan hakemuksen markkinoille saattamisesta vastuussa olevan henkilön on otettava huomioon tarve toimittaa riittävästi tietoa työpaikoilla toteutettavia tarvittavia terveys- ja turvallisuustoimenpiteitä varten ja sen varmistamiseksi, että valmisteiden käsittelyyn liittyvät riskit voidaan minimoida.

Luottamuksellisuutta koskeva hakemus

Luottamuksellisuutta koskevassa hakemuksessa on 15 artiklan mukaisesti oltava seuraavat tiedot:

1. Valmisteen markkinoille saattamisesta vastuussa olevan, yhteisön alueelle sijoittautuneen henkilön (valmistaja, tuoja tai jakelija) nimi ja täydellinen osoite ja puhelinnumero.
2. Tarkat tunnistetiedot aineesta tai aineista, joille ehdotetaan luottamuksellisuutta sekä vaihtoehtoinen nimitys.

CAS-nro	EINECS-nro	Kansainvälisen nimistön ja luokituksen mukainen kemiallinen nimi (neuvoston direktiivin 67/548/ETY liite I tai väliaikainen luokitus)	Vaihtoehtoinen nimitys
(a)			
(b)			
(c)			

Huom.:

Väliaikaisesti luokiteltujen aineiden osalta on syytä liittää mukaan tiedot (kirjallisuusviitteet), jotka osoittavat, että väliaikaisessa luokituksessa on otettu huomioon kaikki olemassa olevat asiaankuuluvat tiedot, jotka koskevat aineen ominaisuuksia.

⁽¹⁾ EYVL L 314 16.12.1993, s. 38.

3. Perustelut luottamuksellisuudelle (todennäköisyys — uskottavuus)
4. Valmisteen/valmisteiden nimitys/nimitykset tai kaupallinen nimi/kaupalliset nimet
5. Onko tämä nimitys tai kaupallinen nimi sama koko yhteisön alueella?

KYLLÄ

EI

Kielteisessä tapauksessa täsmennettävä nimitys/nimitykset tai kaupallinen nimi/nimet, joita on käytetty eri jäsenvaltioissa

Itävalta:

Belgia:

Tanska:

Saksa:

Kreikka:

Suomi:

Ranska:

Espanja:

Ruotsi:

Irlanti:

Italia:

Luxemburg:

Alankomaat:

Portugali:

Yhdistynyt kuningaskunta:

6. Direktiivin 91/155/ETY liitteessä olevassa 2 kohdassa määritellyn valmisteen/valmisteiden koostumus
7. Valmisteen/valmisteiden luokitus tämän direktiivin 6 artiklan mukaisesti
8. Valmisteen/valmisteiden merkitseminen tämän direktiivin 10 artiklan mukaisesti
9. Valmisteen/valmisteiden käyttötarkoitukset
10. Direktiivin 91/155/ETY mukainen käyttöturvallisuustiedote/tiedotteet.

B-OSA

Sanasto-hakemisto vaihtoehtoisten nimitysten määrittelemiseksi (yleisnimet)

1. Alkuhuomautus

Tämä sanasto-hakemisto perustuu direktiivin 67/548/ETY liitteessä I olevaan vaarallisten aineiden luokitusmenettelyyn (aineet jaoteltu ryhmiin).

Myös vaihtoehtoisia muita kuin tähän hakemistoon perustuvia nimityksiä voidaan käyttää. Kaikissa tapauksissa valituissa nimissä on tultava esille riittävät tiedot, jotta valmistetta voidaan käsitellä vaaratta ja jotta työpaikoilla voidaan toteuttaa tarvittavat terveyst- ja turvallisuustoimenpiteet.

Ryhmät on määritelty seuraavasti:

— epäorgaaniset tai orgaaniset aineet, joille luonteenomaisin kemiallinen alkuaine on sama. Ryhmän nimi on johdettu kemiallisen alkuaineen nimestä. Nämä ryhmät on numeroitu, kuten liitteessä I, alkuaineen järjestysluvun mukaisesti (001—103)

— orgaaniset aineet, joille luonteenomaisin toiminnallinen ryhmä on sama.

Ryhmän nimi on johdettu toiminnallisen ryhmän nimestä.

Nämä ryhmät on numeroitu liitteestä I peräisin olevan tavanomaisen luokkanumeron mukaisesti (601—650).

Tietyissä tapauksissa on lisätty sellaisia alaryhmiä, joihin kuuluu samoja erityispiirteitä omaavia aineita.

2. Yleisnimen määrittäminen

Yleiset periaatteet:

Yleisnimeä määriteltäessä noudatetaan seuraavaa yleistä lähestymistapaa, johon kuuluu kaksi peräkkäistä vaihetta:

- i) tunnistetaan toiminnalliset ryhmät ja molekyylin sisältämät kemialliset alkuaineet;
- ii) määritellään, missä laajuudessa tärkeimmät toiminnalliset ryhmät ja alkuaineet on huomioitava.

Tunnistetut toiminnalliset ryhmät ja huomioidut alkuaineet määräävät ryhmien ja alaryhmien nimet jäljempänä 3 kohdassa olevan luettelon mukaisesti, joka ei ole kuitenkaan tyhjentävä.

3. Aineiden jako ryhmiin ja alaryhmiin

Direktiivin 67/548/ETY liitteessä I olevan ryhmän numero	Ryhmä Alaryhmät
001	Vety-yhdisteet Hydridit
002	Heliumyhdisteet
003	Litiumyhdisteet
004	Berylliumyhdisteet
005	Booriyhdisteet Boraanit Boraatit
006	Hiiliyhdisteet Karbamaatit Epäorgaaniset hiiliyhdisteet Syaanivedyn suolat Urea ja johdannaiset
007	Typpiyhdisteet Kvartenaariset ammoniumyhdisteet Happamat typpiyhdisteet Nitraatit Nitriitit
008	Happiyhdisteet
009	Fluoriyhdisteet Epäorgaaniset fluoridit
010	Neonyhdisteet

Direktiivin 67/548/ETY liitteessä I olevan ryhmän numero	Ryhmä Alaryhmät
011	Natriumyhdisteet
012	Magnesiumyhdisteet Organometalliset magnesiumjohdannaiset
013	Alumiiniyhdisteet Organometalliset alumiinijohdannaiset
014	Piiyhdisteet Silikonit Silikaatit
015	Fosforiyhdisteet Happamat fosforiyhdisteet Fosfoniumyhdisteet Fosforiesterit Fosfaatit Fosfiitit Fosforiamidit ja johdannaiset
016	Rikkiyhdisteet Happamat rikkiyhdisteet Merkaptaanit Sulfaatit Sulfiitit
017	Klooriyhdisteet Kloraatit Perkloraatit
018	Argonyhdisteet
019	Kaliumyhdisteet
020	Kalsiumyhdisteet
021	Skandiumyhdisteet
022	Titaaniyhdisteet
023	Vanadiiniyhdisteet
024	Kromiyhdisteet Kromi(VI)yhdisteet
025	Mangaaniyhdisteet
026	Rautayhdisteet
027	Kobolttiyhdisteet

Direktiivin 67/548/ETY liitteessä I olevan ryhmän numero	Ryhmä Alaryhmät
028	Nikkeliyhdisteet
029	Kupariyhdisteet
030	Sinkkiyhdisteet Organometalliset sinkkijohdannaiset
031	Galliumyhdisteet
032	Germaniumyhdisteet
033	Arseeniyhdisteet
034	Seleeniyhdisteet
035	Bromiyhdisteet
036	Kryptoniyhdisteet
037	Rubidiumyhdisteet
038	Strontiumyhdisteet
039	Yttriumyhdisteet
040	Zirkoniumyhdisteet
041	Niobiumyhdisteet
042	Molybdeeniyhdisteet
043	Teknetiumyhdisteet
044	Ruteniumyhdisteet
045	Rodiumyhdisteet
046	Palladiumyhdisteet
047	Hopeayhdisteet
048	Kadmiumyhdisteet
049	Indiumyhdisteet
050	Tinayhdisteet Organometalliset tinajohdannaiset
051	Antimoniyhdisteet
052	Telluuriyhdisteet

Direktiivin 67/548/ETY liitteessä I olevan ryhmän numero	Ryhmä Alaryhmät
053	Jodiyhdisteet
054	Ksenonyhdisteet
055	Cesiumyhdisteet
056	Bariumyhdisteet
057	Lantaaniyhdisteet
058	Ceriumyhdisteet
059	Praseodyymiyhdisteet
060	Neodyymiyhdisteet
061	Prometiumyhdisteet
062	Samariumyhdisteet
063	Europiumyhdisteet
064	Gadoliniumyhdisteet
065	Terbiumyhdisteet
066	Dysprosiumyhdisteet
067	Holmiumyhdisteet
068	Erbiumyhdisteet
069	Tuliumyhdisteet
070	Ytterbiumyhdisteet
071	Lutetiumyhdisteet
072	Hafniumyhdisteet
073	Tantaaliyhdisteet
074	Volframiyhdisteet
075	Reniumyhdisteet
076	Osmiumyhdisteet
077	Iridiumyhdisteet
078	Platinayhdisteet

Direktiivin 67/548/ETY liitteessä I olevan ryhmän numero	Ryhmä Alaryhmät
079	Kultayhdisteet
080	Elohopeayhdisteet Organometalliset elohopeajohdannaiset
081	Talliumyhdisteet
082	Lyijy-yhdisteet Organometalliset lyijyjohdannaiset
083	Vismuttiyhdisteet
084	Poloniumyhdisteet
085	Astaatiiniyhdisteet
086	Radonyhdisteet
087	Frankiumyhdisteet
088	Radiumyhdisteet
089	Aktiniumyhdisteet
090	Toriumyhdisteet
091	Protaktiniumyhdisteet
092	Uraaniyhdisteet
093	Neptuniumyhdisteet
094	Plutoniumyhdisteet
095	Amerikiumyhdisteet
096	Curiumyhdisteet
097	Berkeliumyhdisteet
098	Kaliforniumyhdisteet
099	Einsteiniumyhdisteet
100	Fermiumyhdisteet
101	Mendeleviumyhdisteet
102	Nobeliumyhdisteet
103	Lawrenciumyhdisteet

Direktiivin 67/548/ETY liitteessä I olevan ryhmän numero	Ryhmä Alaryhmät
601	Hiilivedyt Alifaattiset hiilivedyt Aromaattiset hiilivedyt Alisykliset hiilivedyt Polysykliset aromaattiset hiilivedyt (PAH)
602	Halogenoidut hiilivedyt ⁽¹⁾ Halogenoidut alifaattiset hiilivedyt ⁽¹⁾ Halogenoidut aromaattiset hiilivedyt ⁽¹⁾ Halogenoidut alisykliset hiilivedyt ⁽¹⁾
603	Alkoholit ja johdannaiset Alifaattiset alkoholit Aromaattiset alkoholit Alisykliset alkoholit Alkanoliamiinit Epoksijohdannaiset Eetterit Glykolieetterit Glykolit ja polyolit
604	Fenolit ja johdannaiset Halogenoidut fenolijohdannaiset ⁽¹⁾
605	Aldehydit ja johdannaiset Alifaattiset aldehydit Aromaattiset aldehydit Alisykliset aldehydit Alifaattiset asetaalit Aromaattiset asetaalit Alisykliset asetaalit
606	Ketonit ja johdannaiset Alifaattiset ketonit Aromaattiset ketonit ⁽²⁾ Alisykliset ketonit
607	Orgaaniset hapot ja johdannaiset Alifaattiset hapot Halogenoidut alifaattiset hapot ⁽¹⁾ Aromaattiset hapot Halogenoidut aromaattiset hapot ⁽¹⁾ Alisykliset hapot Halogenoidut alisykliset hapot ⁽¹⁾ Alifaattiset happoanhydridit Halogenoidut alifaattiset happoanhydridit ⁽¹⁾ Aromaattiset happoanhydridit Halogenoidut aromaattiset happoanhydridit ⁽¹⁾ Alisykliset happoanhydridit Halogenoidut alisykliset happoanhydridit ⁽¹⁾ Alifaattisen hapon suolat Halogenoidun alifaattisen hapon suolat ⁽¹⁾ Aromaattisen hapon suolat

Direktiivin 67/548/ETY liitteessä I olevan ryhmän numero	Ryhmä Alaryhmät
607 (jatkoa)	Halogenoidun aromaattisen hapon suolat ⁽¹⁾ Alisyklisen hapon suolat Halogenoidun alisyklisen hapon suolat ⁽¹⁾ Alifaattisen hapon esterit Halogenoidun alisyklisen hapon esterit ⁽¹⁾ Aromaattisen hapon esterit Halogenoidun aromaattisen hapon esterit ⁽¹⁾ Alisyklisen hapon esterit Halogenoidun alisyklisen hapon esterit ⁽¹⁾ Glykolieetterin esterit Akrylaatit Metakrylaatit Laktonit Asyylihalogenidit
608	Nitriilit ja johdannaiset
609	Typpipitoiset yhdisteet
610	Kloorinitratut yhdisteet
611	Atsoksi- ja atsoyhdisteet
612	Amiiniyhdisteet Alifaattiset amiinit ja johdannaiset Alisykliset amiinit ja johdannaiset Aromaattiset amiinit ja johdannaiset Aniliini ja johdannaiset Bentsidiini ja johdannaiset
613	Heterosykliset emäkset ja johdannaiset Bentsimidatsoli ja johdannaiset Imidatsoli ja johdannaiset Pyretrinoidit Kinoliini ja johdannaiset Triatsiini ja johdannaiset Triatsoli ja johdannaiset
614	Glykosidit ja alkaloidit Alkaloidit ja johdannaiset Glykosidit ja johdannaiset
615	Syanaatit ja isosyanaatit Syanaatit Isosyanaatit
616	Amidit ja johdannaiset Asetamidi ja johdannaiset Anilidit

Direktiivin 67/548/ETY liitteessä I olevan ryhmän numero	Ryhmä Alaryhmät
617	Orgaaniset peroksidit
647	Entsyymit
648	Kivihiilen kompleksijohdannaiset Happouute Alkaliiniuute Antraseeniöljy Antraseeniöljyuutejäännös Antraseeniöljyfraktio Karboliöljy Karboliöljyuutejäännös Kivihiilimesteet, nestemäinen liotinuute Kivihiilimesteet, nestemäiset liotinuuteliuokset Kivihiiliöljy Kivihiiliterva Kivihiilitervauute Kivihiilitervan kiintoaineiden jäännös Koksi (kivihiiliterva) matalalämpötilainen, korkealämpötilainen piki Koksi (kivihiiliterva), korkealämpötilainen piki Koksi (kivihiiliterva), sekoitettu korkealämpötilaisen pien kanssa Raakabentsoli Raakafenolit Raakatervaemäkset Tisle-emäkset Tislefenolit Tisleet Tisleet (kivihiili), nestemäinen liotinuute, primaari Tisleet (kivihiili), liotinuute, vetykrakattu Tisleet (kivihiili), liotinuute, vetykrakattu hydratoitunut keski Tisleet (kivihiili), liotinuute, vetykrakattu keski Uutejäännökset (kivihiili), matalalämpötilainen kivihiiliterva, emäksinen Tuore öljy Polttoaineet, dieselpolttoaine, kivihiilen liotinuute, vetykrakattu, hydratoitunut Polttoaineet, suihkumoottorilla varustetut ilma-alukset, kivihiilen liotinuute, vetykrakattu, hydratoitunut Bensiini, kivihiilen liotinuute, vetykrakattu teollisuusbenssiini Lämpökäsittelytuotteet Raskas antraseeniöljy Raskas antraseeniöljytisle Kevytöljy Kevytöljyuutejäännökset, korkealla kiehuva Kevytöljyuutejäännökset, keskialueella kiehuva Kevytöljyuutejäännökset, matalalla kiehuva Kevytöljytisle, korkealla kiehuva Kevytöljytisle, keskialueella kiehuva Kevytöljytisle, matalalla kiehuva Metyylinaftaleeniöljy Metyylinaftaleeniöljyuutejäännös

Direktiivin 67/548/ETY liitteessä I olevan ryhmän numero	Ryhmä Alaryhmät
648 (jatkoa)	Bensiini(kivihiili), liuotinuute, vetykrakattu Naftaleeniöljy Naftaleeniöljyuutejäännös Naftaleeniöljytisle Piki Pikitisle Pikijäännös Pikijäännös, lämpökäsitelty Pikijäännös, hapetettu Pyrolyysituotteet Uudelleentislaukset Jäännökset (kivihiili), nestemäiset liuotinuutteet Terva, ruskohiili Terva, ruskohiili, matalalämpötilainen Tervapikiöljy, korkealla kiehuva Tervapikiöljy, keskialueella kiehuva Pesuöljy Pesuöljyuutejäännös Pesuöljytisle
649	Öljyn kompleksijohdannaiset Raakaöljy Maaöljykaasu Matalalla kiehuva teollisuusbensiini Matalalla kiehuva modifioitu teollisuusbensiini Matalalla kiehuva katalyyttisesti krakattu teollisuusbensiini Matalalla kiehuva katalyyttisesti reformoitu teollisuusbensiini Matalalla kiehuva lämpökrakattu teollisuusbensiini Matalalla kiehuva vetykäsitelty teollisuusbensiini Matalalla kiehuva teollisuusbensiini — täsmentämätön Suoratislaukerosiini Kerosiini — täsmentämätön Krakattu kaasuöljy Kaasuöljy — täsmentämätön Raskas polttoöljy Rasva Jalostamaton tai vähän jalostettu perusöljy Perusöljy — täsmentämätön Tislauksen aromaattinen uute Tislauksen aromaattinen uute (käsitelty) Parafiiniöljy Raakaparafiini Vaseliini
650	Erinäiset aineet ⁽³⁾

(1) Määritellään halogeeniryhmän mukaisesti.

(2) Kinonit mukaan lukien.

(3) Älä käytä tätä ryhmää. Käytä sen sijaan edellä mainittuja ryhmiä tai alaryhmiä.

4. Soveltaminen käytännössä

Kun on tutkittu, kuuluuko aine yhteen tai useampaan luettelossa esiintyvään ryhmään tai alaryhmään, voidaan yleisnimi määritellä seuraavasti:

4.1 Jos ryhmän tai alaryhmän nimi riittää kuvaamaan alkuaineita tai merkittäviä toiminnallisia ryhmiä, se valitaan yleisnimeksi.

Esimerkkejä:

- 1,4-dihydroksibentseeni
ryhmä 604: fenolit ja johdannaiset
yleisnimi: fenolijohdannaiset
- butanoli
ryhmä 603: alkoholit ja johdannaiset
alaryhmä: alifaattiset alkoholit
yleisnimi: alifaattinen alkoholi
- 2-isopropoksietanoli
ryhmä 603: alkoholit ja johdannaiset
alaryhmä: glykolieetterit
yleisnimi: glykolieetteri
- metakrylaatti
ryhmä 607: orgaaniset hapot ja johdannaiset
alaryhmä: akrylaatit
yleisnimi: akrylaatti

4.2 Jos ryhmän tai alaryhmän nimi ei riitä kuvaamaan alkuaineita tai merkittäviä toiminnallisia ryhmiä, yleisnimi muodostetaan useiden ryhmien tai alaryhmien nimien yhdistelmästä:

Esimerkkejä:

- klooribentseeni
ryhmä 602: halogenoidut hiilivedyt
alaryhmä: halogenoidut aromaattiset hiilivedyt
ryhmä 017: klooriyhdisteet
yleisnimi: kloorattu aromaattinen hiilivety
- 2,3,6-trikloorifenyylietikkahappo
ryhmä 607: orgaaniset hapot
alaryhmä: halogenoidut aromaattiset hapot
ryhmä 017: klooriyhdisteet
yleisnimi: kloorattu aromaattinen happo
- 1-kloori-1-nitropropaani
ryhmä 610: kloorinitratut johdannaiset
ryhmä 601: hiilivedyt
alaryhmä: alifaattiset hiilivedyt
yleisnimi: kloorattu alifaattinen hiilivety
- tetrapropyyliditiopyrofosfaatti
ryhmä 015: fosforiyhdisteet
alaryhmä: fosforiesterit
ryhmä 016: rikkiyhdisteet
yleisnimi: tiofosforiesteri

Huom:

joidenkin alkuaineiden ryhmän tai alaryhmän nimeä, erityisesti metallien osalta, voidaan tarkentaa nimillä ”orgaaninen” tai ”epäorgaaninen”.

Esimerkkejä:

- dielohopeakloridi
ryhmä 080: elohopeayhdisteet
yleisnimi: epäorgaaninen elohopeayhdiste
- bariumasettaatti
ryhmä 056: bariumyhdisteet
yleisnimi: orgaaninen bariumyhdiste

- etyylinitriitti
ryhmä 007: typpiyhdisteet
alaryhmä: nitriitit
yleisnimi: orgaaninen nitriitti

- natriumhydrosulfiitti
ryhmä 016: rikkiyhdisteet
yleisnimi: epäorgaaninen rikkiyhdiste

(Esimerkeissä mainitut aineet ovat direktiivin 67/548/ETY liitteestä I (yhdeksästoista mukautus), jolle voidaan hakea luottamuksellisuutta).

*LIITE VII***EDELLÄ 12 ARTIKLAN 2 KOHDASSA TARKOITETUT VALMISTEET**

Valmisteet sellaisina kuin ne määritellään direktiivin 67/548/ETY liitteessä VI olevassa 9.3 kohdassa.

LIITE VIII

A-OSA

21 artiklan mukaisesti kumotut direktiivit

- Vaarallisten valmisteiden (torjunta-aineet) luokitusta, pakkaamista ja merkintöjä koskevien jäsenvaltioiden lakien lähentämisestä annettu direktiivi 78/631/ETY
- Vaarallisten valmisteiden luokitusta, pakkaamista ja merkintöjä koskevien jäsenvaltioiden lakien lähentämisestä annettu direktiivi 88/379/ETY ja sen seuraavat mukautukset tekniikan kehitykseen:
 - Direktiivi 89/178/ETY⁽¹⁾
 - Direktiivi 90/492/ETY⁽²⁾
 - Direktiivi 93/18/ETY⁽³⁾
 - Direktiivi 96/65/EY
- Määrittelemisestä direktiivin 88/379/ETY 6 artiklan mukaisesti niiden valmisteiden luokat, joiden pakkausten sulkimien on oltava lapsille turvallisia ja joiden pakkauksissa on oltava näkövammaisille tarkoitettu vaaratunnus, annettu direktiivi 90/35/ETY⁽⁴⁾
- Vaarallisten valmisteiden pakkauksista, jotka on varustettava lapsille turvallisilla sulkimilla, annettu direktiivi 91/442/ETY⁽⁵⁾

B-OSA

Siirtymä- ja soveltamisajat 22 artiklan mukaisesti

Direktiivi	Määräaika kansalliseen lainsäädäntöön siirtämiselle	Soveltamismääräaika
78/631/ETY	1. tammikuuta 1981	1. tammikuuta 1981
88/379/ETY	7. kesäkuuta 1991	7. kesäkuuta 1991
89/178/ETY	1. joulukuuta 1990	1. kesäkuuta 1991
90/492/ETY	1. kesäkuuta 1991	8. kesäkuuta 1991
93/18/ETY	1. heinäkuuta 1994	1. heinäkuuta 1994
90/35/ETY	1. elokuuta 1992	1. marraskuuta 1992
91/442/ETY	1. elokuuta 1992	1. marraskuuta 1992
96/65/EY	31. toukokuuta 1998	31. toukokuuta 1998

C-OSA

Erityismääräykset, jotka koskevat Itävaltaa, Suomea ja Ruotsia 21 artiklan nojalla seuraavien direktiivien soveltamisen osalta

- 1) Itävalta, Suomi ja Ruotsi eivät saata osaksi kansallista lainsäädäntöään tai sovelta vaarallisten valmisteiden (pestisidien) luokitusta, pakkaamista ja merkintöjä koskevan jäsenvaltioiden lainsäädännön lähentämisestä 26 päivänä kesäkuuta 1978 annettua neuvoston direktiiviä 78/631/ETY, sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna direktiivillä 92/32/ETY.

⁽¹⁾ EYVL L 64, 8.3.1989, s. 18.

⁽²⁾ EYVL L 275, 5.10.1990, s. 55.

⁽³⁾ EYVL L 104, 29.4.1993, s. 46.

⁽⁴⁾ EYVL L 19, 24.1.1990, s. 14.

⁽⁵⁾ EYVL L 238, 27.8.1991, s. 25.

- 2) Itävalta soveltaa vaarallisten valmisteiden luokitusta, pakkaamista ja merkintöjä koskevien jäsenvaltioiden lakien, asetusten ja hallinnollisten määräysten lähentämisestä 7 päivänä kesäkuuta 1988 annettua neuvoston direktiiviä 88/379/ETY, sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna direktiivillä 96/65/EY, seuraavin edellytyksin:

Direktiivin 88/379/ETY seuraavia säännöksiä ei sovelleta Itävaltaan:

- a) 13 artikla yhdessä 3 ja 7 artiklan kanssa siltä osin kuin on kyse valmisteista, jotka sisältävät lisäyksessä 1 lueteltuja aineita
 - b) 13 artikla yhdessä 7 artiklan kanssa siltä osin kuin on kyse merkitsemisestä ottaen huomioon Itävallan säännökset, jotka koskevat:
 - jätehuoltoon liittyviä turvallisuustoimenpiteitä osoittavia lausekkeita,
 - jätehuoltoon liittyvää kuvamerkkiä, kahden vuoden ajan tämän direktiivin voimaantulosta,
 - onnettomuustilanteita varten annettavia ohjeita vastalääkkeistä ja -toimenpiteistä
 - c) 13 artikla yhdessä 7 artiklan 1 kohdan c alakohdan kanssa vaarallisiin valmisteisiin sisältyvien vaarallisten aineiden kemiallisten nimien osalta, kahden vuoden ajan tämän direktiivin voimaantulosta.
- 3) Ruotsi soveltaa vaarallisten valmisteiden luokitusta, pakkaamista ja merkintöjä koskevien jäsenvaltioiden lakien, asetusten ja hallinnollisten määräysten lähentämisestä 7 päivänä kesäkuuta 1988 annettua neuvoston direktiiviä 88/379/ETY, sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna direktiivillä 96/65/EY, seuraavin edellytyksin:

Direktiivin 88/379/ETY seuraavia säännöksiä ei sovelleta Ruotsiin:

- a) 13 artikla yhdessä 3 ja 7 artiklan kanssa siltä osin kuin on kyse valmisteista,
 - jotka sisältävät lisäyksessä 2 lueteltuja aineita,
 - jotka sisältävät aineita, joilla on neurotoksisia vaikutuksia tai ihon rasvaa poistavia vaikutuksia, ja jotka eivät kuulu direktiivin 67/548/ETY liitteen VI luokitusperusteiden tai 67/548/ETY liitteessä III olevien vaaraa osoittavien lausekkeiden piiriin,
 - jotka sisältävät aineita, joilla on välittömiä myrkyllisiä vaikutuksia, ja jotka eivät kuulu direktiivin 67/548/ETY liitteen VI luokitusperusteiden ja direktiivin 67/548/ETY liitteessä III olevien vaaraa osoittavien lausekkeiden piiriin, kahden vuoden ajan tämän direktiivin voimaantulosta,
 - joita ei ole luokiteltu direktiivin 88/379/ETY mukaisesti vaarallisiksi (Ruotsissa ”mättligt skadliga”).
- b) 13 artikla yhdessä 3 ja 7 artiklan kanssa siltä osin kuin on kyse
 - sellaisten valmisteiden luokitusta ja merkintöjä koskevista perusteista, jotka sisältävät direktiivin 67/548/ETY liitteessä VI olevan jakson 4.2.1 perusteiden mukaisesti luokiteltuja syöpää aiheuttavia aineita,
 - syöpää aiheuttaviksi luokiteltujen aineiden luokkaan 3 kuuluvien valmisteiden merkinnöistä, joihin liitetään erityinen R-lauseke R40-lausekkeen asemesta.

Lisäys 1

Liitteessä VIII olevan C-osan 2 kohdassa (Itävalta) tarkoitettut aineet

Aineen nimi	Direktiivin 67/548/ETY liitteen I mukainen indeksinumero
Linuroni	006-021-00-1
Trikloorisilaani	014-001-00-9
Fosforitrikloridi	015-007-00-4
Fosforipentakloridi	015-008-00-X
Fosforioksikloridi	015-009-00-5
Natriumpolysulfidit	016-010-00-3
Dirikkidikloridi	016-012-00-4
Tionyylikloridi	016-015-00-0
Kalsiumhypokloriitti	017-012-00-7
Kalsiumhydroksidi	019-002-00-8
2-dimetyyliaminoetanoli	603-047-00-0
2-dietyyliaminoetanoli	603-048-00-6
Dietanoliamiini	603-071-00-1
N-metyyli-2-etanoliamiini	603-080-00-0
2-etyyliheksaani-1,3-dioli	603-087-00-9
Isoforoni	606-012-00-8
6-metyyli-1,3-ditiolo(4,5-b)kinoksalin-2-oni	606-036-00-9
Etikkahappoanhydridi	607-008-00-9
Metyyliformiaatti	607-014-00-1
Etyyliformiaatti	607-015-00-7
Akryylihapo	607-061-00-8
Klooriasetyylikloridi	607-080-00-1
Nitrofeeni	609-040-00-9
Kvintotseeni; Pentakloorinitrobenseeni	609-043-00-5
Diklofluanidi	616-006-00-7
Kumeenivetyperoksidi	617-002-00-8
Monokrotofossi	015-072-00-9
Edifenfossi	015-121-00-4
Triatsofossi	015-140-00-8
Metanoli	603-001-00-X
Trifenmorfi; 4-trityylimorfoliini	613-052-00-X
Diuroni	006-015-00-9
Fenbutaninaoksiidi	050-017-00-2
1-butanoli, 2-butanoli, iso-butanoli	603-004-00-6

Lisäys 2

Liitteessä VIII olevan C-osan 2 kohdassa (Ruotsi) tarkoitettut aineet

Aineen nimi	Direktiivin 67/548/ETY liitteen I mukainen indeksinumero
Asetoni	606-001-00-8
Butanoli	606-002-00-3
Amyyliformiaatti	607-018-00-3
Etyyliasettaatti	607-022-00-5
n-butyliasettaatti	607-025-00-1

Aineen nimi	Direktiivin 67/548/ETY liitteen I mukainen indeksinumero
sek-butyyliasetaatti	607-026-00-7
tert-butyyliasetaatti	607-026-00-7
iso-butyyliasetaatti	607-026-00-7
Butyyliformaatti	607-017-00-8
Sykloheksaani	601-017-00-1
1,4-dimetyylisykloheksaani	601-019-00-2
Dietylieetteri	603-022-00-4
Etyylimetylieetteri	603-020-00-3
Amyylasetaatti	607-130-00-2
Etyylilaktaatti	607-129-00-7
Amyylipropionaatti	607-131-00-8
2,4-dimetyylipentan-3-oni	606-028-00-5
Di-n-propyylieetteri	603-045-00-X
Di-n-propyyliketoni	606-027-00-X
Etyylipropionaatti	607-028-00-8
Heptaani	601-008-00-2
Heksaani (isomeerinen seos), joka sisältää alle 5 % n-heksaania	601-007-00-7
Isopropyylasetaatti	607-024-00-6
Isopropyylialkoholi	603-003-00-0
4-metoksi-4-metyylipentan-2-oni	606-023-00-8
Metyylasetaatti	607-021-00-X
Metyylisykloheksaani	601-018-00-7
5-metyyliheksan-2-oni	606-026-00-4
Metyyliaktaatti	607-092-00-7
4-metyylipentan-2-oni	606-004-00-4
Metyylipropionaatti	607-027-00-2
Oktaani	601-009-00-8
Pentaani	601-006-00-1
3-pentanoni	606-006-00-5
1-propanoli	603-003-00-0
Propyyliasetaatti	607-024-00-6
Propyyliformaatti	607-016-00-2
Propyylipropionaatti	607-030-00-9
Natriumbisulfiitti = polysulfiitti	016-010-00-3
Tolueeni-2,4-di-isosyanaatti	615-006-00-4
Tolueeni-2,6-di-isosyanaatti	615-006-00-4
Kadmiumfluoridi	048-006-00-2
1,2-epoksi-3(tolyloksi)-propani	603-056-00-X
Difenyylimetaani-2,2'-di-isosyanaatti	615-005-00-9
Difenyylimetaani-2,4'-di-isosyanaatti	615-005-00-9
Difenyylimetaani-4,4'-di-isosyanaatti	615-005-00-9
Hydrokinoni	604-005-00-4
Hydroksipropyliakrylaatti	607-108-00-2
Tärpähti	650-002-00-6
Butyylimetyliketoni (2-heksanoni)	606-030-00-6
Heksaani	601-007-00-7
Vanadiinipentoksidi	023-001-00-8
Natriumnitraatti	
Sinkkioksidi	

LIITE IX

VASTAAVUUSTAULUKKO

Tämä direktiivi	88/379/ETY
1 artikla 1.1 1.2 1.3 1.4 1.5	1 artikla 1.1 1.2 1.3
2 artikla	2 artikla
3 artikla	3 artikla 6 kohta
4 artikla	3 artikla 1 kohta 4 artikla
5 artikla 5.1 5.1 kolmas luetelmakohta 5.2 — 5.3 5.4	3 artikla 2 kohta 3.2 3.2 kohta 3(b)
6 artikla 6.1 6.2 6.3 6.4 6.5	3 artikla 3 kohta 3.3 kohdat a & b 3.3 kohdat 3 & 4 3.4 3.5 kohdat 1—3
7 artikla	
8 artikla 8.1 8.2 8.3 8.4	5 artikla 5.1 5.2 5.3
9 artikla 9.1 9.2 9.3	6 artikla 6.1 (a) 6.1 (b) 6.2 ja 6.3 toinen kohta
10 artikla 10.1.1 — 1.2 10.2 10.2.3 10.2.4 10.2.5	7 artikla 7.1 7.1 (c) 7.1 (d) 7.4
11 artikla	8 artikla

Tämä direktiivi	88/379/ETY
12 artikla	9 artikla
13 artikla	
14 artikla	10 artikla
15 artikla	7 artikla
16 artikla	11 artikla
17 artikla	12 artikla
18 artikla	13 artikla
19 artikla	14 artikla
20 artikla	15 artikla
21 artikla	
22 artikla	16 artikla
23 artikla	16 artikla 3 kohta
24 artikla	17 artikla

VASTAAVUUSTAULUKKO

Tämä direktiivi	88/379/ETY	90/35/ETY	91/442/ETY	93/18/ETY
Liite I.A	3.2 art. 2 kohta			
Liite I.B				
Liite II.A johdanto kohdat 1—3				Liite I johdanto
Liite II.A johdanto kohta 4				
Liite II.A.1	3.5 art. (a)			
Liite II.A.1.1.1	3.5 art. (a) (i)			
Liite II.A.1.1.2	3.5 art. (a) (ii)			
Liite II.A.1.2	3.5 art. (a) (iii)			
Liite II.A.2	3.5 art. (b)			
Liite II.A.2.1.1	3.5 art. (b) (i)			

Tämä direktiivi	88/379/ETY	90/35/ETY	91/442/ETY	93/18/ETY
Liite II.A.2.1.2	3.5 art. (b) (ii)			
Liite II.A.2.2	3.5 art. (b) (iii)			
Liite II.A.2.3	3.5 art. (b) (iv)			
Liite II.A.3	3.5 art. (c)			
Liite II.A.3.1.1	3.5 art. (c) (i)			
Liite II.A.3.1.2	3.5 art. (c) (ii)			
Liite II.A.3.2	3.5 art. (c) (iii)			
Liite II.A.3.3	3.5 art. (c) (iv)			
Liite II.A.4	3.5 art. (d)			
Liite II.A.4.1.1	3.5 art. (d) (i)			
Liite II.A.4.1.2	3.5 art. (d) (ii)			
Liite II.A.4.2.1	3.5 art. (e) (i)			
Liite II.A.4.2.2	3.5 art. (e) (ii)			
Liite II.A.5	3.5 art. (f)			
Liite II.A.5.1.1	3.5 art. (f) (i)			
Liite II.A.5.1.2	3.5 art. (f) (ii)			
Liite II.A.5.2.1	3.5 art. (h) (i)			
Liite II.A.5.2.2	3.5 art. (h) (ii)			
Liite II.A.5.3.1	3.5 art. (g) (i)			
Liite II.A.5.3.2	3.5 art. (g) (ii)			
Liite II.A.5.4.1	3.5 art. (i) (i)			
Liite II.A.5.4.2	3.5 art. (i) (ii)			
Liite II.A.6				
Liite II.A.6.1	3.5 art. (g) (iii)			
Liite II.A.6.2	3.5 art. (c) (v)			
Liite II.A.7.1	3.5 art. (j)			Liite I, 6 kohta
Liite II.A.7.2	3.5 art. (k)			
Liite II.A.8.1	3.5 art. (l) (m)			
Liite II.A.8.2	3.5 art. (n) 3.5 art. (o), (p)			
Liite II.A.9.1—9.4				

Tämä direktiivi	88/379/ETY	90/35/ETY	91/442/ETY	93/18/ETY
Liite II.B johdanto				Liite I johdanto
Liite II.B.1				Liite I.1
Liite II.B.1.1				Liite I.1.1
Liite II.B.1.2				Liite I.1.2
Liite II.B.2				Liite I.2
Liite II.B.2.1				Liite I.2.1
Liite II.B.2.2				Liite I.2.2
Liite II.B.3				Liite I.3
Liite II.B.3.1				Liite I.3.1
Liite II.B.3.2				Liite I.3.2
Liite II.B.4				Liite I.4
Liite II.B.4.1				Liite I.4.1
Liite II.B.4.2				Liite I.4.2
Liite II.B.5				Liite I.5
Liite II.B.5.1				Liite I.5.1
Liite II.B.5.2				Liite I.5.2
Liite II.B.6				Liite I.6
Liite II.B.6.1				Liite I.6.1
Liite II.B.6.2				Liite I.6.2
Liite III.A				
Liite III.B				
Liite III.C				
Liite IV.B		1 ja 2 art.		
Liite IV.A.1		1 art. 1 kohta		
Liite IV.A.2			2 art.; Liite (a)	
Liite IV.A.3			1 art.; Liite (b)	
Liite V.A.1				Liite II.A.1
Liite V.A.2				Liite II.A.2
Liite V.A.3				Liite II.A.3
Liite V.A.4				Liite II.A.4
Liite V.B.1				Liite II.B.1

Tämä direktiivi	88/379/ETY	90/35/ETY	91/442/ETY	93/18/ETY
Liite V.B.2				Liite II.B.2
Liite V.B.3				Liite II.B.3
Liite V.B.4				Liite II.B.4
Liite V.B.5				Liite II.B.5
Liite V.B.6				Liite II.B.6
Liite V.B.7	3.2 art. 3 (b) kohta			
Liite V.B.8	3.5 art. 4 kohta			
Liite V.C				
Liite VI				
Liite VII				
Liite VIII				
Liite IX				

NEUVOSTON PERUSTELUT

I JOHDANTO

1. Komissio lähetti 18. heinäkuuta 1996 neuvostolle Euroopan yhteisön perustamissopimuksen 100 a artiklaan perustuvan ehdotuksen vaarallisten valmisteiden luokitusta, pakkaamista ja merkintöjä koskevien lakien, asetusten ja hallinnollisten määräysten lähentämisestä.
2. Euroopan parlamentti antoi lausuntonsa ensimmäisessä käsittelyssä 26. kesäkuuta 1997. Kyseisen lausunnon johdosta komissio esitti muutetun ehdotuksen 23. syyskuuta 1997.

Talous- ja sosiaalikomitea antoi lausuntonsa 20. maaliskuuta 1997.

3. Neuvosto vahvisti 24 päivänä syyskuuta 1998 yksimielisesti yhteisen kantansa perustamissopimuksen 189 b artiklassa määrättyä menettelyä noudattaen.

II TAVOITE

4. Komission ehdotuksessa muotoillaan uudelleen direktiivi 88/379/ETY yhdenmukaisempaan lähestymistapaan pääsemiseksi alojen välillä nykyisen yhteisön lainsäädännön järkipäätämiseksi ja ajan tasalle saattamiseksi tekniikan kehitykseen mukauttamisen yksinkertaistamiseksi sekä jäsenyyttä hakeneita valtioita koskevien kysymysten huomioon ottamiseksi. Tässä tarkoituksessa ehdotuksessa:

— laajennetaan nykyisen direktiivin soveltamisala koskemaan kasvinsuojeluaineita (torjunta-aineet), joihin sovelletaan nykyisin erillistä lainsäädäntöä, joka kumottaisiin käsiteltävässä ehdotuksessa

— laajennetaan direktiivin soveltamisalaa sisällyttämällä siihen ympäristöluokittelua ja -merkintöjä koskevia säännöksiä

— laajennetaan joitakin vaatimuksia koskemaan valmisteita, joissa vaarallisten aineiden pitoisuudet jäävät alle sen tason, joka tavanomaisesti edellyttää vaarallisuusluokitusta.

III YHTEISEN KANNAN ERITTELY

5. Ehdotusta on tarkasteltu neuvostossa vuodesta 1996. Tekstiä on muutettu monilta osin komission muutettuun ehdotukseen nähden.

Monet Euroopan parlamentin ehdottamista tarkistuksista on sisällytetty yhteiseen kantaan. Muiden tarkistusten osalta neuvosto on joko hyväksynyt kyseiset tarkistukset periaatteessa tai ottanut ne huomioon yhteisessä kannassa.

6. Neuvosto hyväksyy vaarallisten valmisteiden merkintävaatimuksia koskevaa komission kertomusta ja mahdollisesti tarvittavia komission ehdotuksia (johdanto-osan 17 kappale) koskevan tarkistuksen 1 (komission hyväksymä) ja on sisällyttänyt sen uudessa muodossa yhteiseen kantaan. Neuvosto panee merkille, että hyväksymällä kyseisen johdanto-osan kappaleen komissio sitoutuu aloittamaan mahdollisimman pian tutkimuksen siitä, miten ymmärrettäviä merkinnät ovat käyttäjien kannalta.

7. Lisäksi neuvosto on hyväksynyt tarkistuksen 2 (1 artiklan 1 kohta), joka koskee tavoitteiden ja soveltamisalan selkiyttämistä (myös komissio on hyväksynyt kyseisen tarkistuksen). Samaa linjaa noudattaen neuvosto on hyväksynyt tarkistuksen 3 (1 artiklan 3 kohta), jossa todetaan, että soveltamisalaan kuuluvat valmisteet, joita ei pidetä

vaarallisina, mutta jotka voivat aiheuttaa erityistä vaaraa (komissio hyväksyi tämän tarkistuksen). Tarkistukset 2 ja 3 on kuitenkin sisällytetty tekstiin hiukan muutetussa sanamuodossa.

8. Tarkistuksen 5 osalta (4 artiklan 2 kohta) neuvosto on hyväksynyt muutetussa sanamuodossa tämän luokituksen ja merkintöjen yleisiä periaatteita koskevan selvennyksen (komissio on hyväksynyt kyseisen tarkistuksen).
9. Neuvosto hyväksyy periaatteessa tarkistuksen 6 (6 artiklan 2 kohta), jossa esitetään eläinkokeita koskevat asianmukaiset rajoitukset tapauksissa, joissa voidaan käyttää vaihtoehtoisia menetelmiä. Tarkistuksessa myös selvennetään, että kyseiset kokeet on suoritettava hyvän laboratoriokäytännön ja eläinten hyvinvointia koskevien periaatteiden mukaisesti (komissio on hyväksynyt tarkistuksen muutetussa sanamuodossa).
10. Neuvosto hyväksyy tarkistuksen 7 (9 artiklan 2 kohta), jossa säädetään jo olemassa olevasta kuljetus- ja myyntipakkausten välisestä käytännöstä (komissio on hyväksynyt tarkistuksen 7). Neuvosto on uudistanut hiukan kyseisen tarkistuksen sanamuotoa.
11. Neuvosto on hyväksynyt tarkistuksessa 14 esitetyt periaatteet (komissio hyväksyy kyseisen tarkistuksen), jotka koskevat pienissä pakkauksissa toimitettaviin, ympäristölle vaaralliseksi luokiteltuihin valmisteisiin sovellettavia merkintävaatimuksia (10 artiklan 4 kohta). Neuvosto on kuitenkin selventänyt Euroopan parlamentin tarkistusta varmistukseen, että jos varoitusmerkkiä ei vaadita, ilmoitetaan sen sijaan R-lauseke.
12. Neuvosto on lopuksi sisällyttänyt merkintävaatimusten osalta yhteiseen kantaansa pienin sanamuotomuutoksin tarkistuksen 15 (komission hyväksymä), jossa kielletään sellaisen merkinnän kuten ”ekologinen” käyttö etiketissä, mikä voi johtaa vaarojen aliarvioimiseen. Lisäksi neuvosto on selventänyt tekstiä viittaamalla kasvinsuojeluaineita koskeviin säännöksiin, joissa sallitaan edelleen ”myönteiset” ekologiset merkinnät kuten ”ei aiheuta vaaraa mehiläisille” (10 artiklan 5 kohta).
13. Turvallisuustiedotteiden (14 artikla) osalta säännöstä on muutettu, jotta tehtäisiin selväksi, että turvallisuustiedotteet on tarkoitettu lähinnä ammattikäyttäjille. Luokittelemattomien valmisteiden osalta neuvosto katsoi, että näistä tuotteista turvallisuustiedotteessa annettavien tietojen olisi oltava suhteessa vaaraan. Se hyväksyi myös Euroopan parlamentin tarkistuksen 40, jossa valmisteita, joita ei pidetä vaarallisina, koskevat säännökset laajennetaan koskemaan valmisteita, jotka sisältävät ympäristölle vaarallisia aineita (mitä komissio ei hyväksynyt). Neuvosto pitää myös aiheellisena vaatia turvallisuustiedotteita kasvinsuojeluaineille.
14. Liitteiden osalta neuvosto hyväksyi seuraavat tarkistukset:
 - Tarkistus 18, jossa lisätään liitteessä III olevan B -osan taulukkoon 5 alempi pitoisuusraja (0,1 prosenttia 0,5 prosentin sijasta) niiden valmisteiden luokituksen osalta, jotka sisältävät otsonikerrokselle vaaraa aiheuttavia aineita (myös komissio on hyväksynyt tarkistuksen).
 - Tarkistus 19 (jonka myös komissio on hyväksynyt), jossa parannetaan liitteen III johdannon sanamuotoa (valmisteista ympäristölle aiheutuvien vaarojen arviointimenetelmät 7 artiklan mukaisesti).
 - Liitteessä IV olevaa B -osaa koskeva tarkistus 21 (komission hyväksymä), jossa suljetaan näkövammaisille tarkoitettua vaaratunnusta (sokeille tarkoitettu erityinen varoitus) koskevan vaatimuksen ulkopuolelle aerosolit, jotka on luokiteltu erittäin herkästi syttyviksi tai herkästi syttyviksi (kyseinen tarkistus on esitetty Euroopan sokeain unionin pyynnöstä).

15. Neuvosto hyväksyy tarkistuksen 27, jossa ehdotetaan, että kumottavien direktiivien luetteloon lisätään viittaus direktiiviin 96/65/EY (komissio hyväksyi kyseisen tarkistuksen).
16. Neuvosto ei hyväksynyt seuraavia tarkistuksia:
- Tarkistus 4 (3 artiklan 3 kohta); neuvosto ei pidä aiheellisena sopimuksenvaraisten menetelmien soveltamisen muuttamista ja se pelkää kyseisen tarkistuksen johtavan lopulta tarpeettomiin eläinkokeisiin, koska sopimuksenvaraista menetelmää ei enää voitaisi käyttää (komissio ei hyväksy kyseistä Euroopan parlamentin tarkistusta).
 - Tarkistukset 8, 9, 11 ja 12 (10 artikla); neuvoston mielestä kyseisillä tarkistuksilla ei parannettaisi käyttäjän suojaa (komissio ei ole hyväksynyt kyseisiä tarkistuksia).
 - Tarkistus 16 (13 artikla); neuvosto katsoo, että kyseistä säännöstä olisi sovellettava ainoastaan erikoistapauksessa, jossa tuotetta tarjotaan myytäväksi markkinoille etämyynnin avulla. Kyseisen artiklan sanamuotoa on muutettu, jotta se olisi yhdenmukainen etäsopimuksia koskevan direktiivin 97/7/EY säännösten kanssa (komissio ei ole hyväksynyt kyseistä tarkistusta).
 - Tarkistus 17 (20 artikla), joka koskee sovellettavaa komiteamenettelyä komission mukauttaessa direktiiviä tekniikan kehitykseen. Euroopan parlamentti ehdottaa kuitenkin III a - komiteamenettelyä⁽¹⁾. Neuvoston mielestä tekniikan kehitykseen mukauttamisen joihinkin osiin liittyisi erittäin arkaluonteisia poliittisia kysymyksiä, ja näin ollen se katsoo III b - komiteamenettelyn olevan soveltuvampi (komissio on hyväksynyt tarkistuksen 17, koska se haluaa III a - komiteamenettelyä).
17. Liitteiden osalta ei hyväksytty seuraavia tarkistuksia:
- Neuvosto ei ole hyväksynyt tarkistusta 13 (10 artiklan 2.3.5 kohta), joka koskee niiden kemiallisten nimien merkitsemistä, joista pääasialliset terveydelle aiheutuvat vaarat johtuvat (komissio ei hyväksy kyseistä tarkistusta).
 - Tarkistuksessa 20 (liitteessä III oleva C -osa) säädetään, että nykyisten testaustulosten olisi oltava sovellettavissa ympäristölle vaarallisten vaikutusten arvioinnissa. Koska näin on jo nyt, neuvoston mielestä kyseinen tarkistus on tarpeeton (komissio ei ole hyväksynyt kyseistä tarkistusta).
 - Tarkistus 22 (liitteessä V oleva B -osa) koskee etiketissä olevaa erityistä varoitusta henkilöille aiheutuvista herkistävästä vaikutuksista. Neuvosto on muuttanut kyseistä varoitusta, jossa todetaan nyt, että herkistävien aineiden pienet pitoisuudet voivat aiheuttaa allergisen reaktion jo herkistyneille ihmisille (komissio on hyväksynyt kyseisen tarkistuksen).
 - Tarkistus 24 (liitteessä V oleva C -osa), joka koskee turvallisuustiedotteiden saatavuutta. Neuvoston mielestä ei ole asianmukaista yksilöidä niitä valmistetyyppejä, joiden osalta sovelletaan velvoitetta pitää saatavilla turvallisuustiedotetta. Lisäksi neuvosto haluaa täsmentää, että turvallisuustiedote on saatavissa ammattikäyttäjälle pyynnöstä (komissio hyväksyi kyseisen tarkistuksen hieman muutetussa muodossa).
 - Tarkistus 25 (liitteessä V oleva D -osa), joka koskee kasvinsuojeluaineiden merkitsemistä koskevaa säännöstä. Neuvosto ei ole hyväksynyt kyseistä tarkistusta, koska kasvinsuojeluaineiden merkintävaatimuksia on käsitelty tarkemmin varsinaisessa säädösosassa (10 artiklan 1.2 kohta). 10 artiklan 1.2 kohdassa todetaan, että kasvinsuojeluaineiden merkinnöissä on oltava maininta, jonka mukaan ihmisille ja ympäristölle aiheutuvat vaarat voidaan välttää käyttöohjeita noudattamalla. Mer-

⁽¹⁾ EYVL L 197, 18.7.1987, s. 33.

kinnöissä on oltava myös tavanomaiset vaaroja koskevat tiedot ja vaaratunnukset (komissio on hyväksynyt kyseisen tarkistuksen).

- Tarkistus 26 (liitteessä V oleva D -osa), joka koskee biosidien merkitsemistä koskevaa säännöstä. Neuvoston mielestä ei ole aiheellista ottaa biosideja koskevaa erityissäännöstä mukaan käsiteltävään direktiiviin, sillä tällaisista erityissäännöksistä säädetään biosidituotteita koskevassa direktiivissä 98/8/EY (komissio ei ole hyväksynyt kyseistä tarkistusta).

18. Lisäksi neuvosto on lisännyt uusia säännöksiä:

- 6 ja 7 artiklaan terveydelle aiheutuvien vaarojen ja ympäristölle aiheutuvien vaarojen arvioinnin osalta; kyseisen säännöksen perusteella olisi mahdollista lisätä liitteisiin II ja III muita sopimuksenvaraisia menetelmiä. Tämä saattaa olla tarpeen metalliseosten osalta.
- 15 artiklaan kemiallisten nimien luottamuksellisuuden osalta; kyseinen säännös koskee nyt sekä merkintöjä että turvallisuustiedotteita, ja neuvosto on ottanut käyttöön vähemmän byrokraattisen ilmoitusmenettelyn.
- 21 artiklaan liittymissopimukseen liittyvien järjestelyjen osalta; kyseisen säännöksen nojalla Ruotsi, Suomi ja Itävalta voivat olla saattamatta nykyistä (entistä) yhteisön säännöstöä osaksi kansallista lainsäädäntöä vuoden 1999 alusta.

IV PÄÄTELMÄ

19. Neuvosto katsoi, että edellä mainittua tavoitetta silmällä pitäen se on pyrkinyt säilyttämään säännökset, joilla varmistetaan terveyden ja ympäristön suojelun korkea taso, ja lujittamaan niitä.

Tähän pyrkiessään neuvosto on sisällyttänyt yhteiseen kantaansa useita Euroopan parlamentin tarkistuksia ja ottanut huomioon sen muita tarkistuksia.

Neuvoston 24 päivänä syyskuuta 1998 vahvistama

YHTEINEN KANTA (EY) N:o 55/98

neuvoston asetuksen (EY) N:o . . ./98 antamiseksi tietokonepohjaisten paikanvarausjärjestelmien käyttöä koskevista käyttäytymissäännöistä annetun neuvoston asetuksen (ETY) N:o 2299/89 muuttamisesta

(98/C 360/02)

EUROOPAN UNIONIN NEUVOSTO, joka

ottaa huomioon Euroopan yhteisön perustamissopimuksen ja erityisesti sen 75 artiklan ja 84 artiklan 2 kohdan,

ottaa huomioon komission ehdotuksen,

ottaa huomioon talous- ja sosiaalikomitean lausunnon⁽¹⁾,

noudattaa perustamissopimuksen 189 c artiklassa määrättyä menettelyä⁽²⁾,

sekä katsoo, että

- 1) neuvoston asetus (ETY) N:o 2299/89⁽³⁾ on huomattavasti edistänyt rehellisten ja tasapuolisten ehtojen takaamista lentoliikenteen harjoittajille tietokonepohjaisten paikanvarausjärjestelmien, jäljempänä ”TPJ”, osalta ja sillä on näin suojattu kuluttajien etuja,
- 2) on tarpeen laajentaa asetuksen (ETY) N:o 2299/89 soveltamisalaa ja selventää sen säännöksiä, ja mainitut toimenpiteet on aiheellista toteuttaa yhteisön tasolla sen varmistamiseksi, että asetuksen tavoitteet toteutuvat kaikissa jäsenvaltioissa,
- 3) tämä asetus ei rajoita perustamissopimuksen 85 ja 86 artiklan soveltamista,
- 4) tämä asetus ei rajoita yksilöiden suojelusta henkilö-tietojen käsittelyssä ja näiden tietojen vapaasta liikkuvuudesta 24 päivänä lokakuuta 1995 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 95/46/EY⁽⁴⁾ soveltamista,

5) komission asetuksen (ETY) N:o 3652/93⁽⁵⁾ mukaisesti perustamissopimuksen 85 artiklan 1 kohdan määräykset eivät koske tietokonepohjaisten paikanvarausjärjestelmien yhteisestä hankkimisesta, kehittämisestä ja käytöstä tehtyjä sopimuksia,

6) on toivottavaa selventää, millä perustein emoliikenteenharjoittajaa olisi veloitettava varauksista, jotka niiden on hyväksyttävä kilpailevilta TPJ:iltä,

7) erityisesti kannustavien toimenpiteiden osalta sekä avoimuuden lisäämiseksi on tarpeen täsmentää sitä, millä perustein TPJ:t veloittavat osallistuvia liikenteenharjoittajia ja tilaajia niille tarjoamistaan palveluista,

8) on tarpeen varmistaa, että TPJ:n puolesta palveluja suorittavia kolmansia osapuolia koskevat samat velvoitteet kuin ne, jotka käyttäytymissäännöt asettavat kyseiselle TPJ:lle,

9) käyttäytymissääntöjen sisältämiä TPJ:ien tarkastusta koskevia vaatimuksia olisi käytettävä myös direktiivin 95/46/EY mukaisten tietosuojavaatimusten valvomiseksi,

10) on tarpeen täsmentää käyttäytymissääntöjen mukaiset tilaajien velvoitteet, jotta niiden asiakkailleen tarjoamat varauspalvelut eivät ole epätarkkoja, harhaanjohtavia tai syrjiviä,

11) on tarpeen nimenomaisesti säätää vastaajan oikeudesta tulla kuulluksi asioissa, joissa komissio esittää väitteitä,

12) rautatieliikennepalvelujen yhdistäminen TPJ:n päänäyttöön voi parantaa kuluttajien käytettävissä olevan tiedon laatua ja tarjota kuluttajille heidän matkajärjestelyjään koskevat parhaat vaihtoehdot,

⁽¹⁾ EYVL C 95, 30.3.1998, s. 27.

⁽²⁾ Euroopan parlamentin lausunto annettu 15. toukokuuta 1998 (EYVL C 167, 1.6.1998, s. 297), neuvoston yhteinen kanta vahvistettu 24. syyskuuta 1998 ja Euroopan parlamentin päätös tehty . . . (ei vielä julkaistu virallisessa lehdessä).

⁽³⁾ EYVL L 220, 29.7.1989, s. 1, asetus sellaisena kuin se on muutettuna asetuksella N:o 3089/93 (EYVL L 278, 11.11.1993, s. 1).

⁽⁴⁾ EYVL L 281, 23.11.1995, s. 31.

⁽⁵⁾ EYVL L 333, 31.12.1993, s. 37, asetus sellaisena kuin se on muutettuna vuoden 1994 liittymisasiakirjalla.

- 13) rautatieliikenteen harjoittajiin, jotka TPJ:n pääasiallisen näytön kautta tarjoavat tiettyjä tarkoin määriteltyjä ja rajattuja palveluja, olisi sovellettava vastavia velvoitteita kuin lentoliikenteen harjoittajiin, ja
- 14) tiettyjä käyttäytymissääntöjä ei tulisi soveltaa liikenteenharjoittajan tai lentoliikenteenharjoittajan ryhmän tarjoamiin tiedotus- tai jakelutoimintoihin edellyttäen, että kyseiset järjestelyt määritetään selkeästi ja jatkuvasti,

ON ANTANUT TÄMÄN ASETUKSEN:

1 artikla

Muutetaan asetus (ETY) N:o 2299/89 seuraavasti:

- 1) Korvataan 1 artikla seuraavasti:

”1 artikla

Tätä asetusta sovelletaan tietokonepohjaisiin paikanvarausjärjestelmiin, sikäli kuin niihin sisältyy lentoliikennetuotteita ja sikäli kuin rautatieliikennetuotteita on otettu mukaan niiden päänäyttöihin, ja kun niitä tarjotaan käytettäväksi tai käytetään yhteisön alueella, riippumatta:

- järjestelmän toimittajan asemasta tai kansallisuudesta,
- käytettävästä tietolähteestä tai asianomaisen tietojenkäsittelyn keskusyksikön sijainnista,
- niiden lentoasemien maantieteellisestä sijainnista, joiden välillä lentoliikennettä harjoitetaan.”;

- 2) Muutetaan 2 artikla seuraavasti:

- a) Korvataan l alakohta seuraavasti:

”l) ’tilaajalla’ sellaista muuta henkilöä kuin kuluttajaa tai muuta yritystä kuin osallistuvaa lentoliikenteen harjoittajaa, joka käyttää TPJ:tä järjestelmän toimittajan kanssa tekemänsä sopimuksen tai muun taloudellisen järjestelyn nojalla. Taloudellisen järjestelyn katsotaan olevan olemassa, jos järjestelmän toimittajan palveluksista on suoritettu erillinen maksu tai jos on ostettu lentoliikennetuote.”

- b) Korvataan m alakohta seuraavasti:

”m) ’kuluttajalla’ henkilöä, joka haluaa tietoja lentoliikennetuotteesta tai aikoo ostaa tällaisen tuotteen henkilökohtaista käyttöä varten.”

- c) Lisätään alakohdat seuraavasti:

”q) ’pelkällä rautatieliikennetuotteella’ matkustajan kuljettamista kahden aseman välillä rautateitse, mukaan lukien kaikki tuotteen liittyvät oheispalvelut ja lisäedut, joita tarjotaan myytäväksi tai myydään tuotteen kiinteästi kuuluvana osana;

r) ’yhdistetyllä rautatieliikennetuotteella’ edeltä käsin valmistettua pelkän rautatieliikennetuotteen ja muiden rautatieliikenteeseen kuulumattomien oheispalvelujen yhdistelmää, jota tarjotaan myytäväksi tai myydään yhteishintaan;

s) ’rautatieliikennetuotteella’ sekä pelkkää että yhdistettyä rautatieliikennetuotetta;

t) ’lipulla’ voimassa olevaa kuljetukseen oikeuttavaa asiakirjaa tai vastaavaa muulle kuin paperille laadittua, myös sähköisessä muodossa olevaa asiakirjaa, jonka liikenteenharjoittaja tai hänen valtuuttamansa edustaja on antanut tai hyväksynyt;

u) ’päällekkäisellä varauksella’ tilannetta, joka syntyy, kun kaksi tai useampia varauksia on tehty samalle matkustajalle ja kun on ilmeistä, että matkustaja voi käyttää vain yhtä.”

- 3) Muutetaan 3 a artikla seuraavasti:

- a) Korvataan 1 kohdan b alakohta seuraavasti:

”b) Emoliikenteenharjoittaja ei ole velvollinen maksamaan mitään tässä yhteydessä syntyviä kustannuksia lukuun ottamatta toimittavien tietojen jäljentämisestä ja hyväksytyistä varauksista aiheutuvia kustannuksia. Tämän artiklan mukaisesti suoritetusta hyväksytystä varauksesta TPJ:lle maksettava varausmaksu ei saa ylittää saman TPJ:n vastaavanlaisesta toimesta osallistuvilta liikenteenharjoittajilta laskuttamaa palkkiota.”

b) Korvataan 2 kohta seuraavasti:

”2. Tämän artiklan mukaista veloitetta ei sovelleta kilpailevan TPJ:n hyväksi, jos 11 artiklassa säädettyjen menettelytapojen mukaisesti on päätetty, että kyseinen TPJ ei noudata 4 a tai 6 artiklan säännöksiä emoliikenteenharjoittajan luvattomasta tiedonsaannista.”

4) Lisätään 4 artiklan 1 kohtaan alakohta seuraavasti:

”Ensimmäisessä ja toisessa alakohdassa esitettyjä periaatteita sovelletaan päänäyttöön sisällytettäviksi toimitettavien tietojen osalta rautatieliikenteen palveluihin.”

5) Lisätään 4 a artiklaan kohta seuraavasti:

”4. Järjestelmän toimittajan on varmistettava, että TPJ-palveluja sen puolesta kokonaan tai osittain toimittavat kolmannet osapuolet noudattavat tämän asetuksen asianomaisia säännöksiä.”

6) Korvataan 6 artiklan 1 kohdan a alakohta seuraavasti:

”a) tunnistettavia, yksittäisiä paikanvarauksia koskevat tiedot annetaan tasapuolisesti ja ainoastaan niille lentoliikenteen harjoittajille, jotka osallistuvat paikanvarauksen tarkoitamaan palveluun, sekä paikanvarauksen järjestäneille tilaajille;

järjestelmän toimittajan valvonnassa olevat tunnistettavia, yksittäisiä paikanvarauksia koskevat tiedot on tallennettava erikseen (off-line) 72 tunnin kuluessa sen jälkeen kun yksittäisen paikanvarauksen viimeinen käsittelyvaihe on saatu päätökseen, ja tiedot on tuhottava kolmen vuoden kuluessa. Näitä tietoja voidaan antaa käyttöön vain laskutusta koskevan riidan johdosta.”

7) Muutetaan 6 artiklan 1 kohdan b alakohta seuraavasti:

a) korvataan ii alakohta seuraavasti:

”ii) nämä tiedot voivat kattaa ja pyynnöstä niiden on katettava kaikki osallistuvat lentoliikenteen harjoittajat ja/tai tilaajat, mutta ne eivät saa sisältää mitään suoraa tai epäsuoraa yksittäistä matkustajaa tai yrityskäyttäjää koskevaa tunnistetta tai häntä koskevia henkilötietoja;”

b) lisätään kohdat seuraavasti:

”iv) tietojen on pyynnöstä oltava osallistuvien lentoliikenteen harjoittajien ja tilaajien saatavilla sekä kattavasti että valikoivasti niiden markkinoiden osalta, joilla ne toimivat;

v) lentoyhtiöiden ja/tai tilaajien ryhmällä on oikeus ostaa tietoja yhteistä tiedonkäsitteilyä varten.”

8) Kumotaan 6 artiklan 4 ja 5 kohta.

9) Lisätään artikla seuraavasti:

”9 a artikla

1. a) Tilaajan on TPJ:n sisältämien tietojen osalta käytettävä puolueetonta näyttöä 5 artiklan 2 kohdan a ja b alakohdan mukaisesti, jollei muunlainen näyttö ole tarpeen kuluttajan ilmaiseman toiveen täyttämiseksi.

b) Tilaaja ei saa käsitellä TPJ:n sisältämiä tietoja niin, että se johtaa tietojen esittämiseen kuluttajalle epätarkalla, harhaanjohtavalla tai syrjivällä tavalla.

c) Tilaajan on tehtävä varaukset ja annettava liput käytetyn TPJ:n sisältämien tietojen mukaisesti tai kyseisen lentoliikenteen harjoittajan hyväksymällä tavalla.

d) Tilaajan on ilmoitettava kullekin kuluttajalle kaikki reitin varrella tapahtuvat koneenvaihdot, aikataulunmukaisten välilaskujen lukumäärä, lennosta todellisuudessa vastaava lentoliikenteen harjoittaja ja kaikki esitetyn matkasuunnitelman edellyttämät lentoaseman vaihdot siltä osin kuin nämä tiedot ovat TPJ:ssä. Tilaajan on ilmoitettava kuluttajalle järjestelmän toimittajan nimi ja osoite, tietojen käsittelyn tarkoitus, yksittäisten tietojen säilyttämisaika ja tietojen kohteena olevan henkilön mahdollisuudet käyttää oikeuttaan päästä niihin.

e) Kuluttajalla on oikeus milloin hyvänsä saada tuloste TPJ-näytöstä tai hänelle on annettava pääsy rinnakkaiseen TPJ-näyttöön, joka sisältää samat tiedot kuin tilaajalla oleva näyttö.

- f) Henkilöllä on korvauksetta oikeus tosiasiallisesti päästä itseään koskeviin tietoihin riippumatta siitä, ovatko tiedot TPJ:n vai tilaajan tallentamia.

2. Tilaajan on käytettävä TPJ:n jakelutoimintoja liitteen II mukaisesti.”

10) Korvataan 10 artiklan 1 ja 2 kohta seuraavasti:

- ”1. a) Järjestelmän toimittajan osallistuvalla lentoliikenteen harjoittajalta perimien maksujen on oltava syrjimättömiä, tarkoituksenmukaisesti muodostettuja sekä kohtuullisia suhteessa tarjotun ja käytetyn palvelun kustannuksiin ja niiden on erityisesti oltava samat samantasoisista palveluista.

TPJ:n palvelujen laskutuksen on oltava riittävän tarkasti eriteltyä, jotta osallistuvat lentoliikenteen harjoittajat voivat todeta tarkasti, mitä palveluja on käytetty ja millaisia maksuja niistä on peritty; vähimmäisvaatimuksena on, että varausmaksuista kirjoitetujen laskujen on sisällettävä kustakin reitiosuudesta seuraavat tiedot:

- TPJ-varauksen tyyppi,
- matkustajan nimi,
- maa,
- toimiston IATA/ARC-laskutustunnus,
- kaupunkitunnus,
- reittiosuuden kaupunkipari,
- varauspäivä (tapahtuman päivämäärä),
- lentopäivä,
- lennon numero,
- tilakoodi (varauksen status),
- palvelun tyyppi (palveluluokka),
- matkakuvaus-varaustunnus (PNR),
- varaus/peruutusosoitin.

Laskutustiedot on tarjottava magneettitalenteena. Lentoliikenteen harjoittajan valitsemassa muodossa toimitettavista laskutus-

tiedoista perittävä maksu ei saa ylittää itse-tallenteesta sekä sen kuljettamisesta aiheutu-
via kustannuksia.

Osallistuvalla lentoliikenteen harjoittajalla on oltava mahdollisuus saada tieto silloin, kun tehdään varaus tai suoritetaan toimi, josta veloitetaan varausmaksu. Jos lentoliikenteen harjoittaja haluaa saada nämä tiedot, sille on tarjottava mahdollisuus peruuttaa kyseinen varaus tai toimi, jollei sitä ole jo hyväksytty. Jos varaus peruutetaan, lentoliikenteen harjoittajalta ei saa periä maksua tällaisesta varauksesta tai toimesta.

- b) Järjestelmän toimittajan tilaajalta perimien laitevuokrien tai muista palveluistaan perimien maksujen on oltava syrjimättömiä, tarkoituksenmukaisesti muodostettuja sekä kohtuullisia suhteessa tarjotun ja käytetyn palvelun kustannuksiin ja niiden on erityisesti oltava samat samantasoisista palveluista. Järjestelmän toimittajien vuokranalennusten tai provisiomaksujen muodossa tilaajille myöntämiä tuottavuuteen perustuvia etuja pidetään järjestelmän toimittajan jakelukustannuksina, ja niiden on perustuttava lippuun merkittyihin reittiosuuksiin. Jos järjestelmän toimittaja ei ole liitteen II 5 kohdan mukaisesti tietoinen siitä, onko lippu annettu vai ei, sillä on oikeus luottaa tilaajan antamaan lippujen numeroa koskevaan ilmoitukseen.

TPJ:n palvelujen laskutuksen on oltava riittävän tarkasti eriteltyä, jotta tilaajat voivat todeta tarkasti, mitä palveluja on käytetty ja millaisia maksuja niistä on peritty.

2. Järjestelmän toimittajan on pyynnöstä toimitettava asianomaisille osapuolille, kuluttajat mukaan lukien, yksityiskohtaiset tiedot nykyisistä menettelyistä, maksuista ja järjestelmän tarjoamista mahdollisuuksista, mukaan lukien liittymät sekä tietojen muokkaus- ja näyttöperusteet. Tietojen on oltava kuluttajille maksuttomia ja niiden on koskettava henkilökohtaisten tietojen käsittelyä. Tämä säännös ei kuitenkaan velvoita järjestelmän toimittajaa antamaan omistusoikeuden kohteena olevia, kuten ohjelmistoa koskevia tietoja.”

11) Korvataan 19 artiklan 1 kohta seuraavasti:

”1. Ennen 11 tai 16 artiklassa tarkoitetun päätöksen tekemistä komission on varattava niille yrityksille tai yritysten yhteenliittymille, joita asia kos-

kee, tilaisuus tulla kuulluiksi asioissa, joissa komissio esittää tai on esittänyt väitteitä.”

12) Korvataan 21 artikla seuraavasti:

”21 artikla

1. Asetuksen 5 artiklan, 9 artiklan 5 kohdan ja liitteiden säännökset eivät koske TPJ:ää, jota lentoliikenteen harjoittaja tai lentoliikenteen harjoittajien ryhmä käyttää

a) omassa yhdessä tai useammassa toimistossaan ja myyntitiskkeillä, jotka on selvästi tunnistettavissa tällaisiksi, tai

b) tietojen toimittamiseen ja/tai jakelutoimintojen tarjoamiseen yleisen televerkon kautta siten, että tietojen toimittaja tai toimittajat voidaan selvästi ja koko ajan tunnistaa.

2. Jos lentoliikenteen harjoittaja suorittaa suoraan varauksen, sitä koskevat 9 a artiklan d ja f kohdan säännökset.”

13) Korvataan 21 a artiklan 1 kohta seuraavasti:

”1. Järjestelmän toimittajan on varmistettava, että riippumaton tarkastaja varmistaa kalenterivuositaitin, että sen TPJ on teknisesti 4a ja 6 artiklan mukainen. Tarkastaja on sen vuoksi milloin hyvänsä päästettävä tutustumaan niissä tietokoneissa tai tietokonejärjestelmissä käytettyihin ohjelmiin, komentoihin, toimintoihin ja suojoitimiin, joiden avulla järjestelmän toimittaja toimittaa jakelutoimintonsa. Kunkin järjestelmän toimittajan on luovutettava komissiolle tarkastajansa kertomus tarkastuskäynnistä ja havainnoista neljän kuukauden kuluessa kyseessä olevan kalenterivuoden päättymisestä. Komissio tutustuu kertomukseen selvittääkseen, onko sen syytä toteuttaa 11 artiklan 1 kohdan mukaisia toimenpiteitä.”

14) Lisätään artikla seuraavasti:

”21 b artikla

1. Tämän asetuksen säännöksiä on tämän artiklan mukaisesti sovellettava rautatieliikennetuotteiden sisällyttämiseen.

2. Järjestelmän toimittaja voi päättää sisällyttää rautatiepalvelut TPJ:nsä pääasialliseen näyttöön.

3. Jos järjestelmän toimittaja päättää sisällyttää rautatieliikennetuotteet TPJ:nsä päänäyttöön, sen on

sisällytettävä siihen tietyt tarkkaan määritellyt rautatieliikenteen palvelut 3 artiklan 2 kohdassa esitettyjen periaatteiden mukaisesti.

4. Rautatieliikenteen harjoittajaa pidetään käytäytymissääntöjä sovellettaessa tarpeen mukaan joko osallistuvana liikenteenharjoittajana tai emoliikenteenharjoittajana, jos sillä on järjestelmän toimittajan kanssa sopimus tuotteidensa jakelusta TPJ:n päänäytön kautta tai jos sen oma varausjärjestelmä on TPJ sellaisena kuin se on määritelty 2 artiklan f kohdassa. Näitä tuotteita on 5 kohdan mukaisesti kohdeltava samoin kuin lentoliikennetuotteita, ja ne on sisällytettävä päänäyttöön käytäytymissääntöjen liitteessä I olevien perusteiden mukaisesti.

5. a) Soveltaessaan liitteessä I olevien 1 ja 2 kohdan säännöksiä rautatieliikenteen palveluihin järjestelmän toimittajan on mukautettava päänäytön ryhmittelyperiaatteita ottaakseen asianmukaisesti huomioon kuluttajien tarpeet saada riittävästi tietoa sellaisista rautatiematkoista, jotka ovat lentomatkojen kilpailukykyinen vaihtoehto. Erityisesti järjestelmän toimittajat voivat rinnastaa rautatiematkat, joiden aikana tehdään rajoitettu määrä lyhytaikaisia pysähdyksiä, suoriin välilaskuttomiin lentoihin.

b) Järjestelmän toimittajien on määriteltävä selkeät perusteet, joiden mukaan tätä artiklaa sovelletaan rautatiematkoihin. Näiden perusteiden on katettava matkan kokonaiskesto ja otettava huomioon tarve välttää liiallinen näytön tukkeutuminen. Kyseiset perusteet on toimitettava komission tiedoksi vähintään kaksi kuukautta ennen niiden soveltamista.

6. Tätä artiklaa sovellettaessa kaikkien ”lentoja” koskevien viittausten katsotaan sisältävän viittauksen ”junamatkoihin”, ja ”lentoliikennetuotteita” koskevien viittausten katsotaan sisältävän viittauksen ”rautatieliikennetuotteisiin”.

7. Komission 23 artiklan 1 kohdan mukaisesti antamassa kertomuksessa on kiinnitettävä erityistä huomiota tämän artiklan soveltamista koskevaan arviointiin.”

15) Korvataan 22 artiklan 1 kohta seuraavasti:

”1. Tämä asetus ei rajoita direktiivin 95/46/EY (*) noudattamiseksi annettua kansallista lainsäädäntöä, joka koskee turvallisuutta, yleistä järjestystä ja tietosuojatoimenpiteitä.

(*) EYVL L 281, 23.11.1995, s. 31.”

16) Korvataan 23 artikla seuraavasti:

”23 artikla

Viimeistään kahden vuoden kuluttua tämän asetuksen voimaantulosta komissio laatii asetuksen soveltamisesta kertomuksen, jossa muun muassa otetaan huomioon taloudellinen kehitys asianomaisilla markkinoilla. Kertomus voi sisältää ehdotuksia tämän asetuksen tarkistamiseksi.”

Tämä asetus on kaikilta osiltaan velvoittava ja sitä sovelletaan sellaisenaan kaikissa jäsenvaltioissa.

Tehty . . .

17) Korvataan asetuksen liite liitteillä I ja II, jotka ovat tämän asetuksen liitteessä.

2 artikla

Tämä asetus tulee voimaan kolmantenkymmenentenä päivänä sen jälkeen, kun se on julkaistu *Euroopan yhteisöjen virallisessa lehdessä*, lukuun ottamatta asetuksen (ETY) N:o 2299/89 uutta 10 artiklan 1 kohdan b alakohdtaa, jonka säännökset tulevat voimaan kuusi kuukautta tämän asetuksen julkaisemisen jälkeen.

Neuvoston puolesta
Puheenjohtaja

LIITE

"LIITE I

Sellaisten lentojen⁽¹⁾ ryhmittelyperusteet pääasiallisella näytöllä, joilla tarjotaan pelkkiä lentoliikennetuotteita

1. Jollei kuluttaja yksittäistapauksessa toisin pyydä, toivotun päivän tai toivottujen päivien lentovaihtoehtot on esitettävä päänäytöllä seuraavassa järjestyksessä:
 - i) kaikki suorat, välilaskuttomat lennot kyseisten kaupunkiparien välillä,
 - ii) kaikki muut suorat kyseisten kaupunkiparien väliset lennot, joihin ei kuulu koneen- tai junanvaihtoja,
 - iii) liityntälennot.
2. Kuluttajalle on pyynnöstä annettava ainakin mahdollisuus saada päänäyttö, jossa tiedot on ryhmitelty lähtö- tai saapumisaikojen ja/tai matkan keston mukaan. Ellei kuluttaja toisin pyydä, tiedot on ryhmiteltävä päänäytöllä i luettelakohdassa tarkoitettujen lentojen osalta lähtöajan sekä ii ja iii luettelakohdassa tarkoitettujen lentojen osalta matkan keston mukaan.
3. Jos järjestelmän toimittaja esittelee jotakin kaupunkiparia koskevien tietojen yhteydessä jonkin muun kuin osallistuvan lentoliikenteen harjoittajan aikatauluja tai hintoja, esittelemättä kuitenkaan välttämättä kaikkien tällaisten lentoliikenteen harjoittajien tietoja, tiedot on esitettävä tarkasti, harhaanjohtamattomina ja mitään näytössä näkyvää liikenteen harjoittajaa syrjimättä.
4. Jos tiedot suorien reittilentojen määrästä ja niillä liikennöivistä lentoyhtiöistä eivät järjestelmän toimittajan tieteen ole täydelliset, tästä on selvästi mainittava kyseisessä näytössä.
5. Muut kuin reittilennot on osoitettava selkeästi.
6. Lennot, joihin kuuluu välilaskuja, on osoitettava selkeästi.
7. Jos lennot suorittaa joku muu lentoliikenteen harjoittaja kuin se, jota annettu lentoyhtiötunnus tarkoittaa, on lennosta tosiasiallisesti vastaava lentoliikenteen harjoittaja ilmoitettava selvästi. Tämä vaatimus koskee kaikkia tapauksia lyhytaikaisia erikoisjärjestelyjä lukuun ottamatta.
8. Järjestelmän toimittaja ei saa käyttää päänäytön näyttötilaa niin, että jokin matkavaihtoehto tulee liiallisesti esille tai että esitellään epätarkoituksenmukaisia matkavaihtoehtoja.
9. Jollei 10 kohdassa toisin säädetä, noudatetaan seuraavia määräyksiä:
 - a) suorien lentojen osalta lento saa esiintyä päänäytöllä vain kerran,
 - b) useista reittiosuuksista koostuvissa lennoissa, joihin kuuluu koneenvaihto, kukin lentojen yhdistelmä saa esiintyä päänäytöllä vain kerran,
 - c) lentoja, joihin kuuluu koneenvaihto, on pidettävä liityntälentoina, ja ne on näytöllä esitettävä sellaisina niin, että kullekin koneenvaihtoa edellyttävälle reittiosuudelle varataan oma rivinsä.

Jos lentoja kuitenkin liikennöi sama lentoliikenteen harjoittaja käyttäen samaa lennon numeroa ja kyseinen lentoliikenteen harjoittaja vaatii vain yhden kupongin ja yhden varauksen, TPJ:n olisi tuotettava vain yksi kuponki ja veloitettava vain yhdestä varauksesta.
10. 1) Jos osallistuvilla lentoliikenteen harjoittajilla on yhteisyritys tai muita sopimusjärjestelyjä, joiden nojalla niistä kahden tai useamman on vastattava itsenäisesti jollekin lennolle tai lentojen yhdistelmälle tarkoitettujen lentoliikennetuotteiden tarjoamisesta ja myynnistä, 9 kohdassa käytetyt termit "lento" (kun kyse on suorista lennoista) ja "lentojen yhdistelmä" (kun kyse on useista reittiosuuksista koostuvasta lennosta) on tulkittava siten, että kullakin näistä lentoliikenteen harjoittajista, kuitenkin enintään kahdella, on oikeus erilliseen näyttöön, jossa käytetään sen omaa liikenteen harjoittajan osoittavaa tunnusta.

(1) Kaikki tässä liitteessä olevat viittaukset "lentoihin" ovat 21 b artiklan 6 kohdan mukaisia.

- 2) Jos osallisina on enemmän kuin kaksi lentoliikenteen harjoittajaa, lentoa tosiasiallisesti liikennöivän lentoliikenteen harjoittajan on nimettävä ne kaksi lentoliikenteen harjoittajaa, jotka saavat käyttää 1 alakohdassa tarkoitettua poikkeusta. Jos liikennöivä lentoliikenteen harjoittaja ei ole antanut riittäviä tietoja näiden kahden nimettävän lentoliikenteen harjoittajan yksilöimiseksi, järjestelmän toimittajan on nimettävä nämä lentoliikenteen harjoittajat syrjimättömällä tavalla.
11. Päänäytöllä on mahdollisuuksien mukaan oltava tiedot liityntälentoista osallistuvien lentoliikenteen harjoittajien reittilennoille, jotka koostuvat vähintään yhdeksästä vaihtopisteestä. Järjestelmän toimittajan on hyväksyttävä osallistuvan lentoliikenteen harjoittajan pyyntö sisällyttää tietoihin muu kuin suora lento, jos lennon pituus on enintään 130 prosenttia asianomaisten kahden lentoaseman välisestä isoympyräetäisyydestä, paitsi jos tämä merkitsisi sellaisten lentojen jättämistä pois, joissa matkan kesto on lyhyempi. Vaihtopisteitä, joiden välinen matka on yli 130 prosenttia edellä tarkoitettusta isoympyräetäisyydestä, ei tarvitse käyttää.
-

LIITE II

Jakelutoimintojen käyttö tilaajien toimesta

1. Tilaajan on pidettävä tarkkaa kirjanpitoa, joka kattaa kaikki TPJ:n avulla tehdyt varaukset. Siihen on sisällyttävä lentojen numerot, varausnumerot, matkapäivä, lähtö- ja saapumisajat, reittiosuuksien status, matkustajien nimet ja nimikirjaimet sekä heidän yhteystietonsa ja/tai puhelinnumeron ja lipun status. Tilaa varattaessa tai peruutettaessa tilaajan on varmistettava, että käytettävä varaustunnus vastaa matkustajan maksamaa kuljetusmaksua.
2. Tilaaja ei saisi tehdä tarkoituksella päällekkäisiä varauksia samalle matkustajalle. Jos asiakkaan valitsemalla lennolla ei ole käytettävissä vahvistettua tilaa, matkustaja voidaan sijoittaa mainitun lennon odotuslistalle (jos odotuslista on käytettävissä), ja hänen varauksensa voidaan vahvistaa vaihtoehdoiselle lennolle.
3. Jos matkustaja peruuttaa varauksen, tilaajan on heti vapautettava kyseinen tila.
4. Jos matkustaja muuttaa matkasuunnitelmaa, tilaajan on huolehdittava siitä, että kaikki tilat ja lisäpalvelut peruutetaan uusia varauksia tehtäessä.
5. Tilaajan on mahdollisuuksien mukaan pyydettävä tai käsiteltävä kaikki tiettyä matkasuunnitelmaa koskevat varaukset ja niiden myöhemmät muutokset saman TPJ:n kautta.
6. Tilaaja saa pyytää tai myydä lentoyhtiön tilaa vain kuluttajan sitä pyytäessä.
7. Tilaajan on varmistettava, että lippu annetaan kunkin reittiosuuden varauksen statuksen ja sovellettavan aikarajan mukaisesti. Tilaaja ei saa antaa lippua, joka osoittaa lopullisen varauksen ja tietyn lennon, ellei tällaiseen varaukseen ole saatu vahvistusta.”

NEUVOSTON PERUSTELUT

I JOHDANTO

Komissio toimitti neuvostolle 10. heinäkuuta 1997 ehdotuksen neuvoston asetukseksi (EY) N:o ... tietokonepohjaisten paikanvarausjärjestelmien käyttöä koskevista käyttäytymissäännöistä annetun neuvoston asetuksen (ETY) N:o 2299/89 muuttamisesta⁽¹⁾.

Euroopan parlamentti antoi lausuntonsa ensimmäisessä käsittelyssä 15. toukokuuta 1998⁽²⁾. Talous- ja sosiaalikomitea antoi lausuntonsa 28. tammikuuta 1998⁽³⁾.

Komissio muutti ehdotustaan näiden lausuntojen pohjalta ja toimitti sen neuvostolle 16. kesäkuuta 1998⁽⁴⁾.

Neuvosto vahvisti yhteisen kantansa perustamissopimuksen 189 c artiklan mukaisesti 24. syyskuuta 1998.

II EHDOTUKSEN TARKOITUS

Ehdotuksella pyritään laajentamaan asetuksen (ETY) N:o 2299/89 soveltamisalaa ja selkiyttämään sen säännöksiä, jotta

- rautatieliikennepalvelut voidaan yhdistää lentoliikennepalvelujen TPJ-näyttöön ja jotta voidaan varmistaa, että TPJ:n avulla palveluja suorittaviin rautatieliikenteen harjoittajiin sovelletaan samoja ehtoja kuin lentoliikenteen harjoittajiin,
- suoraan asiakkaalle tietoja elektronisesti antavat järjestelmät sisällytetään käyttäytymissääntöjen soveltamisalaan,
- täsmennetään sitä, millä perustein emoyrityksiä olisi veloitettava varauksista, jotka niiden on hyväksyttävä kilpailevilta TPJ:iltä,
- täsmennetään sitä, millä perustein TPJ:t veloittavat osallistuvia liikenteenharjoittajia ja tilaajia tarjoamistaan palveluista ja
- varmistetaan, että TPJ:n puolesta palveluja suorittavia kolmansia osapuolia koskevat samat veloitteet kuin ne, jotka käyttäytymissäännöissä asetetaan kyseiselle TPJ:lle.

III YHTEISEN KANNAN ERITTELY

Neuvoston vahvistama yhteinen kanta on suurelta osin komission muutetun ehdotuksen mukainen, ja se sisältää useimmat Euroopan parlamentin hyväksymät tarkistukset (katso kohta IV). Neuvosto teki eräitä mukautuksia (katso kohdat V ja VI) käyttäytymissääntöjen soveltamisen selkiyttämiseksi erityisesti niiden maksujen perusteiden osalta, joita TPJ:t perivät tarjoamistaan palveluista, taloudellista järjestelyä koskevan määritelmän osalta sekä yksittäisiä paikanvarauksia koskevien tietojen antamisen osalta yhteisön tietosuojalainsäädännön mukaisesti.

⁽¹⁾ EYVL C 267, 3.9.1997, s. 67.

⁽²⁾ Asiak. 8458/98 PE-RE 36 ADD 1.

⁽³⁾ EYVL C 95, 30.3.1998, s. 27.

⁽⁴⁾ EYVL C 240, 31.7.1998, s. 17.

Johdanto-osan kappaleet

Johdanto-osan kappaleet laadittiin uudestaan, jotta ne olisivat yhdenmukaisia artikloihin tehtyjen muutosten kanssa. Johdanto-osan kappaleiden uusi teksti vastaa sisällöltään komission muutettua ehdotusta lukuun ottamatta seuraavia muutoksia:

- poistettiin johdanto-osan kappale, joka koskee tiedon antamista suoraan asiakkaalle elektronisesti (entinen johdanto-osan 6 kappale),
- lisättiin siihen johdanto-osan kappaleeseen, jossa selvennetään tietokonepohjaisten paikkanvarausjärjestelmien tarjoamista palveluista perittävien maksujen perusteita, seuraava: ”erityisesti kannustavien toimenpiteiden osalta sekä . . . lisäämiseksi” (johdanto-osan 7 kappale),
- poistettiin sana ”tehokkuus” johdanto-osan 9 kappaleesta,
- lisättiin syrjimättömyysveloitetta koskevaan johdanto-osan 10 kappaleeseen seuraava: ”. . . täsmentää . . . mukaiset tilaajien veloitteet . . .”,
- poistettiin sana ”lentoliikennepalvelujen” ja korvattiin johdanto-osan 12 kappaleen virkkeen loppuosa seuraavalla: ”ja tarjota kuluttajille heidän matkajärjestelyjään koskevat parhaat vaihtoehdot”,
- lisättiin johdanto-osan 13 kappaleeseen ilmaus ”tiettyjä tarkasti määriteltyjä . . . luokkia” ja korvattiin ”samat” veloitteet ”vastaavilla” veloitteilla,
- lisättiin johdanto-osan 14 kappaleeseen ilmaus ”tai lentoliikenteenharjoittajien ryhmän” ja lisättiin sana ”tiettyjä” ja
- poistettiin ryhmittelyperusteita koskeva entinen johdanto-osan 15 kappale.

IV EUROOPAN PARLAMENTIN TARKISTUKSET

1. Neuvoston ja komission kokonaan tai osittain hyväksymät parlamentin tarkistukset

i) *Seuraavat tarkistukset hyväksyttiin sellaisenaan:*

- Tarkistus 1 (koskee johdanto-osan 15 kappaletta)
- Tarkistus 2 (1 artiklan johdantokappale)
- Tarkistus 5 (1 artiklan 3 kohdan a alakohta)
- Tarkistus 6 (1 artiklan 3 a kohta, uusi)
- Tarkistus 7 (1 artiklan 4 a kohta, uusi)
- Tarkistus 8 (1 artiklan 7 kohdan b alakohdan ensimmäinen alakohta)
- Tarkistus 9 (1 artiklan 9 kohta)
- Tarkistus 10 (1 artiklan 11 kohta)
- Tarkistus 12 (Liite II, 2 kohta)
- Tarkistus 14 (Liite I, 10 kohdan 2 alakohta)

ii) *Seuraavat tarkistukset hyväksyttiin sisällön osalta vaikkakin hiukan eri sanamuodossa jaltai eri tavalla esitettyinä:*

- Tarkistus 8 (10 artiklan 1 kohdan a alakohta ja neljännen alakohdan loppu)

Neuvosto hyväksyi sen, että osallistuvalla liikenteenharjoittajalta ei saa periä maksua suoritettua liiketoimesta tai tehdystä varauksesta, josta veloitetaan varausmaksu, ja muutti sanamuotoa seuraavasti:

”Jos varaus peruutetaan, lentoliikenteen harjoittajalta ei saa periä maksua tällaisesta varauksesta tai toimesta.”

2. Parlamentin tarkistukset, jotka komissio hyväksyi, mutta joita neuvosto ei hyväksynyt

— Tarkistus 3 (1 artiklan 2 kohdan a alakohdan 1 alakohta)

Neuvosto piti parempana komission alkuperäistä ehdotusta, mutta lisäsi siihen taloudellista järjestelyä koskevan määritelmän (katso kohta VI).

— Tarkistus 4 (1 artiklan 2 kohdan c alakohta)

Neuvosto päätti poistaa rautatieliikenteen harjoittajaa koskevan määritelmän (komission ehdotuksen q kohta), josta säädettiin jo 29. heinäkuuta 1991 annetussa, yhteisön rautateiden kehittämistä koskevassa direktiivissä 91/440/ETY⁽¹⁾.

— Tarkistus 8 (1 artiklan 7 kohdan kolmas alakohta)

Neuvosto katsoi, että komission alkuperäinen ehdotus on täsmällisempi magneettitalenteena toimitettavista tiedoista perittävän maksun osalta.

— Tarkistus 11 (Liite I, 1 kohta)

Neuvosto halusi säilyttää voimassa olevassa asetuksessa olevat luokat, koska ne mahdollistavat lisätietojen antamisen matkustajalle käytettävissä olevista vaihtoehdoista erityisesti silloin, kun joudutaan vaihtamaan konetta.

— Tarkistus 13 (Liite I, 9 kohdan toinen alakohta)

Neuvosto ei voinut hyväksyä parlamentin tarkistusta, koska se piti parempana komission ehdotuksen säilyttämistä turhien varausten ja niistä lentoyhtiöille aiheutuvien lisäkustannusten estämiseksi.

V NEUVOSTON TARKISTUKSET, JOITA PARLAMENTTI EI OLE EHDOTTANUT

— 2 artiklan b kohta

Neuvosto lisäsi kuluttajaa koskevaan määritelmään ilmauksen ”henkilökohtaista käyttöä varten” kyseisen määritelmän täsmentämiseksi.

— 6 artiklan 1 kohdan a alakohta

Neuvosto päätti lisätä seuraavan luetelmakohdan:

”— järjestelmän toimittajan valvonnassa olevat tunnistettavia, yksittäisiä paikanvarauksia koskevat tiedot on tallennettava erikseen (off-line) 72 tunnin kuluessa sen jälkeen kun yksittäisen paikanvarauksen viimeinen käsittelyvaihe on saatu päätökseen, ja tiedot on tuhottava kolmen vuoden kuluessa. Näitä tietoja voidaan antaa käyttöön vain laskutusta koskevan riidan johdosta.”

Tämä lisäys selkiyttää tietojen tallentamista ja kyseisten tietojen käyttöönantamista koskevat määräajat.

— 9 a artiklan 1 kohdan d alakohta, toinen virke

Neuvosto päätti lisätä seuraavan virkkeen:

”d) ...

Tilaajan on ilmoitettava kuluttajalle järjestelmän toimittajan nimi ja osoite, tietojen käsittelyn tarkoitus, yksittäisten tietojen säilyttämisaika ja tietojen kohteena olevan henkilön mahdollisuudet käyttää oikeuttaan päästä niihin.”

Lisäys oli tarpeen ottaen huomioon yhteisön tietosuojalainsäädännön.

⁽¹⁾ EYVL L 237, 24.8.1991, s. 25.

— 9 a artiklan 1 kohdan b alakohta

Samoista syistä, jotka mainittiin edellä ja jotka koskevat edellä olevaa säännöstä, neuvosto päätti lisätä seuraavan kohdan:

”f) Henkilöllä on korvauksetta oikeus tosiasiallisesti päästä itseään koskeviin tietoihin riippumatta siitä, ovatko tiedot TPJ:n vai tilaajan tallentamia.”

— 23 artikla

Neuvosto päätti parantaa 23 artiklan tekstiä, joka kuuluu seuraavasti:

”23 artikla

Viimeistään kahden vuoden kuluttua tämän asetuksen voimaantulosta komissio laatii asetuksen soveltamisesta kertomuksen, jossa muun muassa otetaan huomioon taloudellinen kehitys asiaan liittyvillä markkinoilla. Kertomus voi sisältää ehdotuksia tämän asetuksen tarkistamiseksi.”

— 2 artikla

Neuvosto pääsi yhteisymmärrykseen seuraavasta, asetuksen voimaantuloa koskevasta 2 artiklasta:

”2 artikla

Tämä asetus tulee voimaan kolmantenakymmenentenä päivänä sen jälkeen, kun se on julkaistu *Euroopan yhteisöjen virallisessa lehdessä*, lukuun ottamatta asetuksen (ETY) N:o 2299/89 uutta 10 artiklan 1 kohdan b alakohtaa, jonka säännökset tulevat voimaan kuusi kuukautta tämän asetuksen julkaisemisen jälkeen.”

Itse asiassa TPJ:n palvelujen laskutusta koskevan 10 artiklan 1 kohdan b alakohdan täytäntöönpano edellyttää pitempää aikaa.

— Liite II, 2 kohta

Asian selkiyttämiseksi neuvosto päätti lisätä päällekkäisiä varauksia koskevaan määritelmään sanan ”tarkoituksella”.

VI NEUVOSTON HYVÄKSYMÄT MUUTOKSET, JOITA KOMISSIO JA/TAI PARLAMENTTI EIVÄT EHDOTTANEET

— 2 artiklan a kohdan l alakohta

Neuvosto lisäsi ”tilaajaa” koskevaan määritelmään seuraavan, taloudellista järjestelyä koskevan määritelmän, koska tämä ilmaus edellyttää selkiyttämistä.

”Taloudellisen järjestelyn katsotaan olevan olemassa, jos järjestelmän toimittajan palveluksista on suoritettu erillinen maksu tai jos on ostettu lentoliikennetuote.”

Neuvosto päätti lisätä seuraavat uudet määritelmät:

”t) ’lipulla’ voimassa olevaa kuljetukseen oikeuttavaa asiakirjaa tai vastaavaa muulle kuin paperille laadittua, myös sähköisessä muodossa olevaa asiakirjaa, jonka liikenteenharjoittaja tai hänen valtuuttamansa edustaja on antanut tai hyväksynyt;”

Tämä määritelmä on lähes sama kuin teksti, joka on komission ehdotuksessa, jolla muutetaan neuvoston asetusta (ETY) N:o 295/91 sitä korvausjärjestelmää koskevista yhteisistä säännöistä, jota sovelletaan, jos matkustajalta säännöllisessä lentoliikenteessä evätään pääsy lennolle⁽¹⁾.

”u) ’päällekkäisellä varauksella’ tilannetta, joka syntyy, kun kaksi tai useampia varauksia on tehty samalle matkustajalle ja kun on ilmeistä, että matkustaja voi käyttää vain yhtä.”

Näiden määritelmien lisäämistä pidettiin tärkeänä, koska ”lippu” ja ”päällekkäinen varaus” ovat ilmauksia, joita käytetään useissa asetuksen säännöksissä.

⁽¹⁾ EYVL C 120, 18.4.1998, s. 18.

Neuvoston 24 päivänä syyskuuta 1998 vahvistama

YHTEINEN KANTA (EY) N:o 56/98

Euroopan parlamentin ja neuvoston päätöksen N:o . . ./98/EY tekemiseksi Internetin käyttöturvallisuuden parantamista koskevan yhteisön monivuotisen toimintasuunnitelman hyväksymisestä maailmanlaajuisten verkkojen laitonta ja haitallista sisältöä torjumalla

(98/C 360/03)

EUROOPAN PARLAMENTTI JA EUROOPAN UNIONIN NEUVOSTO, jotka

ottavat huomioon Euroopan yhteisön perustamissopimuksen ja erityisesti sen 129 a artiklan 2 kohdan,

ottavat huomioon komission ehdotuksen⁽¹⁾,

ottavat huomioon talous- ja sosiaalikomitean lausunnon⁽²⁾,

ottavat huomioon alueiden komitean lausunnon⁽³⁾,

noudattavat perustamissopimuksen 189 b artiklassa määrättyä menettelyä⁽⁴⁾,

sekä katsovat, että

- 1) Internet tarjoaa erityisesti koulutusalaalla huomattavia etuja antamalla kuluttajille enemmän mahdollisuuksia, madaltamalla sisällön luomisen ja levittämisen esteitä sekä tarjoamalla laajamittaisen pääsyn koko ajan monipuolistuviin digitaalisen tiedon lähteisiin, kuten neuvosto ja neuvostossa kokoontuneet jäsenvaltioiden hallitusten edustajat 17 päivänä helmikuuta 1997 totesivat päätöslauselmassaan Internetin laittomasta ja haitallisesta sisällöstä⁽⁵⁾,
- 2) Internetin kautta välitetty haitallinen ja laitton sisältö on määrältään vähäistä, mutta se voi vaikuttaa kielteisesti aloitteiden ja yritysten menestyksen edellytyksenä olevan suotuisan ympäristön muodostumiseen,

3) sen varmistamiseksi, että kuluttajat käyttävät Internetiä täysimittaisesti, on olennaista luoda turvallisempi Internetin käyttöympäristö torjumalla Internetin tarjoamien teknisten mahdollisuuksien laitton käyttö erityisesti lapsiin kohdistuvien rikosten ja ihmisillä käytävän kaupan osalta sekä rasististen ja muukalaisvihamielisten ajatusten levittämisen osalta,

4) kuluttajille olisi tarjottava suojelun korkea taso; yhteisön olisi myötävaikutettava siihen erityisellä toiminnalla, jolla tuetaan ja täydennetään jäsenvaltioiden noudattamaa politiikkaa, joka koskee kuluttajille Internetin käyttöturvallisuuden parantamiseksi annettavia tietoja,

5) toimialan itsesääntely- ja sisällönvalvontajärjestelmien tukeminen, toimialan tarjoamien suodatintyökalujen ja luokitusjärjestelmien kehittäminen, tietoisuuden lisääminen toimialan tarjoamista palveluista sekä kaikkien osapuolten aiempaa tehokkaampi kansainvälinen yhteistyö ovat keskeisiä turvallisempaa käyttöympäristöä vakiinnutettaessa, ja niiden avulla voidaan poistaa tämän toimialan kehityksen ja kilpailukyvyn esteitä,

6) neuvosto pyysi 24 päivänä huhtikuuta 1996 komissiota laatimaan yhteenedon ongelmista, joita Internetin nopea kehitys aiheuttaa, sekä arvioimaan erityisesti yhteisön tai kansainvälisen sääntelyn tarvetta,

7) komissio toimitti 23 päivänä lokakuuta 1996 Euroopan parlamentille, neuvostolle, talous- ja sosiaalikomitealle ja alueiden komitealle Internetin laitonta ja haitallista sisältöä koskevan tiedonannon ja vihreän kirjan alaikäisten ja ihmisarvon suojelusta audiovisuaalisissa ja tietopalveluissa,

8) neuvosto ja neuvostossa kokoontuneet jäsenvaltioiden hallitusten edustajat suhtautuivat 17 päivänä helmikuuta 1997 antamassaan edellä mainitussa

⁽¹⁾ EYVL C 48, 13.2.1998, s. 8.

⁽²⁾ Lausunto annettu 29. huhtikuuta 1998 (EYVL C 214, 10.7.1998, s. 29).

⁽³⁾ Ei vielä julkaistu virallisessa lehdessä.

⁽⁴⁾ Euroopan parlamentin lausunto annettu 2. heinäkuuta 1998 (EYVL C 226, 20.7.1998, s. 3), neuvoston yhteinen kanta vahvistettu 24. syyskuuta 1998 ja Euroopan parlamentin päätös . . . (ei vielä julkaistu virallisessa lehdessä).

⁽⁵⁾ EYVL C 70, 6.3.1997, s. 1.

- päätöslauselmassa myönteisesti Internetin laiton ja haitallista sisältöä käsittelevän komission työryhmän kertomukseen ja kehottivat jäsenvaltioita ja komissiota toteuttamaan tietyt toimenpiteitä,
- 9) Euroopan parlamentti kehotti 24 päivänä huhtikuuta 1997 antamassaan päätöslauselmassa komission tiedonannosta Internetin laittomasta ja haitallisesta sisällöstä⁽¹⁾ jäsenvaltioita vahvistamaan yhteisten suuntaviivojen avulla hallinnollista yhteistyötä ja kehotti lisäksi komissiota ehdottamaan Euroopan parlamenttia kuultuaan yhteisiä peruseriaatteita, joiden mukaisesti itsesääntely voidaan toteuttaa Euroopan unionin tasolla,
- 10) Saksan hallituksen aloitteesta Bonnissa 6—8 päivänä heinäkuuta 1997 pidetty kansainvälinen ministerikokous ”Maailmanlaajuiset tietoverkot: mahdollisuuksien toteuttaminen” antoi julistuksen, jossa ministerit korostivat, että yksityinen sektori voi merkittäväällä tavalla tukea kuluttajien etujen suojelua ja eettisten periaatteiden kunnioittamista toimivien itsesääntelyjärjestelmien avulla, jotka ovat oikeusjärjestelmän mukaisia ja joita oikeusjärjestelmä tukee; ministerit kehottivat alaa ottamaan käyttöön avoimia ja tekniikoista riippumattomia sisällön luokitusjärjestelmiä sekä ehdottamaan luokituspalveluita, jotka täyttävät erilaisten käyttäjien tarpeet ja joissa Euroopan kulttuurien ja kielten monimuotoisuus otetaan huomioon; ministerit totesivat lisäksi, että on ratkaisevan tärkeää saada aikaan luottamusta maailmanlaajuisiin tietoverkkoihin varmistamalla, että perusluonteisia ihmisoikeuksia kunnioitetaan, ja turvaamalla yleiset edut, tuottajien ja kuluttajien edut mukaan lukien,
- 11) neuvosto antoi 27 päivänä syyskuuta 1998 suosituksen Euroopan audiovisuaalisia ja tietopalveluja tuottavien yritysten kilpailukyvyn parantamisesta edistämällä kansallisia järjestelmiä, joiden tarkoituksena on saattaa alaikäisten ja ihmisarvon suojelu vertailukelpoiselle ja tehokkaalle tasolle⁽²⁾, jäljempänä ’suositus alaikäisten ja ihmisarvon suojelusta’; tämän toimintasuunnitelman toteuttaminen sovitetaan tiiviisti yhteen neuvoston suosituksen kanssa,
- 12) alan osallistumisella yhteistyöhön ja vapaaehtoisten itsesääntelyjärjestelmien luomisella voidaan osaltaan tehokkaasti rajoittaa laittoman sisällön levittämistä Internetissä,
- 13) edustus- ja itsesääntelyelinten toiminnan yhteensovittaminen yhteisön tasolla on välttämätöntä, jotta kyseiset järjestelmät voisivat toimia tehokkaasti Euroopan tasolla; tämän vuoksi olisi edistettävä alan itsesääntelyä, johon osallistuvat Internet-palvelujen tarjoajien, kuluttajien ja käyttäjien omat edustuselimet, ja tehokkaiden käytännesääntöjen laatimista voimassa olevien sääntelyjärjestelmien puitteissa, ja tarvittaessa yleisön käyttöön olisi järjestettävä vihjelinjajärjestelmiä, joiden avulla käyttäjät voivat ilmoittaa sisällöstä, jota he pitävät laittomana,
- 14) mahdollisten vihjelinjajärjestelmien olisi tuettava ja edistettävä jäsenvaltioiden toteuttamia toimenpiteitä; työskentelyn päällekkäisyyttä olisi vältettävä; mahdolliset vihjelinjajärjestelmät voitaisiin perustaa yhteistyössä jäsenvaltioiden lain noudattamista valvovien viranomaisten kanssa; vastuu laittomasta sisällöstä vastuussa olevien syyteeseen asettamisesta ja rankaisemisesta olisi oltava edelleen kansallisilla lainsäädännön noudattamista valvovilla viranomaisilla,
- 15) olisi tuettava Euroopan tasolla kuluttajille tarkoitettujen suodatintyökalujen tarjontaa ja luokitusjärjestelmien kehittämistä, kuten kansainvälisen World-Wide-Web-yhteenliittymän yhteisön tuella kehittämää Platform for Internet Content Selection (PICS)-standardia,
- 16) olisi edistettävä jäsenvaltioissa toteutettua tiedotusta, jolla olisi oltava eurooppalaista lisäarvoa, jotta käyttäjät saataisiin tietoisiksi sekä Internetin tarjoamista mahdollisuuksista että siihen liittyvistä haitoista ja jotta alan tarjoamien palveluiden käyttöä voitaisiin lisätä; etenkin vanhempien, opettajien ja kuluttajien olisi saatava riittävästi tietoa, jotta he voisivat hyödyntää mahdollisimman tehokkaasti vanhempia varten kehitettyjä valvontaohjelmia ja luokitusjärjestelmiä; olisi luotava Internetin käyttöturvallisuuden parantamista koskeva monivuotinen toimintasuunnitelma (’toimintasuunnitelma’),
- 17) yhteistyö kansainvälisten järjestöjen ja kolmansien maiden kanssa on välttämätöntä toimintasuunnitelman toteuttamiseksi ja sen soveltamisalan laajentamiseksi Euroopan unionin ulkopuolelle, koska Internetiin liittyvät ongelmat ovat maailmanlaajuisia ja edellyttävät siten kokonaisvaltaisia ratkaisuja,
- 18) kaikkien sisältöä koskevaan politiikkaan liittyvien toimien olisi oltava nykyisiä kansallisia ja yhteisön

⁽¹⁾ EYVL C 150, 19.5.1997, s. 38.

⁽²⁾ EYVL L 270, 7.10.1998, s. 48.

aloitteita täydentäviä, kuten erityisesti komission toimintasuunnitelmassa ”Kohti eurooppalaista tietoyhteiskuntaa: toimintasuunnitelma” todetaan, ja ne olisi toteutettava siten, että niiden ja yhteisön kyseisellä alalla toteuttaman muun toiminnan, kuten INFO 2000 -ohjelman⁽¹⁾, yhteisön tutkimusohjelmien (pitkälle kehitettyyn teknologiaan, kehittyneisiin tietoliikennepalveluihin ja telematiikkaan liittyvien ohjelmien), yhteisön koulutusta, kulttuuria ja pk-yrityksiä koskevien toimien ja aloitteiden sekä rakennerahastojen välille saadaan aikaan synergiaa,

19) tähän toimintasuunnitelmaan sisältyvissä toimita olisi otettava huomioon sisä- ja oikeusasioiden alalla saavutetut tulokset,

20) tämän toimintasuunnitelman edistymistä olisi jatkuvasti ja järjestelmällisesti seurattava, jotta sitä voidaan tarvittaessa mukauttaa audiovisuaalisen sisällön ja multimedian sisällön markkinoiden kehityksen edellyttämällä tavalla; riippumattoman tahon on sopivassa vaiheessa laadittava arvio toimintasuunnitelman edistymisestä, jotta saadaan taustatietoa, jota tarvitaan jatkossa toteutettavien sisältöä koskevien poliittisten toimien tavoitteiden määrittelyssä; toimintasuunnitelman päättyessä on tehtävä loppuarvio, jossa saavutettuja tuloksia verrataan tässä päätöksessä asetettuihin tavoitteisiin,

21) koska perustamissopimuksen 3 b artiklassa ilmaistun toissijaisuusperiaatteen mukaisesti jäsenvaltiot eivät voi tarpeellisessa määrin toteuttaa ehdotetun toiminnan tavoitteita tarkasteltavien asioiden kansainvälisen luonteen vuoksi, ehdotettu toiminta voidaan sen yleiseurooppalaisten vaikutusten vuoksi parhaiten toteuttaa yhteisön tasolla,

22) toimintasuunnitelman keston olisi oltava neljä vuotta, jotta toimien suorittamiselle asetettujen tavoitteiden saavuttamiseksi olisi riittävästi aikaa, ja

23) tässä päätöksessä vahvistetaan koko toimintasuunnitelman keston ajaksi rahoitusohje, joka on 6 päivänä maaliskuuta 1995 annetun Euroopan parlamentin, neuvoston ja komission julistuksen⁽²⁾ 1 kohdassa tarkoitettu ensisijainen ohje budjettivallan käyttäjälle vuosittaisessa talousarviomenetelyssä,

⁽¹⁾ Neuvoston päätös 96/339/EY, tehty 20 päivänä toukokuuta 1996, yhteisön monivuotisen ohjelman hyväksymisestä Euroopan multimedian sisältöteollisuuden kehityksen tukemiseksi ja multimedian sisältöjen käytön edistämiseksi uudessa tietoyhteiskunnassa (INFO 2000) (EYVL L 129, 30.5.1996, s. 24).

⁽²⁾ EYVL C 102, 4.4.1996, s. 4.

OVAT TEHNEET TÄMÄN PÄÄTÖKSEN:

1 artikla

1. Hyväksytään Internetin käyttöturvallisuuden parantamista koskeva yhteisön monivuotinen toimintasuunnitelma (jäljempänä ’toimintasuunnitelma’), joka sisältyy liitteeseen I.

2. Toimintasuunnitelma kestää neljä vuotta 1 päivästä tammikuuta 1998 aina 31 päivään joulukuuta 2001.

3. Rahoitusohje toimintasuunnitelman toteuttamiseen 1 päivästä tammikuuta 1998 aina 31 päivään joulukuuta 2001 on 25 miljoonaa ecua.

Budjettivallan käyttäjä myöntää vuosittaiset määrärahat rahoitusnäkyvien rajoissa.

Kustannusten alustava jakautuminen on esitetty liitteessä II.

2 artikla

Toimintasuunnitelman tavoitteena on parantaa Internetin käyttöturvallisuutta ja tukea Internet-alan kehittymisen kannalta suotuisaa ympäristöä Euroopassa.

3 artikla

Edellä 2 artiklassa tarkoitettujen tavoitteiden saavuttamiseksi toteutetaan seuraavat, kansallisia toimenpiteitä tukevat ja edistävät toimet komission ohjauksessa liitteessä I esitettyjen toimintalinjojen sekä liitteessä III esitettyjen toimintasuunnitelman toteuttamiskeinojen mukaisesti:

— tuetaan alan itsesääntely- ja sisällönvalvontajärjestelmiä (joilla käsitellään esimerkiksi lapsipornografiaa tai rotuun, sukupuoleen, uskoon, kansallisuuteen tai etniseen alkuperään perustuvan vihan lietsomista),

— kannustetaan alaa tarjoamaan suodatintyökaluja ja luokitusjärjestelmiä, joiden avulla vanhemmat tai opettajat voivat valikoida vastuullaan oleville lapsille soveltuvan sisällön ja aikuiset voivat saada käyttöönsä haluamansa laillisen tietosisällön ja joissa otetaan huomioon kielten ja kulttuurien monimuotoisuus,

- tiedotetaan alan tarjoamista palveluista käyttäjille, erityisesti vanhemmille, opettajille ja lapsille, jotta he ymmärtäisivät paremmin Internetin mahdollisuudet ja voisivat paremmin hyödyntää niitä,
- toteutetaan tukitoimia, kuten oikeudellisten seurausten arviointia,
- edistetään kansainvälistä yhteistyötä edellä mainituilla osa-alueilla ja
- tuetaan 2 artiklan mukaista tavoitetta muilla toiminnoilla.

4 artikla

1. Komissio vastaa toimintaohjelman toteuttamisesta.
2. Jäljempänä 5 artiklassa säädettyä menettelyä sovelletaan:
 - työohjelmaan mukaan lukien kaikki liitteen III kohdassa 9 kuvatut toiminnot koskevat menot,
 - talousarvion kustannusten jakamiseen,
 - ehdotuspyyntöjen perusteisiin ja sisältöön,
 - yhteisön rahoitusta koskevilla ehdotuspyynnöissä ehdotettujen hankkeiden arviointiin ja yhteisön rahoitusosuuden arviointiin määrään kutakin hanketta kohti, jos se on vähintään 300 000 ecua,
 - ohjelman arviointitoimenpiteisiin,
 - kaikkiin liitteessä III esitetyistä säännöistä tehtäviin poikkeuksiin,
 - 7 artiklan 3 kohdassa tarkoitettujen kolmansien maiden oikeushenkilöiden ja kansainvälisten järjestöjen osallistumiseen hankkeisiin,
 - muihin 3 artiklan viimeisen luetelmakohdan perusteella mahdollisesti toteutettaviin toimiin.
3. Jos 2 kohdan neljännen luetelmakohdan mukainen yhteisön rahoitusosuuden määrä on pienempi kuin 300 000 ecua, komissio tiedottaa 5 artiklassa tarkoitettulle komitealle hankkeista ja niiden arvioinnin tuloksista.
4. Komissio tiedottaa 5 artiklassa tarkoitettulle komitealle säännöllisesti ohjelman toteuttamisen yleisestä edistymisestä.

5 artikla

Komissiota avustaa komitea, joka muodostuu jäsenvaltioiden edustajista ja jonka puheenjohtajana on komission edustaja.

Komission edustaja tekee komitealle ehdotuksen tarvittavista toimenpiteistä. Komitea antaa lausuntonsa ehdotuksesta määräajassa, jonka puheenjohtaja voi asettaa asian kiireellisyysmääräajan mukaan. Lausunto annetaan perustamissopimuksen 148 artiklan 2 kohdassa niiden päätösten edellytykseksi määrättyllä enemmistöllä, jotka neuvosto tekee komission ehdotuksesta. Komiteaan kuuluvien jäsenvaltioiden edustajien äänet painotetaan mainitussa artiklassa määrättyllä tavalla. Puheenjohtaja ei osallistu äänestykseen.

Komissio päättää suunnitelluista toimenpiteistä, jos ne ovat komitean lausunnon mukaiset.

Jos suunnitellut toimenpiteet eivät ole komitean lausunnon mukaisia tai lausuntoa ei ole annettu, komissio tekee viipymättä neuvostolle ehdotuksen tarvittavista toimenpiteistä. Neuvosto ratkaisee asian määräenemmistöllä.

Jos neuvosto ei ole ratkaissut asiaa kolmen kuukauden kuluessa siitä, kun asia on tullut vireille neuvostossa, komissio tekee päätöksen ehdotetuista toimenpiteistä.

6 artikla

1. Komissio varmistaa yhteisön tuen tehokkaan käytön takaamiseksi tämän päätöksen mukaisten toimien tehokkaan ennakkoarvioinnin, valvonnan ja jälkiarvioinnin.
2. Komissio arvioi hankkeiden toteutuksen aikana ja niiden päättymisen jälkeen hankkeiden toteutustapaa ja niiden toteutuksen vaikutuksia selvittääkseen, onko aluperäiset tavoitteet saavutettu.
3. Valitut tuensaajat antavat komissiolle vuosittaisen kertomuksen.
4. Kahden vuoden kuluttua ja toimintasuunnitelman päättyessä komissio antaa Euroopan parlamentille, neuvostolle, talous- ja sosiaalikomitealle sekä alueiden komitealle 5 artiklassa tarkoitettua komitean tarkastaman kertomuksen, jossa komissio arvioi liitteessä I määritellyn

toimintalinjojen toteuttamisessa saavutettuja tuloksia. Kertomuksessa esitetään myös yleisiä johtopäätöksiä, joita voidaan soveltaa laittoman sisällön kaikkiin luokkiin. Komissio voi näiden tulosten perusteella tehdä ehdotuksia toimintasuunnitelman painopisteiden mukauttamisesta.

7 artikla

1. Euroopan talousalueeseen (ETA) kuuluviin EFTA-valtioihin sijoittuneille oikeushenkilöille voidaan tarjota ETA-sopimuksen mukaisesti mahdollisuus osallistua toimintasuunnitelman toteuttamiseen.

2. Keski- ja Itä-Euroopan assosioituneisiin maihin sijoittautuneille oikeushenkilöille voidaan assosiaatiosopimusten lisäpöytäkirjoissa sovittujen edellytysten mukaisesti, rahoitusjärjestelyt mukaan lukien, tarjota osallistumismahdollisuus, yhteisön ohjelmiin osallistuminen mukaan lukien.

Osallistumismahdollisuus voidaan tarjota Kyprokseen sijoittautuneille oikeushenkilöille lisämäärärahojen pohjalta kyseisen maan kanssa sovittujen menettelyjen

mukaisesti samojen sääntöjen mukaisesti kuin ne, joita sovelletaan Euroopan talousalueeseen kuuluviin EFTA-valtioihin.

3. Kolmansiiin maihin sijoittuneille oikeushenkilöille ja kansainvälisille järjestöille voidaan 5 artiklassa säädettyä menettelyä noudattaen ja ilman tämän toimintasuunnitelman perusteella myönnettävää yhteisön rahallista tukea tarjota osallistumismahdollisuus, jos ne osallistumisellaan tosiasiallisesti edistävät toimintasuunnitelman toteuttamista ja jos se on molemminpuolisen edun periaatteen mukaista.

8 artikla

Tämä päätös on osoitettu kaikille jäsenvaltioille.

Tehty . . .

*Euroopan parlamentin
puolesta
Puhemies*

*Neuvoston puolesta
Puheenjohtaja*

LIITE I

INTERNETIN KÄYTTÖTURVALLISUUDEN PARANTAMISTA KOSKEVA YHTEISÖN
MONIVUOTINEN TOIMINTASUUNNITELMA**Toimintalinjat**

Toimintalinjat ja suositus alaikäisten ja ihmisarvon suojelusta ovat keinoja, joilla toteutetaan Internetin käyttöturvallisuuden parantamista koskevaa eurooppalaista lähestymistapaa, joka perustuu alan itsesääntelyyn, suodatuksen, luokitukseen ja tiedostamiseen. Lähestymistapa on saanut voimakasta tukea Euroopan parlamentin, neuvoston ja jäsenvaltioiden tasolla sekä laajemminkin Euroopassa, kun 29 Euroopan valtion ministerit hyväksyivät Bonnin julistuksen.

Toimintalinjoilla on seuraavat tavoitteet:

- toimijoiden (kyseinen ala, käyttäjät) kannustaminen sopivien itsesääntelyjärjestelmien kehittämiseen ja toteuttamiseen;
- keskeisten muutosten aikaansaaminen esittelyjä ja teknisiä ratkaisuja tukemalla;
- vanhempien ja opettajien huomion kohdistaminen näihin kysymyksiin, erityisesti heidän asiaa koskevien yhdistystensä kautta;
- yhteistyön sekä kokemusten ja parhaiden käytäntöjen vaihdon edistäminen Euroopassa ja kansainvälisesti;
- Euroopan laajuisen koordinaation tukeminen eri toimijoiden välillä;
- Euroopassa omaksutun ja muualla valitun lähestymistavan yhteensopivuuden varmistaminen.

1. Toimintalinja 1. Turvallisemman käyttöympäristön luominen

Alan osallistuminen yhteistyöhön ja täysin toimiva itsesääntelyjärjestelmä ovat välttämättömiä tekijöitä pyrittäessä rajoittamaan laittoman sisällön tarjontaa Internetissä.

1.1 Euroopan vihjelinjajärjestelmäverkoston perustaminen

Laittoman aineiston leviämistä voidaan tehokkaasti rajoittaa perustamalla Euroopan laajuinen verkosto, jonka muodostavat vihjelinjajärjestelmät eli keskuskeskukset, joihin käyttäjät voivat tehdä ilmoituksen Internetistä löytämästään laittomana pitämästään sisällöstä. Laittomasta sisällöstä vastuussa olevien syytteen asettaminen on edelleen kansallisten lainsäädännön noudattamista valvovien viranomaisten vastuulla, mutta vihjelinjajärjestelmillä pyritään paljastamaan laittoman aineiston olemassaolo sen levittämisen rajoittamiseksi. Kansallisten oikeusjärjestelmien ja eri kulttuurien erot on myös otettava huomioon.

Toistaiseksi vihjelinjajärjestelmiä on vain joissakin jäsenvaltioissa. Niiden perustamista olisi tuettava, jotta vihjelinjajärjestelmät kattaisivat unionin kokonaisuudessaan sekä maantieteellisesti että kielellisesti. On luotava järjestelyt, joiden avulla voidaan vaihtaa tietoja kansallisten vihjelinjajärjestelmien välillä sekä Euroopan vihjelinjajärjestelmäverkoston ja kolmansissa maissa toimivien vihjelinjajärjestelmien välillä.

Jotta verkosto voisi toimia täysipainoisesti, on parannettava teollisuuden ja lainsäädännön noudattamista valvovien viranomaisten välistä yhteistyötä, varmistettava Euroopan laajuinen verkoston kattavuus ja yhteistyö sekä parannettava tehokkuutta tiedon- ja kokemustenvaihdon avulla.

Toiminta toteutetaan osallistuville organisaatioille (20—25) suunnattavalla ehdotuspyynnöllä, jonka aiheena on Euroopan vihjelinjajärjestelmäverkoston sekä verkoston ja kolmansissa maissa toimivien vihjelinjajärjestelmien välisten yhteyksien luominen, yhteisten lähestymistapojen kehittäminen sekä osaamisen ja parhaiden käytäntöjen vaihdon tukeminen.

Osallistuvia organisaatioita tukevat erilaiset alan toimijat (yhteyksien ja palveluiden tarjoajat, teleoperaattorit, kansallisten vihjelinjajärjestelmien operaattorit ja käyttäjät). Niiden on löydettävä uusia ja innovatiivisia lähestymistapoja, erityisesti suhteissaan kansallisiin poliisi- ja oikeusviranomaisiin.

1.2 Itsesääntelyn ja käytännesääntöjen tukeminen

Jotta ala voisi osaltaan tehokkaasti torjua laitonta ja haitallista sisältöä, on tärkeää rohkaista yrityksiä luomaan itsesääntelyn puitteita keskinäisen yhteistyön kautta ja yhdessä alan muiden toimijoiden kanssa. Itsesääntelyjärjestelmän olisi tarjottava korkeatasoinen suoja, ja sen avulla olisi voitava käsitellä myös jäljitettävyyteen liittyviä kysymyksiä.

Koska viestintäverkot ovat luonteeltaan kansainvälisiä, itsesääntelyn tehokkuutta voidaan parantaa Euroopan unionin tasolla koordinoimalla kansallisia aloitteita niiden toteuttamisesta vastaavien elinten välillä.

Tässä toimintalinjassa luodaan Euroopan tasoisia suuntaviivoja käytännesääntöjä varten, saamaan aikaan yksimielisyyttä niiden soveltamisesta ja tukemaan niiden toteuttamista. Toiminta toteutetaan tarjouspyyntönä, jonka avulla valitaan organisaatiot, jotka voivat auttaa itsesääntelyelimiä käytännesääntöjen laadinnassa ja toteuttamisessa. Edistymisen seuraamiseksi tarkoin toteutetaan toimenpiteitä. Toiminta liittyy läheisesti itsesääntelyn puitteita koskevien yhteisten suuntaviivojen kansallisella tasolla tapahtuvan toteuttamisen edistämiseen, mitä tähdennettiin alaikäisten ja ihmisarvon suojelusta annetussa suosituksessa.

2. Toimintalinja 2. Suodatin- ja luokitusjärjestelmien kehittäminen

Internetin käyttöturvallisuuden parantamiseksi on helpotettava sisällön tunnistamista. Tähän voidaan käyttää luokitusjärjestelmää, jossa sisältö kuvataan yleisesti hyväksytyyn mallin avulla (jossa esimerkiksi seksi ja väkivalta luokitetaan tietyn asteikon mukaisesti), ja suodatinjärjestelmiä, joiden avulla käyttäjä voi valita haluamansa sisällön. Luokituksia voi antaa joko sisällön tuottaja tai ulkopuolinen luokituspalvelu. On mahdollista käyttää lukuisia erilaisia suodatin- ja luokitusjärjestelmiä. Ne ovat kuitenkin vielä kehittymättömiä, eikä mikään niistä ole vielä riittävällä tasolla sen varmistamiseksi, että käyttäjät voisivat olla varmoja siitä, että heidän haluamansa sisältö ja sisältö, jota he haluavat välttää, olisi luokitettu oikein ja ettei järjestelmä torjuisi täysin harmitonta sisältöä. Toistaiseksi Euroopan sisällön tuottajat ja käyttäjät eivät ole ottaneet luokitusjärjestelmiä laajalti käyttöön.

Tämän toimintalinjan mukaisissa toimenpiteissä keskitytään suodatin- ja luokitusjärjestelmien tarjoamien mahdollisuuksien sekä niiden rajoitusten esittelyyn todellisessa käyttöympäristössä tavoitteena kannustaa eurooppalaisten järjestelmien perustamista sekä totuttaa käyttäjiä näihin järjestelmiin. Suodatin- ja luokitusjärjestelmien on oltava kansainvälisesti yhteensopivia ja -toimivia, ja niitä on kehitettävä tiiviissä yhteistyössä alan, kuluttajien ja käyttäjien edustajien kanssa.

2.1 Suodatuksen ja luokituksen tarjoamien mahdollisuuksien esittely

Toimien tarkoituksena on tukea luokitusjärjestelmiä, jotka ovat kansainvälisesti yhteensopivia ja soveltuvat Euroopan vaatimuksiin ja joiden avulla voidaan varmistaa, että suodatus ja luokitus tehdään tavalla, joka tarjoaa toimivia vaihtoehtoja käyttäjille, vanhemmille ja opettajille. Jotta riittävä taso saavutettaisiin, on pystyttävä kattamaan suuri määrä www-sivuja. Tämän vuoksi toimilla kannustetaan sisällön tuottajia luokituksen käyttöön. Riippumattomien kolmansien osapuolien toteuttama luokitus takaa yhdenmukaisen lähestymistavan sisällön luokitukseen, ja sen avulla voidaan käsitellä myös tapaukset, joissa sisällön tuottaja ei toteuta luokitusta asianmukaisesti. On vastattava yritysten, viranomaisten ja opetusalan käyttäjien erityistarpeisiin sekä niihin loppukäyttäjien tarpeisiin, joita sisällön tuottajien luokitusjärjestelmä ei pysty täyttämään.

Ehdotuspyynnön jälkeen valitaan hankkeita, joissa validoidaan luokitusjärjestelmiä eurooppalaisen tietosisällön osalta, edistetään luokituksen ottamista osaksi sisällön tuotantoprosessia ja esitellään näistä teknisistä ratkaisuista koituvia etuja. Painopisteenä on ratkaisujen hyödyllisyys ja käytännöllisyys ”aidoissa” käyttötilanteissa, joihin osallistuu suuri joukko erilaisia ja tyyppillisiä käyttäjiä. Tähän voi sisältyä myös suodatusohjelmiston turvallisuutta koskevia testejä sen ohitus- ja deaktivointiyritysten estämiseksi.

Toinen ehdotuspyyntö koskee erityisesti kolmansien osapuolten toteuttamien luokitusjärjestelmien validointia ja esittelyä.

Jotta esittelyhankkeista saataisiin mahdollisimman suuri hyöty, on arvioitava niiden vaikutusta ja varmistettava, että niiden tulokset leviävät kaikkialle Eurooppaan. Esittelyhankkeiden arvioinnista ja niiden tulosten esittelystä julkaistaan tarjouspyyntö.

Tämän toimintalinjan mukaiset esittelyhankkeet voivat edistää merkittävästi toimintalinjan 3 mukaista tiedotustoimintaa.

Esittelyhankkeisiin osallistuu ala (itsesääntelystä vastaavat elimet, yhteyksien ja palveluiden tarjoajat, sisällön tuottajat, verkko-operaattorit, ohjelmistoyritykset), käyttäjä-, kuluttaja- ja kansalaisoikeusryhmät sekä alan sääntelystä vastaavat ja lainsäädännön noudattamista valvovat viranomaiset.

2.2 Luokitusjärjestelmiä koskevan kansainvälisen sopimuksen edistäminen

Alan toimijoiden ja Euroopan unionin muiden eturyhmien kansainvälinen yhteistyö muualla maailmassa vaikuttavien kumppaneiden kanssa on erityisen tärkeää, jotta varmistettaisiin luokitusjärjestelmien yhteentoimivuus.

Monissa elimissä on jo käynnissä työ, jonka aiheena ovat protokollat sekä lukuisia eri vaatimuksia täyttävän luokitusjärjestelmän suunnittelu. On olennaista, että Euroopan ääni tulee kuulluksi kansainvälisissä keskusteluissa, ja tämän varmistamiseksi järjestetään yhtenäistä toimintaa käsitteleviä kokouksia.

3. Toimintalinja 3. Tiedotustoimien edistäminen

Internetillä on runsaasti käyttäjiä, jotka hyödyntävät sen tarjoamia uusia palveluita. Samalla vallitsee tietty epävarmuus siitä, miten verkkoviestinnän eri kysymyksiä pitäisi käsitellä. Vanhemmat, opettajat ja lapset on saatettava tietoisiksi Internetin tarjoamista mahdollisuuksista sekä sen haitoista. Heillä ei aina ole riittävästi tietoja niistä eri keinoista, joilla lapsia voidaan suojella epätoivottavalta aineistolta. Tiedotuksella on lisättävä vanhempien ja opettajien luottamusta siihen, että lapset voivat käyttää Internetiä turvallisemmin.

Tiedottaminen on tarpeen myös toimintalinjojen 1 ja 2 täydentämiseksi, sillä alan pyrkimykset itsesääntelyyn, suodatuksen ja luokituksen toteuttamiseksi voivat onnistua vain, jos käyttäjät ja myös mahdolliset käyttäjät ovat niistä tietoisia.

Lasten hyvinvoinnin turvaamiseksi Euroopan parlamentti on kehottanut toteuttamaan EU:n talousarviosta rahoitettavan Euroopan laajuisen kampanjan ja tiedotusohjelman, jossa kerrotaan vanhemmille ja muille lasten parissa työskenteleville (opettajat, sosiaalityöntekijät jne.) parhaista keinoista (mukaan lukien tekniset näkökohdat) alaikäisten suojelemiseksi sisällöltä, joka saattaisi olla haitallista heidän kehitykselleen, jotta näin turvattaisiin heidän hyvinvointinsa.

Jäsenvaltioiden toteuttamiin toimiin perustuvat eurooppalaiset toimet auttavat osaltaan vahvistamaan synergiaa erityisesti tiedon- ja kokemustenvaihdon avulla. Toimintaohjelmassa käynnistetään tiedotustoimia, jotka perustuvat tiedon jakamiseen yhteyksien tarjoajilta asiakkaille ja joilla laaditaan koulutusosalalla käytettäväksi tarkoitettua aineistoa.

Sähköisessä muodossa olevan tiedon lisäksi saatavilla olisi oltava yleisempiä ja tavanomaisemmassa muodossa olevia tietopaketteja käytettäväksi koulutusosalalla ja kirjastoissa. Tiedotukseen liittyvien aloitteiden yhteydessä hyödynnetään muissa ohjelmissa toteutettavia tiedotushankkeita, erityisesti INFO 2000 -ohjelmaan kuuluvaa MIDAS-NET-hanketta.

Toiminta toteutetaan kahdessa vaiheessa. Ensimmäisessä vaiheessa etsitään parhaat keinot tavoitteiden saavuttamiseksi, ja toisessa vaiheessa avustetaan toimien kansallisessa toteuttamisessa eri jäsenvaltioissa toimivia kerrannaisvaikutuksia tarjoavia organisaatioita, kuten esimerkiksi kuluttajajärjestöt ja muut alan yhdistykset.

3.1 Tiedotustoimien valmistelu

Ensi vaiheessa julkistetaan ehdotuspyyntö, joka koskee valmistelutoimia kerrannaisvaikutuksia tarjoavien organisaatioiden löytämiseksi sekä kohderyhmän saavuttamiseen parhaiten soveltuvien kanavien, tiedotusvälineiden ja sisällön määrittelemiseksi. Tähän vaiheeseen kuuluu myös perusaineiston laatiminen sekä sen sovittaminen kielen ja kulttuurin erityisvaatimukseen ja toimintalinjan 2 mukaisista esittelyhankkeista saatujen tulosten huomioon ottaminen. Esittelyhankkeiden tuloksista saadaan merkittävä panos tiedotustoiminnan sisältöön. Tässä vaiheessa laaditaan myös toteuttamissuunnitelma.

Kohderyhmänä ovat vanhemmat ja opettajat, ja toimintaan osallistuvat alan toimijat (Internet-palveluiden tarjoajat, sisällön tuottajat) sekä kerrannaisvaikutuksia tarjoavat organisaatiot, esim. kuluttajajärjestöt ja koulutusala.

3.2 Täysimittaisten tiedotustoimien täytäntöönpanon tukeminen

Toisella ehdotuspyynnöllä valitaan aloitteet, jolle myönnetään yhteisön tukea seuranta-toimintaan kaikissa jäsenvaltioissa. Tällöin hyödynnetään valmistelutoimien aikana valittuja, kerrannaisvaikutuksia tarjoavia organisaatioita ja soveltuvia kanavia, tiedotusvälineitä ja sisältöjä. Toimilla pyritään tiedottamaan aikuisille (vanhemmille ja opettajille) Internetin tarjoamista mahdollisuuksista ja sen haitoista sekä keinoista, joilla voidaan tunnistaa hyödyllinen sisältö ja estää haitallisen sisällön saanti.

Toiminta mukautetaan jäsenvaltioiden tarpeisiin, ja siinä saattaa olla eroja jäsenvaltion koon, väestön, Internetin käyttöasteen jne. mukaisesti. Toimia on kahta tyyppiä: ensimmäiset suunnataan opettajille ja koulutuslalle ja toiset kohdistetaan laajemmin suurelle yleisölle (vanhemmille ja lapsille).

Opettajille suunnattuihin toimiin voi sisältyä seminaareja ja työpajoja sekä erityisen painetun ja multimediamuotoisen aineiston laatimista ja jakelua suurelle osalle tästä ammattiryhmästä. Toimintasuunnitelmalla "Oppiminen tietoyhteiskunnassa" on takanaan alan laaja tuki, ja yhteistyössä sen kanssa voidaan järjestää erityisiä verkkopäiviä (sarja erityistapahtumia, joiden avulla lisätään verkon käyttäjien tietämystä). Suurelle yleisölle suunnattuihin tyyppisiin toimiin kuuluisi esimerkiksi www-sivujen laatiminen, tiedotusaineiston jakelu kouluissa, yhteyksien tarjoajien välityksellä ja tietokoneita myyvien liikkeiden kautta sekä CD-ROM-levyjen jakelu tietokonelehtien yhteydessä. Tarkempaa tietoa annettaisiin sellaisen tiedottamisen yhteydessä, joka on suunnattu tietokoneen jo omistaviin perheisiin. Myös perinteisiä tiedotusvälineitä (lehdistö, televisio) käytettäisiin mainoskampanjoiden ja toimittajille jaettavien tietopakettien muodossa toteutettavassa tiedottamisessa. Euroopan koulujen tietoverkoston ollen parhaillaan perustamassa jäsenvaltioiden opetusministeriöiden tuella, ja sen tarjoamaa perustaa käytetään erityisten www-sivujen laatimiseen ja ylläpitoon.

Yhteisön tuella pyritään tehostamaan laajamittaista tiedottamista ja tarjoamaan yleistä koordinoitua ja kokemustenvaihtoa, jotta toiminnan tuloksista voitaisiin hyötyä jatkuvasti (esimerkiksi mukauttamalla jaettavaa aineistoa). Yhteisön rahoitusta myönnetään yleensä enintään kolmannes tukikelpoisista kustannuksista. Nykyisiä verkostoja käyttämällä voidaan saavuttaa kustannussäästöjä, mutta sopivan sisällön tuottamiseen tarvitaan lisärahoitusta.

4. Toimintalinja 4. Tukitoimet

4.1 Oikeudellisten vaikutusten arviointi

Internet toimii maailmanlaajuisesti. Lainsäädännön perustana sitä vastoin on joko kansallinen alue tai yhteisön oikeuden osalta Euroopan unioni. Toimintalinjojen tehokkuus kasvaa, jos toiminnassa otetaan huomioon myös sellaiset oikeudelliset kysymykset, joita ei käsitellä yhteisön muiden aloitteiden piirissä. Näihin kuuluvat erityisesti kysymykset sovellettavasta lainsäädännöstä ja menettelytavoista.

Tarvittaessa voitaisiin järjestää 5 artiklassa säädettyä menettelyä noudattaen tarjouskilpailu, jonka aiheena on Internetin sisällön tai sen käytön yhteydessä esiintyvien oikeudellisten kysymysten arviointi.

4.2 Koordinointi vastaavien kansainvälisten aloitteiden kanssa

Suosituksessa alaikäisten ja ihmisarvon suojelusta komissiota kehoitetaan edistämään kansainvälistä yhteistyötä suosituksen alaan kuuluvilla eri aloilla. Tällöin olisi erityisesti jaettava kokemuksia ja hyviä käytäntöjä Euroopan unionin eri toimijoiden ja eturyhmien sekä niiden muualla maailmassa toimivien yhteistyökumppanien kesken. Tämän vuoksi on tarpeen varmistaa eurooppalaisten toimien ja muualla maailmassa tehtävien vastaavien aloitteiden välinen johdonmukaisuus. Tämän tavoitteen saavuttamiseen päästään säännöllisillä tapaamisilla, joiden aiheena on yhtenäinen toiminta.

Kansainvälisen konferenssin avulla, josta päätetään 5 artiklassa säädettyä menettelyä noudattaen, toimintalinjoista saadut kokemukset voitaisiin jakaa alan eurooppalaisten toimijoiden kanssa ja myös laajemmin. Konferenssissa voitaisiin käsitellä kaikkia toimintasuunnitelmaan kuuluvia kysymyksiä, ja siihen osallistuisivat kyseinen ala (itsesääntelystä vastaavat elimet, yhteyksien ja palveluiden tarjoajat, sisällön tuottajat, verkko-operaattorit, ohjelmistoyritykset), käyttäjä-, kuluttaja- ja kansalaisoikeusryh-

mät sekä alan säätelystä vastaavat ja lainsäädännön noudattamista valvovat viranomaiset. Tällainen konferenssi voisi olla merkittävä myös toimintasuunnitelmasta saatavien tulosten levittämisessä.

Konferenssi perustuisi muiden vastaavia aiheita käsitelleiden konferenssien tuloksiin, jolloin vältettäisiin päällekkäistä toimintaa.

Komissio kuulee 5 artiklassa tarkoitettua komiteaa ennen tällaisen konferenssin järjestämistä.

4.3 Yhteisön toimenpiteiden vaikutusten arviointi

On tärkeää arvioida tarkoin, onko toimintasuunnitelmassa ja suosituksessa ilmaistut tavoitteet saavutettu. Arvioinnissa voidaan myös yksilöidä mahdollisia jatkotoimenpiteitä alan, yhteisön toimielinten, jäsenvaltioiden tai kuluttajien edustajien toteutettaviksi. Arviointi toteutetaan samassa yhteydessä kuin suosituksessa alaikäisten ja ihmisarvon suojelusta tarkoitettujen alaikäisten ja ihmisarvon suojelemiseksi toteutettujen toimenpiteiden arviointi. Arviointi käynnistetään tarjouspyynnön perusteella.

*LIITE II***KUSTANNUSTEN SUUNTAA-ANTAVA JAKAUTUMINEN**

1. Turvallisemman käyttöympäristön luominen	26—30 %
2. Suodatin- ja luokitusjärjestelmien kehittäminen	32—38 %
3. Tiedotustoimien edistäminen	30—36 %
4. Tukitoimet	3—5 %
Yhteensä:	100 %

LIITE III

TOIMINTASUUNNITELMAN TOTEUTTAMINEN

1. Komissio toteuttaa toimintasuunnitelman liitteessä I esitetyn teknisen sisällön mukaisesti.
2. Toimintasuunnitelma toteutetaan välillisten toimien avulla ja aina kun mahdollista kustannustenjakoperiaatteella. Yhteisön rahoitusosuus ei saisi ylittää hankkeelle välttämättömänä pidettyä vähimmäismäärää, ja se myönnetään periaatteessa vain, jos hanke kohtaa muutoin ylitsepääsemättömiä taloudellisia vaikeuksia. Lisäksi yhteisön rahoitusosuus ei yleensä saa ylittää 50:tä prosenttia hankkeen kustannuksista muutoin kuin asianmukaisesti perustelluissa tapauksissa.
3. Kustannusten jakoon perustuvien hankkeiden valinta perustuu yleensä tavanomaiseen menettelyyn, jossa ehdotuspyynnöt julkaistaan *Euroopan yhteisöjen virallisessa lehdessä*. Ehdotuspyyntöjen sisältö määritellään läheisessä yhteistyössä alan asiantuntijoiden kanssa ja soveltamalla päätöksessä vahvistettuja menettelyjä. Tärkein arviointiperuste ehdotuspyyntömenettelyn mukaisesti tuettavia hankkeita valittaessa on se, miten hankkeilla voidaan edistää toimintasuunnitelman tavoitteiden toteutumista.
4. Yhteisön tukea koskeviin hakemuksiin olisi tarvittaessa liitettävä rahoitussuunnitelma, joka sisältää hankkeiden rahoituksen kaikki osatekijät, mukaan lukien yhteisöltä pyydyttävä rahoitustuki sekä kaikki muista lähteistä pyydetty tai saatu tuki.
5. Komissio voi myös toteuttaa ehdotuspyyntömenettelyä joustavamman rahoitusjärjestelyn tukeakseen yhteenliittymien syntymistä erityisesti pk-yritysten ja epäsuotuisilla alueilla toimivien organisaatioiden osalta sekä sellaisten pitkän aikavälin toimenpiteiden toteuttamista, joiden tavoitteena on Internetin laittoman ja haitallisen sisällön torjuminen. Tämä järjestely voi olla pysyvä.
6. Komissio toteuttaa toimenpiteet sen varmistamiseksi, että poikkeustapauksissa voidaan ottaa huomioon sellaisia hanke-ehdotuksia, joita ei ole pyydetty ja jotka koskevat erityisen kiireellisten toimenpiteiden toteuttamista silloin, kun tekninen kehitys edellyttää toiminnan muuttamista.
7. Edellä olevien 5 ja 6 kohdan mukaisia menettelyjä koskevat yksityiskohtaiset järjestelyt toteutetaan tämän päätöksen 5 artiklan ja komission varainhoitoasetuksen mukaisesti. Ne julkaistaan *Euroopan yhteisöjen virallisessa lehdessä*.
8. Komission tutkimus- ja palvelusopimusten puitteissa kokonaan rahoittamat hankkeet toteutetaan tarjouspyyntömenettelynä varainhoitoasetuksen mukaisesti. Avoimuus varmistetaan kuulemalla ulkopuolisia asiantuntijoita (Internetiä käsittelevää työryhmää ja oikeusasioden neuvoa-antavaa komiteaa) sekä hyödyntämällä tiedotuksessa aktiivisesti komission tietopalveluja.
9. Toimintasuunnitelman aikana komissio toteuttaa myös valmistelu-, liitännäis- ja tukitoimia, joiden tarkoituksena on edistää toimintasuunnitelman yleisten ja toimintalinjojen erityisten tavoitteiden saavuttamista. Näihin toimiin kuuluvat toimintasuunnitelman yleistavoitteita tukevat tutkimukset, jatkotoimenpiteitä valmistelevat toimet, toimintasuunnitelman mukaisiin toimenpiteisiin osallistumista helpottavat toimenpiteet sekä toimintasuunnitelmaan kuuluvien aloitteiden tuloksista tiedottaminen.
10. Kaikkien rahoitustukea saavien hankkeiden yhteydessä on mainittava saatu tuki.

NEUVOSTON PERUSTELUT

I JOHDANTO

1. Komissio toimitti 28. marraskuuta 1997 neuvostolle ehdotuksen neuvoston päätökseksi Internetin käyttöturvallisuuden parantamista koskevan yhteisön monivuotisen toimintasuunnitelman hyväksymisestä. Tähän EY:n perustamissopimuksen 130 artiklan 3 kohtaan perustuvaan päätösehdotukseen liittyi tiedonanto Euroopan parlamentille, neuvostolle, talous- ja sosiaalikomitealle sekä alueiden komitealle.

2. Euroopan parlamentti antoi lausuntonsa 2. heinäkuuta 1998.

Talous- ja sosiaalikomitea antoi lausuntonsa 29. huhtikuuta 1998 ja alueiden komitea omansa 14. toukokuuta 1998.

3. Ottaen huomioon oikeusperustaan tekemänsä muutoksen (katso jäljempänä osa III, kohta 1) neuvosto vahvisti yhteisen kannan 24 päivänä syyskuuta 1998 perustamissopimuksen 189 b artiklan mukaisesti.

II TAVOITE

Komissio ehdottaa nelivuotista yhteisön toimintasuunnitelmaa, jonka tavoitteena on tukea Internet-alaa parantamalla Internetin käyttöturvallisuutta. Toimintasuunnitelma kohdistuu erityisesti toimiin, joiden toteuttamisessa tarvitaan yhteisön rahoitustukea, ja se käsittää neljä toimintalinjaa, jotka ovat turvallisen käyttöympäristön luominen, suodatin- ja luokitusjärjestelmien kehittäminen, tiedotuksen edistäminen ja tukitoimenpiteiden toteuttaminen.

III YHTEISEN KANNAN ERITTELY

1. YLEISIÄ HUOMIOITA

Neuvosto on ottanut tämän komission ehdotuksen erittäin myönteisesti vastaan ja hyväksynyt sen tekstin pääpiirteissään.

Se katsoo kuitenkin, että ehdotuksen sisällöllä pyritään ensisijaisesti varmistamaan kuluttajien tiedonsaanti Internetistä eikä niinkään tukemaan Internet-alan kehitystä. Jälkimmäinen tavoite on neuvoston mielestä toissijainen. Näin ollen neuvosto katsoo, että EY:n perustamissopimuksen 130 artiklan 3 kohta, jota komissio ehdottaa, ei ole tälle ehdotukselle oikea oikeusperusta, vaan 129 a artiklan 2 kohta. Tämä edellyttää yhteispäätösmenettelyä.

Laatiessaan yhteistä kantaansa neuvosto on pitänyt myös tarpeellisena tehdä komission ehdotukseen joitakin muutoksia. Se on erityisesti halunnut

- varmistaa, että teksti, erityisesti johdanto-osa, on johdonmukainen uuden oikeusperustan kanssa
- täsmentää joitakin säännöksiä ja parantaa esitystapaa
- parantaa toteutettujen toimien ja erityisesti yhteisön tuen tehokkuuden valvontaa ja arviointia.

Yhteisen kannan tekstiin sisältyy lisäksi kymmenen Euroopan parlamentin ehdottamaa tarkistusta joko sellaisenaan tai osittain.

2. ERITYISIÄ HUOMIOITA

(Jollei toisin mainita, viitataan yhteisen kannan tekstiin.)

- i) Neuvosto on yhteisessä kannassaan tehnyt komission ehdotukseen seuraavat pääasialliset muutokset, jotka komissio on voinut hyväksyä:

Nimi

Oikeusperustan muuttamisen yhteydessä päätöksen nimeä on täsmennetty ilmaise-malla, että toimintasuunnitelman tavoitteena on ”Internetin käyttöturvallisuuden parantaminen maailmanlaajuisten verkkojen laitonta ja haitallista sisältöä torju-malla”.

Johdanto-osa

Uuden oikeusperustan huomioon ottamiseksi johdanto-osan 1, 2, 3, 22 ja 28 kappa-leita on muutettu ja siihen on lisätty 4 ja 23 kappaleet.

Komission ehdotuksen johdanto-osan 6—9, 15, 18 ja 25 kappaleet on poistettu tekstin selkeyttämiseksi. Näissä kappaleissa kuvattiin ennen kaikkea erittäin yksityis-kohtaisesti asian taustaa, tai niissä oli päällekkäisyyksiä. Komission johdanto-osan 12 kappaletta, jonka sisältö oli laajempi kuin toimintasuunnitelman, on lisäksi selkeytetty.

1 artikla

Uuden oikeusperustan vuoksi neuvosto on lisännyt uuteen 3 kohtaan Euroopan parlamentin, neuvoston ja komission 6. maaliskuuta 1995 antaman julistuksen mukaisen rahoitussäännöksen. Se on niin ikään lisännyt selvän viittauksen liit-teessä II olevaan esitykseen kustannusten alustavasta jakautumisesta.

2 artikla

Neuvosto on pitänyt tarpeellisena muotoilla tämän artiklan uudelleen päätöksen sisältöä paremmin vastaavaksi korostamalla päätavoitetta eli Internetin käyttöturval-lisuuden parantamista.

3 artikla

Yhteisen kannan tekstissä täsmennetään, että toimintasuunnitelman toimilla on tarkoitus tukea ja edistää jäsenvaltioiden toteuttamia toimia.

4 artikla

Komissiota avustavan komitean tehtävät on täsmennetty ensimmäisessä ja seitse-männessä luetelmakohdassa. Lisäksi on määritelty uusia tehtäviä. Uudessa neljän-nessä luetelmakohdassa annetaan komitealle tehtäväksi myös osallistua ehdotettujen hankkeiden arviointiin ja yhteisön rahoitusosuuden määrän arviointiin hankkeissa, joissa se on vähintään 300 000 ecua. Uudessa viimeisessä luetelmakohdassa sääde-tään, että komitea osallistuu 3 artiklassa tarkoitettuihin mutta ei täsmennettyihin ”muihin toimiin”.

Artiklaan on lisätty uusi 3 ja 4 kohta sen täsmenämiseksi, mistä asioista komission on tiedotettava komitealle.

5 artikla

Neuvosto katsoi, että III a -tyyppinen komiteamenettely olisi tällaiseen päätökseen sopivampi kuin komission ehdottama neuvoo-antava komitea.

7 artikla

Yhteisen kannan tekstissä erotetaan selkeämmin ne eri valtioiden ryhmät, jotka voivat osallistua toimintaohjelmaan: Euroopan talousalueeseen kuuluvat EFTA-maat, Keski- ja Itä-Euroopan assosioituneet maat, Kypros sekä kolmannet maat ja kansainväliset järjestöt.

Liite I

Yhteisessä kannassa on jonkin verran täsmennetty tai muutettu komission ehdottamaa tekstiä, erityisesti kohtia 1.1 (kuuma linja -verkosto), 2.1 (suodatuksen ja luokituksen tarjoamien mahdollisuuksien esittely), 3. (tiedotuksen edistäminen), 4.1 (oikeudellisten vaikutusten arviointi) ja 4.2 (koordinointi vastaavien kansainvälisten aloitteiden kanssa).

Liite II

Neuvosto on halunnut vahvistaa ”turvallisen käyttöympäristön luomisen” toimintalinjaa. Se on siksi lisännyt tälle toimintalinjalle osoitettua ohjeellista osuutta kustannuksista siten, että se on 26—30 prosenttia (komission ehdottaman 14—18 prosentin sijaan), ja pienentänyt vastaavasti kolmen muun toimintalinjan osuuksia.

Liite III

Liitteen 2 kohtaa on muutettu yhteisön rahoitusosuuden täydentävän luonteen korostamiseksi ja sen enimmäismäärän määrittämiseksi.

7 kohtaa on muutettu neuvoston valitseman komiteamenettelyn huomioon ottamiseksi.

ii) Suhtautumisessaan Euroopan parlamentin ehdottamiin tarkistuksiin neuvosto on puolessa tapauksista noudattanut komission kantaa ja

— sisällyttänyt yhteiseen kantaansa seuraavat tarkistukset tehden niihin toisinaan joitakin vähäisiä muotoilumuutoksia:

n:o 1, 2, 5, 6 (ensimmäinen osa), 9, 10 (ensimmäinen osa), 15, 16, 19 ja 20

— sekä jättänyt hyväksymättä tarkistukset n:o 7, 12 ja 17.

iii) Neuvosto ei kuitenkaan ole voinut olla yhtä mieltä komission kanssa seuraavista Euroopan parlamentin ehdottamista tarkistuksista:

Tarkistus n:o 3 (johdanto-osan 2 kappale)

Kuten jo edellä on käynyt ilmi, neuvosto kannattaa täysin sitä, mihin tällä tarkistuksella pyritään eli toimintasuunnitelman päätavoitteen, kuluttajien suojaamisen, korostamista. Neuvosto on kuitenkin pitänyt parempana komission ehdotuksen pohjalta laadittua yksinkertaisempaa tekstiä yhteisön lainsäädännön valmistelun laadun parantamiseksi.

Tarkistukset n:o 4 ja 11 (johdanto-osa ja 3 artiklan ensimmäinen luetelmakohta)

Neuvosto katsoo, että nämä kaksi tarkistusta voisivat aiheuttaa epäselvyyttä toimintasuunnitelman tarkasta soveltamisalasta.

Tarkistus n:o 6, toinen osa (johdanto-osan 12 kappale)

Neuvosto ei ole voinut hyväksyä tämän tarkistuksen toista osaa, koska se ei löytänyt sille vastaavuutta mistään päätöksen säännöksestä.

Tarkistukset n:o 8 ja 14 (uusi johdanto-osan kappale ja 5 artikla)

Komitologian osalta tarkistuksessa 8 viitataan sopimukseen, jonka osapuolena neuvosto ei ole, ja tarkistus 14 on tarpeeton, koska yhteisessä kannassa ei ole komission ehdottamaa neuvoa-antavaa komiteaa.

Tarkistus n:o 10, toinen osa (2 artikla)

Neuvosto ei hyväksynyt tämän tarkistuksen toista osaa, koska katsoi sen tekevän lukijalle epäselväksi, mikä on toimintasuunnitelman tavoite. Se mitä lisäyksellä on haluttu ilmaista, ilmenee sitä paitsi riittävästi johdanto-osan 18 kappaleesta.

Tarkistus n:o 13 (13 artikla)

Tässä tarkistuksessa ehdotetaan erittäin tarkoin määritettyjen toimien lisäämistä. Ne eivät kuitenkaan sovellu päätöksen nykyiseen rakenteeseen. 3 artiklassa on yhteen-veto toimista, jotka on lisäksi kuvailtu tarkasti liitteessä I.

Tarkistus n:o 18 (Liite I, 2 kohdan toinen alakohta)

Komission ehdotuksen teksti on neuvoston mielestä tasapainoisempi, koska siinä viitataan ensimmäisessä virkkeessä eurooppalaisiin järjestelmiin, kun taas toisessa virkkeessä mainitaan asianmukaisesti kansainvälisen yhteensopivuuden vaatimus. Samasta syystä yhteiseen kantaan on sitä vastoin sisällytetty tarkistus n:o 19, jolla on lisätty komission ehdotuksesta puuttuva maininta kansainvälisestä yhteensopivuudesta.

Tarkistus n:o 21 (Liite I, 3 kohdan viides alakohta)

Neuvosto on tässäkin pitänyt parempana komission tekstiä, koska käytettävissä olevista rahoituskeinoista riippumatta sen mielestä on tärkeää, että tietoyhteiskunnan nykyisessä kehitysvaiheessa saatavilla on myös tavanomaisessa muodossa olevaa tietoa.

Tarkistus n:o 22 (Liite I, 3.2 kohdan toinen alakohta)

Muutamia vähäisiä muutoksia lukuun ottamatta neuvosto on tässäkin hyväksynyt komission ehdottaman täsmällisemmän tekstin.

Tarkistus n:o 23 (Liite I, 4.1 kohdan toinen a alakohta, uusi)

Neuvosto katsoi, että tässä tarkistuksessa ehdotetut lisäykset eivät kuulu toimintasuunnitelman soveltamisalaan.

Neuvoston 24 päivänä syyskuuta 1998 vahvistama

YHTEINEN KANTA (EY) N:o 57/98

neuvoston direktiivin 98/.../EY antamiseksi ilmassa olevien rikkidioksidin, typpidioksidin ja typen oksidien, hiukkasten ja lyijyn pitoisuuksien raja-arvoista

(98/C 360/04)

EUROOPAN UNIONIN NEUVOSTO, joka

ottaa huomioon Euroopan yhteisön perustamissopimuksen ja erityisesti sen 130 s artiklan 1 kohdan,

ottaa huomioon komission ehdotuksen⁽¹⁾,

ottaa huomioon talous- ja sosiaalikomitean lausunnon⁽²⁾,

noudattaa perustamissopimuksen 189 c artiklassa määrättyä menettelyä⁽³⁾,

sekä katsoo, että

- 1) perustamissopimuksen 130 r artiklassa esitettyjen periaatteiden perusteella Euroopan yhteisön ympäristöön ja kestäväan kehitykseen liittyvää politiikkaa ja toimintaa koskevassa ohjelmassa (viides ympäristöä koskeva toimintaohjelma)⁽⁴⁾ suunnitellaan tiettyjä muutoksia ilman epäpuhtauksia koskevaan lainsäädäntöön; mainitussa ohjelmassa suositetaan ilman laatua koskevien pitkän aikavälin tavoitteiden asettamista,
- 2) perustamissopimuksen 129 artiklassa määrätään, että terveyden suojelua koskevat vaatimukset kuuluvat osana yhteisön muuhun politiikkaan; perustamissopimuksen 3 artiklan o kohdassa määrätään, että yhteisön toimintaan sisältyy myötävaikuttaminen terveyden suojelun korkean tason saavuttamiseen,
- 3) ilman laadun arvioinnista ja hallinnasta 27 päivänä syyskuuta 1996 annetun neuvoston direktiivin 96/62/EY⁽⁵⁾ 4 artiklan 5 kohdan nojalla neuvosto

antaa kyseisen artiklan 1 kohdassa tarkoitetun lainsäädännön sekä 3 ja 4 kohdassa tarkoitetut säännökset,

- 4) tässä direktiivissä vahvistetut raja-arvot ovat vähimmäisvaatimuksia; perustamissopimuksen 130 t artiklan mukaisesti jäsenvaltiot voivat pitää voimassa tai toteuttaa tiukempia suojatoimenpiteitä; erityisesti tiukempia raja-arvoja voidaan säätää erityisen herkien väestöryhmien kuten lasten ja sairaalapotilaiden terveyden suojelemiseksi; jäsenvaltiot voivat säätää, että raja-arvot on saavutettava tässä direktiivissä säädettyä päivämäärää aikaisemmin,
- 5) ekosysteemejä olisi suojeltava rikkidioksidin haitallisilta vaikutuksilta; kasvillisuutta olisi suojeltava typen oksidien haitallisilta vaikutuksilta,
- 6) erityyppisillä hiukkasilla voi olla erilaisia vahingollisia vaikutuksia ihmisen terveydelle; on olemassa näyttöä siitä, että ihmisen toiminnasta johtuvasta hiukkasille altistumisesta aiheutuu ihmisen terveydelle suurempia vaaroja kuin ilmassa luonnostaan esiintyvillä hiukkasilla altistumisesta,
- 7) direktiivissä 96/62/EY edellytetään, että alueille, joilla pitoisuudet ilmassa ylittävät raja-arvot ja sovellettavat väliaikaiset ylitysmarginaalit, laaditaan toimintasuunnitelmia, joiden avulla voidaan varmistaa raja-arvojen noudattaminen asetettuihin määraaikoihin mennessä; siltä osin kuin nämä toimintasuunnitelmat ja pitoisuuksien alentamista koskevat muut strategiat liittyvät hiukkasiin, tavoitteena olisi oltava pienten hiukkasten pitoisuuksien osuuden vähentäminen hiukkasten kokonaispitoisuuksista,
- 8) direktiivissä 96/62/EY säädetään, että raja-arvojen ja varoituskynnysten lukuarvojen on perustuttava tämän alan kansainvälisten tieteellisten ryhmien töiden tuloksiin; komission on otettava huomioon viimeisimmät tiedot alan epidemiologisista ja ympäristönsuojelualan tutkimuksista sekä mittausmenetelmissä tapahtunut viimeisin kehitys tutkittaessa tekijöitä, joihin raja-arvot ja varoituskynnykset perustuvat,

⁽¹⁾ EYVL C 9, 14.1.1998, s. 65.

⁽²⁾ Lausunto annettu 29. huhtikuuta 1998 (EYVL C 214, 10.7.1998, s. 1).

⁽³⁾ Euroopan parlamentin lausunto annettu 13. toukokuuta 1998 (EYVL C 167, 1.6.1998, s. 110), neuvoston yhteinen kanta vahvistettu 24. syyskuuta 1998 ja Euroopan parlamentin päätös tehty ... (ei vielä julkaistu virallisessa lehdessä).

⁽⁴⁾ EYVL C 138, 17.5.1993, s. 5.

⁽⁵⁾ EYVL L 296, 21.11.1996, s. 55.

- 9) helpottaakseen tämän direktiivin tarkistusta vuonna 2003 komission ja jäsenvaltioiden olisi tuettava tutkimuksia tässä mainittujen ilman epäpuhtauksien, erityisesti rikkidioksidin, typpidioksidin ja typen oksidien, hiukkasten ja lyijyn vaikutuksista,
- 10) standardoidut täsmälliset mittaussuunnitelmat ja yhteiset mittaussuunnitelmien sijaintikriteerit ovat tärkeitä tekijöitä ilman laadun arvioinnissa, jotta koko yhteisön alueelta saataisiin vertailukelpoisia tietoja,
- 11) direktiivin 96/62/EY 12 artiklan 1 kohdan mukaisesti tieteen ja tekniikan kehitykseen mukauttamiseksi tarvittavat muutokset voivat liittyä ainoastaan rikkidioksidin, typpidioksidin ja typen oksidien, hiukkasten ja lyijyn pitoisuuksien arvioimisen perusteisiin ja menetelmiin tai yksityiskohtaisiin järjestylihin tietojen toimittamiseksi komissiolle, eivätkä ne saa suoraan tai välillisesti vaikuttaa raja-arvojen tai varoituskynnysten muuttamiseen, ja
- 12) ilmassa olevia rikkidioksidin, typpidioksidin ja typen oksidien, hiukkasten ja lyijyn pitoisuuksia koskevan ajankohtaisen tiedon olisi oltava helposti väestön saatavilla,

ON ANTANUT TÄMÄN DIREKTIIVIN:

1 artikla

Tavoitteet

Tämän direktiivin tavoitteena on:

- vahvistaa raja-arvot ja tarvittaessa myös varoituskynnykset ilmassa oleville rikkidioksidin, typpidioksidin ja typen oksidien, hiukkasten ja lyijyn pitoisuuksille, jotta vältetään ja ehkäistään ihmisen terveydelle ja ympäristölle haitalliset vaikutukset tai vähennetään niitä;
- arvioida ilmassa olevia rikkidioksidin, typpidioksidin ja typen oksidien, hiukkasten ja lyijyn pitoisuuksia yhteisin menetelmin ja arviointiperustein;
- saada riittävästi tietoa ilmassa olevien rikkidioksidin, typpidioksidin ja typen oksidien, hiukkasten ja lyijyn pitoisuuksista sekä varmistaa, että tiedot ovat kaikkien saatavilla;
- ylläpitää ilman laatu, silloin kun se on hyvä, ja muissa tapauksissa parantaa sitä rikkidioksidin, typpidioksidin ja typen oksidien, hiukkasten ja lyijyn pitoisuuksien osalta.

2 artikla

Määritelmät

Tässä direktiivissä tarkoitetaan:

1. 'ilmalla' ulkoilmaa alailmakehässä lukuun ottamatta työpaikkoja;
2. 'epäpuhtaudella' ihmisen suoraan tai välillisesti ilmaan päästämiä aineita, joista voi olla haitallisia seurauksia ihmisen terveydelle ja/tai koko ympäristölle;
3. 'tasolla' epäpuhtauden pitoisuutta ilmassa tai sen laskeumaa tietyssä ajassa;
4. 'arvioinnilla' menetelmää, jolla mitataan, lasketaan, ennustetaan tai arvioidaan epäpuhtauden taso ilmassa;
5. 'raja-arvolla' tasoa, joka on vahvistettu tieteellisin perustein ihmisen terveydelle ja/tai koko ympäristölle haitallisten seurausten välttämiseksi, ehkäisemiseksi tai vähentämiseksi, joka on saavutettava määrajassa ja jota ei saa ylittää sen jälkeen kun se on saavutettu;
6. 'varoituskynnyksellä' sellaista tasoa, jonka ylittyessä lyhytaikainen altistuminen vaarantaa ihmisten terveyttä ja jäsenvaltioiden on ryhdyttävä välittömästi direktiivin 96/62/EY mukaisiin toimiin;
7. 'ylitysmarginaalilla' sitä prosenttimäärää raja-arvosta, jonka verran tämä arvo saa ylittyä direktiivissä 96/62/EY vahvistetuina edellytyksinä;
8. 'alueella' jäsenvaltioiden rajaamaa osaa niiden alueesta;
9. 'taajamalla' aluetta, jolla on 250 000:ta asukasta suurempi väestökeskittymä tai, jos väestökeskittymä on enintään 250 000 asukasta, sellaista aluetta, jonka asukastiheys neliökilometriä kohden edellyttää jäsenvaltioiden mielestä ilman laadun arviointia ja hallintaa;
10. 'typen oksideilla' typpioksidin ja typpidioksidin ppb:na yhteenlaskettua määrää ilmaistuna mikrogrammoina typpidioksidia kuutiometriä kohden;

11. 'PM₁₀-hiukkasilla' hiukkasia, jotka läpäisevät kokoe-rottelevan erottimen, jonka leikkausraja aerodynaamiselta halkaisijaltaan 10 µm:n kokoisille hiukkasille on 50 %;
12. 'PM_{2,5}-hiukkasilla' hiukkasia, jotka läpäisevät kokoe-rottelevan erottimen, jonka leikkausraja aerodynaamiselta halkaisijaltaan 2,5 µm:n kokoisille hiukkasille on 50 %;
13. 'ylemmällä arviointikynnyksellä' liitteessä V määriteltyä tasoa, jota alhaisemmalla tasolla voidaan käyttää sekä mittauksia että mallintamistekniikoita ilman laadun arvioimiseksi direktiivin 96/62/EY 6 artiklan 3 kohdan mukaisesti;
14. 'alemmalla arviointikynnyksellä' liitteessä V tarkoitettua tasoa, jota alhaisemmalla tasolla voidaan käyttää ainoastaan joko mallintamista tai objektiivista arviointia ilman laadun arvioimiseksi direktiivin 96/62/EY 6 artiklan 4 kohdan mukaisesti;
15. 'luonnonilmiöllä' tulivuorenpurkauksia, maanjäristyksiä, maastopaloja, voimakkaita tuulia tai kuivilta alueilta peräisin olevien luontoperäisten hiukkasten leijumaa tai kulkeutumista ilmakehässä;
16. 'jatkuvilla mittauksilla' direktiivin 96/62/EY 6 artiklan 5 kohdan mukaisia mittauksia;

3 artikla

Rikkidioksidi

1. Jäsenvaltioiden on toteutettava tarvittavat toimenpiteet, jotta 7 artiklan mukaisesti arvioidut ilman rikkidioksidipitoisuudet eivät ylitä liitteessä I olevassa I jaksossa vahvistettuja raja-arvoja siinä määrätystä määräajoista alkaen.

Liitteessä I olevan I jakson mukaisia ylitysmarginaaleja sovelletaan direktiivin 96/62/EY 8 artiklan mukaisesti.

2. Ilman rikkidioksidipitoisuuksien varoituskyynnys vahvistetaan liitteessä I olevassa II jaksossa.

3. Avustaakseen komissiota 10 artiklassa tarkoitettun kertomuksen valmistelussa jäsenvaltioiden on silloin kun se on mahdollista 31 päivään joulukuuta 2003 asti kirjattava tietoja rikkidioksidipitoisuuksista 10 minuutin keskiarvoina tietyiltä jäsenvaltion nimeämiltä mittausasemilta, joiden se katsoo edustavan lähellä lähteitä sijaitse-

vien asuttujen alueiden ilman laatua ja joilla mitataan tuntipitoisuuksia. Jäsenvaltioiden on ilmoitettava komissiolle, samalla kun ne toimittavat tiedot tuntipitoisuuksista, direktiivin 96/62/EY 11 artiklan 1 kohdan mukaisesti, nimettyjen mittausasemien osalta 500 µg/m³ ylittäneiden 10 minuutin pitoisuuksien lukumäärä, niiden päivien lukumäärä vuodessa, jolloin tämä on tapahtunut, niiden päivien lukumäärä, joihin rikkidioksidin tuntipitoisuudet ylittivät samanaikaisesti 350 µg/m³, sekä korkein mitattu 10 minuutin pitoisuus.

4. Jäsenvaltiot voivat nimetä alueita tai taajamia, joissa liitteessä I olevassa I jaksossa mainitut ilman rikkidioksidin raja-arvot ylittyvät luonnosta peräisin olevien ilman rikkidioksidipitoisuuksien vuoksi. Jäsenvaltioiden on lähetettävä komissiolle luettelo kyseisistä alueista ja taajamista ja niiden rikkidioksidipitoisuuksista ja lähteistä. Toimittaessaan komissiolle direktiivin 96/62/EY 11 artiklan 1 kohdan mukaiset tiedot, jäsenvaltioiden on esitettävä tarpeelliset perustelut sen osoittamiseksi, että ylitykset ovat peräisin luonnosta.

Tällaisilla alueilla ja tällaisissa taajamissa jäsenvaltioiden on toteutettava direktiivin 96/62/EY 8 artiklan 3 kohdan mukaisia toimintasuunnitelmia ainoastaan silloin, kun liitteessä I olevassa I jaksossa mainitut raja-arvot ylittyvät ihmisen toiminnasta johtuvien päästöjen vuoksi.

4 artikla

Typpidioksidi ja typen oksidit

1. Jäsenvaltioiden on toteutettava tarvittavat toimenpiteet varmistaakseen, että ilman typpidioksidipitoisuudet ja tarvittaessa typen oksidien pitoisuudet eivät 7 artiklan mukaisesti arvioituina ylitä liitteessä II olevassa I jaksossa vahvistettuja raja-arvoja siinä määrätystä määräajoista alkaen.

Liitteessä II olevan I jakson mukaisia ylitysmarginaaleja sovelletaan direktiivin 96/62/EY 8 artiklan mukaisesti.

2. Ilman typpidioksidipitoisuuden varoituskyynnys vahvistetaan liitteessä II olevassa II jaksossa.

5 artikla

Hiukkaset

1. Jäsenvaltioiden on toteutettava tarvittavat toimenpiteet varmistaakseen, että ilman PM₁₀-hiukkasipitoisuudet

7 artiklan mukaisesti arvioituina eivät ylitä liitteessä III olevassa I jaksossa vahvistettuja raja-arvoja liitteessä määrättyistä määräajoista alkaen.

Liitteessä III olevassa I jakson mukaisia ylitysmarginaaleja sovelletaan direktiivin 96/62/EY 8 artiklan mukaisesti.

2. Jäsenvaltioiden on huolehdittava siitä, että perustetaan mittausasemia, joiden tehtävänä on toimittaa tietoja $PM_{2,5}$ -pitoisuuksista. Jäsenvaltion on päätettävä $PM_{2,5}$ -pitoisuuksien mittausasemien lukumäärästä ja sijainnista siten, että ne ovat edustavia kyseisen jäsenvaltion $PM_{2,5}$ -pitoisuuksien kannalta. Näytteenottopaikat on mahdollisuuksien mukaan sijoitettava PM_{10} -hiukkasten näytteenottoaikkojen yhteyteen.

Jäsenvaltioiden on ilmoitettava komissiolle vuosittain ja viimeistään yhdeksän kuukauden kuluttua edellisen vuoden päättymisestä kyseisen vuoden aikana tehtyjen $PM_{2,5}$ -mittausten 24 tunnin arvoista laskettu keskiarvo, mediaani, 98-persentiili sekä korkein pitoisuus. Pitoisuuksien 98-persentiili lasketaan ilman epäpuhtauksia mittavien jäsenvaltioiden mittausasemaverkostojen ja yksittäisten mittausasemien tietojenvaihtojärjestelmän käyttöönottamisesta 27 päivänä tammikuuta 1997 tehdyn neuvoston päätöksen 97/101/EY liitteessä I olevassa 4 jaksossa vahvistetun menettelyn mukaisesti⁽¹⁾.

3. Direktiivin 96/62/EY 8 artiklan mukaisesti laadituilla PM_{10} -hiukkasiin liittyvillä toimintasuunnitelmissa ja PM_{10} -pitoisuuksien alentamista koskevilla yleisillä ohjelmilla on pyrittävä alentamaan myös $PM_{2,5}$ -hiukkasten pitoisuuksia.

4. Jos PM_{10} :lle asetetut liitteessä III olevan I jakson mukaiset raja-arvot ylittyvät ilmassa olevien, luonnonilmiöistä aiheutuvien PM_{10} -pitoisuuksien vuoksi aiheuttanut luonnosta peräisin olevan normaalin taustatason pitoisuudet huomattavasti ylittäviä pitoisuuksia, jäsenvaltioiden on ilmoitettava tästä komissiolle direktiivin 96/62/EY 11 artiklan 1 kohdan mukaisesti ja esitettävä tarpeelliset perustelut, jotka osoittavat ylityksen johtuvan luonnonilmiöistä. Tällaisissa tapauksissa jäsenvaltioiden on toteutettava direktiivin 96/62/EY 8 artiklan 3 kohdan mukaiset toimintasuunnitelmat vain silloin, kun liitteessä III olevassa I jaksossa mainitut raja-arvot ylittyvät muista kuin luonnonilmiöistä johtuvista syistä.

5. Jäsenvaltiot voivat nimetä ne alueet tai taajamat, joissa liitteessä III olevan I jakson mukaiset PM_{10} -pitoisuudelle asetetut raja-arvot ylittyvät ilmassa olevan teiden talvihiekoituksesta aiheutuvan hiukkasleijuman vuoksi. Jäsenvaltioiden on lähetettävä komissiolle luettelo

kyseisistä alueista ja taajamista sekä niiden PM_{10} -pitoisuuksista ja -lähteistä. Toimittaessaan komissiolle direktiivin 96/62/EY 11 artiklan 1 kohdan mukaiset tiedot jäsenvaltioiden on esitettävä tarpeelliset perustelut, jotka osoittavat ylitysten johtuvan kyseisestä leijumasta ja että pitoisuuksien pienentämiseksi on toteutettu asianmukaiset toimenpiteet.

Tällaisilla alueilla ja tällaisissa taajamissa jäsenvaltioiden on toteutettava direktiivin 96/62/EY 8 artiklan 3 kohdan mukaisia toimintasuunnitelmia ainoastaan silloin, kun liitteessä III olevan I jakson mukaiset raja-arvot ylittyvät muiden kuin talvihiekoituksesta johtuvien PM_{10} -pitoisuuksien vuoksi.

6 artikla

Lyijy

Jäsenvaltioiden on toteutettava tarvittavat toimenpiteet varmistaakseen, että 7 artiklan mukaisesti arvioidut ilman lyijypitoisuudet eivät ylitä liitteessä IV olevassa I jaksossa vahvistettuja raja-arvoja siinä määrättyistä määräajoista alkaen.

Liitteessä IV olevan I jakson mukaisia ylitysmarginaaleja sovelletaan direktiivin 96/62/EY 8 artiklan mukaisesti.

7 artikla

Pitoisuuksien arviointi

1. Direktiivin 96/62/EY 6 artiklan mukaiset rikkidioksidi-, typpidioksidi- ja typen oksideja, hiukkasia ja lyijyä koskevat ylempät ja alemmat arviointikynnykset vahvistetaan liitteessä V olevassa I jaksossa.

Kunkin alueen ja taajaman luokittelu kyseisen 6 artiklan soveltamiseksi olisi tarkistettava vähintään viiden vuoden välein liitteessä V olevassa II jaksossa esitettyä menettelyä noudattaen. Luokittelua on tarkistettava aikaisemmin, jos ilmassa olevien rikkidioksidin, typpidioksidin, tai tilanteesta riippuen typen oksidien, typpioksidin ja hiukkasten tai lyijyn pitoisuuksien kannalta merkitsevässä toiminnassa on tapahtunut huomattava muutos.

2. Liitteessä VI vahvistetaan perusteet rikkidioksidi-, typpidioksidi- ja typen oksidien, hiukkas- ja lyijymitta-

⁽¹⁾ EYVL L 35, 5.2.1997, s. 14.

ten näytteenottoaikkujen sijainnin määrittämiselle. Liitteessä VII vahvistetaan kunkin epäpuhtauden osalta jatkuvia pitoisuusmittauksia suorittavien näytteenottoaikkujen vähimmäislukumäärä, ja niitä on perustettava kaikille alueille tai kaikkiin taajamiin, joilta mittauksia edellytetään, jos jatkuvat mittaukset ovat alueella tai taajamassa ainoa pitoisuuksia koskeva tiedon lähde.

3. Niillä alueilla ja niissä taajamissa, joissa kiinteiltä mittausasemilta saatavia tietoja täydennetään muista lähteistä, kuten päästöjen kartoituksesta, suuntaa-antavista mittausmenetelmistä ja ilman laadun mallintamisesta saatavilla tiedoilla, kiinteitä mittausasemia on perustettava tarpeeksi ja muiden menetelmien alueellisen erotuskyvyn on oltava riittävä, jotta ilman epäpuhtauksien pitoisuudet voidaan määrittää liitteessä VI olevan I jakson ja liitteessä VIII olevan I jakson mukaisesti.

4. Mallintamista tai objektiivista arviointia voidaan käyttää alueilla tai taajamissa, joilla mittauksia ei vaadita.

5. Rikkidioksidin, typpidioksidin ja typen oksidien analysoinnissa sekä lyijyn näytteenotossa ja analysoinnissa käytettävät vertailumenetelmät vahvistetaan liitteessä IX olevissa jaksoissa I—III.

PM₁₀-hiukkasten näytteenotossa ja mittauksessa käytettävä vertailumenetelmä vahvistetaan liitteessä IX olevassa IV jaksossa.

PM_{2,5}-hiukkasten näytteenotossa ja mittauksessa käytettävä väliaikainen referenssimenetelmä on liitteessä IX olevan V jakson mukainen.

Liitteessä IX olevassa VI jaksossa vahvistetaan ilman laadun mallintamisessa käytettävät vertailumenetelmät.

6. Jäsenvaltioiden on ilmoitettava komissiolle direktiivin 96/62/EY 11 artiklan 1 kohdan d alakohdan mukaiset ilman laadun alustavassa arvioinnissa käytetyt menetelmät viimeistään 18 kuukauden kuluttua tämän direktiivin voimaantulosta.

7. Muutoksista, jotka ovat tarpeen tämän artiklan sekä liitteiden V—IX säännösten mukauttamiseksi tieteen ja tekniikan kehitykseen, päätetään direktiivin 96/62/EY 12 artiklassa säädettyä menettelyä noudattaen.

8 artikla

Väestölle tiedottaminen

1. Jäsenvaltioiden on huolehdittava siitä, että ilmassa olevia rikkidioksidin, typpidioksidin ja typen oksidien,

hiukkasten ja lyijyn pitoisuuksia koskevat ajankohtaiset tiedot toimitetaan säännöllisesti väestön sekä asianmukaisten järjestöjen kuten ympäristöjärjestöjen, kuluttajajärjestöjen ja herkkiä väestöryhmiä edustavien järjestöjen sekä muiden asianmukaisten terveydenhuollon elinten saataville esimerkiksi radion ja television, lehdistön, ilmoitustaulujen tai tietoverkkojen välityksellä.

Tiedot rikkidioksidin, typpidioksidin ja hiukkasten pitoisuuksista on saatettava ajan tasalle vähintään päivittäin, ja rikkidioksidin ja typpidioksidin tuntipitoisuuksien osalta mahdollisuuksien mukaan tunneittain. Lyijypitoisuuksien osalta tiedot on saatettava ajan tasalle neljännesvuosittain.

Tiedoissa on mainittava vähintään kaikki liitteissä I—IV mainittujen keskiarvon laskentajaksojen aikana tapahtuneet raja-arvopitoisuuksien ja varoituskynnysten ylitykset. Niissä on oltava myös lyhyt arviointi raja-arvoista ja varoituskynnyksistä sekä asianmukaista tietoa terveysvaikutuksista.

2. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että direktiivin 96/62/EY 8 artiklan 3 kohdassa tarkoitettujen yleisön saataville asetettujen suunnitelmien tai ohjelmien ovat myös edellä 1 kohdassa mainittujen asianmukaisten järjestöjen saatavilla.

3. Kun liitteessä I tai liitteessä II tarkoitettu varoituskynnys ylittyy, direktiivin 96/62/EY 10 artiklan mukaisesti väestölle annettavaan tietoihin on sisällyttävä vähintään asianomaisessa liitteessä olevassa III jaksossa luetellut tiedot.

4. Väestölle ja järjestöille 1 ja 3 kohdan mukaisesti annettavien tietojen on oltava selkeitä, ymmärrettäviä ja helposti saatavilla.

9 artikla

Kumoamiset ja siirtymäjärjestelyt

1. Kumotaan . . . (*) ilmanlaadun raja- ja ohjearvoista rikkidioksidille ja leijumalle 15 päivänä heinäkuuta 1980 annettu neuvoston direktiivi 80/779/ETY⁽¹⁾ paitsi 1 artikla, 2 artiklan 1 kohta, 3 artiklan 1 kohta, 9, 15 ja 16 artikla sekä liitteet I, III b ja IV, jotka kumotaan 1 päivästä tammikuuta 2005.

(*) 24 kuukautta tämän direktiivin voimaantulosta.

(1) EYVL L 229, 30.8.1980, s. 30.

2. Kumotaan ...(*) ilmassa olevan lyijyn raja-arvosta 3 päivänä joulukuuta 1982 annettu neuvoston direktiivi 82/884/ETY⁽¹⁾ paitsi 1 ja 2 artikla, 3 artiklan 1 kohta, 7, 12 ja 13 artikla, jotka kumotaan 1 päivästä tammikuuta 2005.

3. Kumotaan ...(*) ilmanlaatustandeista typpi-dioksidille 7 päivänä maaliskuuta 1985 annettu neuvoston direktiivi 85/203/ETY⁽²⁾ paitsi 1 artiklan 1 kohdan ensimmäinen alakohta, 1 artiklan 2 kohta, 2 artiklan ensimmäinen alakohta, 3 artiklan 1 kohta, 5, 9, 15 ja 16 artikla sekä liite I, jotka kumotaan 1 päivästä tammikuuta 2010.

4. Jäsenvaltioilla on oltava käytössä ...(*) alkaen tämän direktiivin vaatimusten mukaiset mittausasemat ja muut ilman laadun arviointimenetelmät arvioidakseen ilman rikkidioksidin, typpidioksidin ja lyijyn pitoisuuksia sekä saadakseen tiedot, joilla voidaan osoittaa, että pitoisuudet ovat direktiivillä 80/779/ETY, direktiivillä 82/884/ETY ja direktiivillä 85/203/ETY säädettyjen raja-arvojen mukaisia, kunnes mainittujen direktiivien mukaiset raja-arvot kumotaan.

5. ...(*) alkaen jäsenvaltioilla voi olla tässä direktiivissä PM₁₀-lle säädettyjen vaatimusten mukaiset mittausasemat ja muut ilman laadun arviointimenetelmät arvioidakseen leijumien pitoisuuksia osoittaakseen, että leijumien pitoisuudet ovat direktiivin 80/779/ETY liitteessä IV säädettyjen kokonaisleijumaraja-arvojen mukaiset; vaatimustenmukaisuuden osoittamiseksi kerättyihin tietoihin on kuitenkin sovellettava kerrointa 1,2.

6. Jäsenvaltioiden on ilmoitettava komissiolle vuosittain kaikki direktiiveissä 80/779/ETY, 82/884/ETY ja 85/203/ETY vahvistettujen raja-arvojen ylitykset, mitatut pitoisuudet, havaittujen ylitysten syyt sekä toteutetut toimenpiteet raja-arvojen ylittymisen toistumisen välttämiseksi yhdeksän kuukauden kuluessa kunkin vuoden päättymisestä direktiivin 96/62/ETY 11 artiklassa säädetyn menettelyn mukaisesti, kunnes kyseiset raja-arvot on kumottu.

7. Jäsenvaltio voi edelleen soveltaa direktiivin 80/779/ETY liitteessä II ja direktiivin 85/203/ETY liitteessä II olevia ohjearvoja ekosysteemin suojelemiseksi alueilla, joilla se katsoo tämän olevan tarpeellista odotettavissa

olevan rikkidioksidista, typen oksideista tai leijumasta johtuvan ilman pilaantumisen lisääntymisen rajoittamiseksi tai ehkäisemiseksi.

10 artikla

Kertomus ja tarkistamismenettely

Komissio antaa Euroopan parlamentille ja neuvostolle viimeistään 31 päivänä joulukuuta 2003 kertomuksen, joka perustuu tämän direktiivin soveltamisesta saatuun kokemukseen ja erityisesti uusimpaan tieteelliseen tutkimukseen rikkidioksidille, typpidioksidille ja typen oksideille, hiukkasten eri osasille ja lyijylle altistumisesta aiheutuvista vaikutuksista ihmisten terveyteen ja ekosysteemiin sekä teknologian kehittymiseen mukaan lukien ilmassa olevien hiukkaspitoisuuksien ja hiukkas- ja lyijylaskeumien mittausten menetelmät ja muissa arvioinnissa käytettävissä menetelmissä tapahtunut edistys.

Ihmisten terveyden ja ympäristön suojelun korkean tason säilyttämiseksi ja ottaen huomioon tämän direktiivin soveltamisesta jäsenvaltioissa saadut kokemukset, mukaan lukien erityisesti ne liitteen VI mukaiset ehdot, joiden mukaisesti mittaukset on tehty, kertomukseen liitetään tarvittaessa ehdotukset tämän direktiivin muuttamiseksi. Komissio tutkii erityisesti PM₁₀:n toisen vaiheen raja-arvoja tehdäkseen ne pakollisiksi, ja se tarkastelee toisen vaiheen ja tarvittaessa myös ensimmäisen vaiheen raja-arvojen vahvistamista tai muuttamista. Lisäksi komissio kiinnittää tarpeen mukaan erityistä huomiota PM_{2,5}:n tai muiden hiukkaskokojen raja-arvojen vahvistamiseen. Samoin komissio tutkii typpidioksidin vuosiraja-arvoa ihmisten terveyden suojelemiseksi ja tekee ehdotuksen kyseisen arvon vahvistamisesta tai muuttamisesta. Se tutkii myös typpidioksidin tuntiraja-arvoa Maailman terveysjärjestön suuntaviivojen pohjalta sekä arvioi, onko raja-arvo vahvistettava vai onko sitä muutettava.

11 artikla

Seuraamukset

Jäsenvaltioiden on säädettävä seuraamuksista, joita sovelletaan tämän direktiivin nojalla säädettyjen kansallisten säännösten rikkomuksiin. Säädettyjen seuraamusten on oltava tehokkaita, suhteutettuja ja varoittavia.

(*) 24 kuukautta tämän direktiivin voimaantulosta.

⁽¹⁾ EYVL L 378, 31.12.1982, s. 15.

⁽²⁾ EYVL L 87, 27.3.1985, s. 1.

*12 artikla***Täytäntöönpano**

1. Jäsenvaltioiden on saatettava tämän direktiivin noudattamisen edellyttämät lait, asetukset ja hallinnolliset määräykset voimaan viimeistään . . . (*). Niiden on ilmoitettava tästä komissiolle viipymättä.

Näissä jäsenvaltioiden antamissa säädöksissä on viitattava tähän direktiiviin, tai niihin on liitettävä tällainen viittaus, kun ne virallisesti julkaistaan. Jäsenvaltioiden on säädettävä siitä, miten viittaukset tehdään.

2. Jäsenvaltioiden on toimitettava komissiolle tässä direktiivissä tarkoitetuista kysymyksistä antamansa keskeiset kansalliset säädökset.

*13 artikla***Voimaantulo**

Tämä direktiivi tulee voimaan kahdentenakymmenentenä päivänä sen jälkeen, kun se on julkaistu *Euroopan yhteisöjen virallisessa lehdessä*.

*14 artikla***Direktiivin osoittaminen**

Tämä direktiivi on osoitettu kaikille jäsenvaltioille.

Tehty Brysselissä . . .

Newoston puolesta
Puheenjohtaja

(*) 24 kuukautta tämän direktiivin voimaantulosta.

LIITE I

RIKKIDIOKSIDIN RAJA-ARVOT JA VAROITUSKYNNYKSET

I RIKKIDIOKSIDIN RAJA-ARVOT

Raja-arvot ilmoitetaan yksikköinä $\mu\text{g}/\text{m}^3$. Tilavuuden on oltava standardoitu 293 °K:n lämpötilassa ja 101,3 kPa:n paineessa.

	Keskiarvon laskenta-aika	Raja-arvo	Ylitysmarginaali	Ajankohta, johon mennessä raja-arvo on saavutettava
1. tuntiraja-arvo ihmisten terveyden suojelemiseksi	1 tunti	350 $\mu\text{g}/\text{m}^3$, saa ylittyä enintään 24 kertaa kalenterivuoden aikana	150 $\mu\text{g}/\text{m}^3$ (43 %) tämän direktiivin tullessa voimaan, alenee 1 päivänä tammikuuta ...(*) ja sen jälkeen 12 kuukauden välein samansuuruisella vuosittaisella osuudella, kunnes on 0 % 1 päivään tammikuuta 2005 mennessä	1. tammikuuta 2005
2. vuorokausiraja-arvo ihmisten terveyden suojelemiseksi	24 tuntia	125 $\mu\text{g}/\text{m}^3$, saa ylittyä enintään 3 kertaa kalenterivuoden aikana	ei ole	1. tammikuuta 2005
3. raja-arvo ekosysteemien suojelemiseksi	kalenterivuosi ja talvi (1.10.—31.3.)	20 $\mu\text{g}/\text{m}^3$	ei ole	...(**)

(*) Joko ensimmäinen tai toinen tammikuun 1 päivä tämän direktiivin voimaantuolon jälkeen.

(**) 24 kuukautta tämän direktiivin voimaantulosta.

II RIKKIDIOKSIDIN VAROITUSKYNNYS

Varoituskynnys on 500 $\mu\text{g}/\text{m}^3$ mitattuna kolmen peräkkäisen tunnin aikana paikoista, jotka edustavat ilman laatua vähintään 100 neliökilometrin alueella tai kokonaisella alueella taikka taajamassa eli kulloinkin pienimmällä alueella.

III RIKKIDIOKSIDIN VAROITUSKYNNYKSEN YLITTYESSÄ VÄESTÖLLE ANNETTAVAT VÄHIMMÄISTIEDOT

Väestölle annettaviin tietoihin on sisällyttävä vähintään:

- ylityspäivä, -aika ja -paikka sekä syyt, mikäli ne ovat tiedossa
- ennusteet:
 - muutokset pitoisuuksissa (paraneminen, vakiintuminen tai huononeminen), ennakoitujen muutoksen syy, jota ylittyminen koskee
 - maantieteellinen alue, jota ylittyminen koskee
 - kesto
- väestöryhmät, jotka voivat olla herkkiä ylityksille
- kyseisiä herkkiä väestöryhmiä koskevat varoitoimenpiteet.

LIITE II

TYPPIDIOKSIDIN (NO₂) JA TYPEN OKSIDIEN (NO_x) RAJA-ARVOT SEKÄ TYPPIDIOKSIDIN VAROITUSKYNNYS

I TYPPIDIOKSIDIN JA TYPEN OKSIDIEN RAJA-ARVOT

Raja-arvot ilmaistaan yksikköinä $\mu\text{g}/\text{m}^3$. Tilavuuden on oltava standardoitu 293 °K:n lämpötilassa ja 101,3 kPa:n paineessa.

	Keskiarvon laskenta-aika	Raja-arvo	Ylitysmarginaali	Ajankohta, johon mennessä raja-arvo on saavutettava
1. tuntiraja-arvo ihmisten terveyden suojelemiseksi	1 tunti	200 $\mu\text{g}/\text{m}^3$ NO ₂ , saa ylittyä enintään 18 kertaa kalenterivuoden aikana	50 % tämän direktiivin tullessa voimaan, alenee 1 päivänä tammikuuta ...(*) ja sen jälkeen 12 kuukauden välein samansuuruisella vuosittaisella osuudella, kunnes on 0 % 1 päivään tammikuuta 2010 mennessä	1. tammikuuta 2010
2. vuosiraja-arvo ihmisten terveyden suojelemiseksi	kalenterivuosi	40 $\mu\text{g}/\text{m}^3$ NO ₂	50 % tämän direktiivin tullessa voimaan, alenee 1 päivänä tammikuuta ...(*) ja sen jälkeen 12 kuukauden välein samansuuruisella vuosittaisella osuudella, kunnes on 0 % 1 päivään tammikuuta 2010 mennessä	1. tammikuuta 2010
3. vuosiraja-arvo kasvillisuuden suojelemiseksi	kalenterivuosi	30 $\mu\text{g}/\text{m}^3$ NO _x	ei ole	...(**)

(*) Joko ensimmäinen tai toinen tammikuun 1 päivä tämän direktiivin voimaantulon jälkeen.

(**) 24 kuukautta tämän direktiivin voimaantulosta.

II TYPPIDIOKSIDIN VAROITUSKYNNYS

Varoituskynnys on 400 $\mu\text{g}/\text{m}^3$ mitattuna kolmen peräkkäisen tunnin aikana paikoista, jotka edustavat ilman laatua vähintään 100 neliökilometrin alueella tai kokonaisella alueella taikka taajamassa eli kulloinkin pienimmällä alueella.

III TYPPIDIOKSIDIN VAROITUSKYNNYKSEN YLITTYESSÄ VÄESTÖLLE ANNETTAVAT VÄHIMMÄISTIEDOT

Väestölle annettaviin tietoihin on sisällyttävä vähintään:

- ylityspäivä, -aika ja -paikka sekä syyt, mikäli ne ovat tiedossa
- ennusteet:
 - muutokset pitoisuuksissa (paraneminen, vakiintuminen tai huononeminen), ennakoitujen muutoksen syy, jota ylittyminen koskee
 - maantieteellinen alue, jota ylittyminen koskee
 - kesto
- väestöryhmät, jotka voivat olla herkkiä ylityksille
- kyseisiä herkkiä väestöryhmiä koskevat varoimenpiteet.

LIITE III

HIUKKASTEN (PM₁₀) RAJA-ARVOT

	Keskiarvon laskenta-aika	Raja-arvo	Ylitysmarginaali	Ajankohta, johon mennessä raja-arvo on saavutettava
Vaihe 1				
1. vuorokausiraja-arvo ihmisten terveyden suojelemiseksi	24 tuntia	50 µg/m ³ PM ₁₀ , saa ylittyä enintään 35 kertaa kalenterivuoden aikana	50 % tämän direktiivin tullessa voimaan, alenee 1 päivään tammikuuta . . .(*) ja sen jälkeen 12 kuukauden välein samansuuruisella vuosittaisella osuudella kunnes on 0 % 1 päivään tammikuuta 2005 mennessä	1. tammikuuta 2005
2. vuosiraja-arvo ihmisten terveyden suojelemiseksi	kalenterivuosi	40 µg/m ³ PM ₁₀	20 % tämän direktiivin tullessa voimaan, alenee 1 päivänä tammikuuta . . .(*) ja sen jälkeen 12 kuukauden välein samansuuruisella vuosittaisella osuudella kunnes on 0 % 1 päivään tammikuuta 2005 mennessä	1. tammikuuta 2005
Vaihe 2 ⁽¹⁾				
1. vuorokausiraja-arvo ihmisten terveyden suojelemiseksi	24 tuntia	50 µg/m ³ PM ₁₀ , saa ylittyä enintään 7 kertaa kalenterivuoden aikana	saatujen tietojen perusteella; sen on vastattava vaiheen 1 raja-arvoa	1. tammikuuta 2010
2. vuosiraja-arvo ihmisten terveyden suojelemiseksi	kalenterivuosi	20 µg/m ³ PM ₁₀	50 % 1 päivänä tammikuuta 2005 mennessä ja alenee sen jälkeen joka 12 kuukausi saman suuruisella vuosittaisella osuudella kunnes on 0 % 1. tammikuuta 2010	1. tammikuuta 2010

(*) Joko ensimmäinen tai toinen tammikuun 1 päivä tämän direktiivin voimaantulon jälkeen.

⁽¹⁾ Suuntaa-antavat raja-arvot, jotka on tarkistettava ottaen huomioon terveys- ja ympäristövaikutuksista ja teknisestä toteutettavuudesta saadut uusimmat tiedot sekä kokemus vaiheen 1 raja-arvojen soveltamisesta jäsenvaltioissa.

LIITE IV

LYIJYN RAJA-ARVO

	Keskiarvon laskenta-aika	Raja-arvo	Ylitysmarginaali	Ajankohta, johon mennessä raja-arvo on saavutettava
Vuosiraja-arvo ihmisten terveyden suojelemiseksi	kalenterivuosi	0,5 $\mu\text{g}/\text{m}^3$ ⁽¹⁾	100 % tämän direktiivin tullessa voimaan, alenee 1 päivänä tammikuuta . . .(*) ja sen jälkeen 12 kuukauden välein samansuuruisella vuosittaisella osuudella, kunnes on 0 % 1 päivään tammikuuta 2005 mennessä tai 1 päivänä tammikuuta 2010 mennessä tiettyjen pistelähteiden välittömässä läheisyydessä, jotka on ilmoitettava komissiolle	1. tammikuuta 2005 tai 1. tammikuuta 2010 tiettyjen teollisten lähteiden välittömässä läheisyydessä, jotka sijaitsevat teollisen toiminnan vuosikymmenien ajan pilaa-milla alueilla. Nämä lähteet on ilmoitettava ⁽²⁾ komissiolle . . .(**) mennessä. Tällaisissa tapauksissa raja-arvo on 1 päivästä tammikuuta 2005 1,0 $\mu\text{g}/\text{m}^3$

(*) Joko ensimmäinen tai toinen tammikuun 1 päivä tämän direktiivin voimaantulon jälkeen.

(**) 24 kuukautta tämän direktiivin voimaantulosta.

⁽¹⁾ 10 artiklan mukaisen direktiivin tarkistusmenettelyn yhteydessä tarkastellaan raja-arvon täydentämistä tai korvaamista laskeumaraja-arvolla pistelähteiden välittömässä läheisyydessä.

⁽²⁾ Ilmoitukseen on liitettävä asianmukainen perustelu. Alue, jolla korkeampia raja-arvoja sovelletaan, saa ulottua korkeintaan 1 000 metrin päähän kyseisistä lähteistä.

LIITE V

**VAATIMUSTEN MÄÄRITTÄMINEN ALUEEN TAI TAAJAMAN ILMASSA OLEVIEN
RIKKIDIOKSIDIN, TYPPIDIOKSIDIN (NO₂) JA TYPEN OKSIDIEN (NO_x), HIUKKASTEN (PM₁₀)
JA LYIJYN PITOISUUKSIEN ARVIOINTIA VARTEN**

I YLEMMÄT JA ALEMMAT ARVIOINTIKYNNYKSET

Sovelletaan seuraavia ylempiä ja alempia arviointikynnyksiä:

a) Rikkidioksidi

	Terveyden suojelu	Ekosysteemien suojelu
Ylempi arviointikynnys	60 % vuorokausiraja-arvosta (75 µg/m ³ , saa ylittyä enintään 3 kertaa kalenterivuoden aikana)	60 % talven raja-arvosta (12 µg/m ³)
Alempi arviointikynnys	40 % vuorokausiraja-arvosta, (50 µg/m ³ , saa ylittyä enintään 3 kertaa kalenterivuoden aikana)	40 % talven raja-arvosta (8 µg/m ³)

b) Typpidioksidi ja typen oksidit

	Tuntiraja-arvo ihmisten terveyden suojelemiseksi (NO ₂)	Vuosiraja-arvo ihmisten terveyden suojelemiseksi (NO ₂)	Vuosiraja-arvo kasvillisuuden suojelemiseksi (NO _x)
Ylempi arviointikynnys	70 % raja-arvosta (140 µg/m ³ , saa ylittyä enintään 18 kertaa kalenterivuoden aikana)	80 % raja-arvosta (32 µg/m ³)	80 % raja-arvosta (24 µg/m ³)
Alempi arviointikynnys	50 % raja-arvosta (100 µg/m ³ , saa ylittyä enintään 18 kertaa kalenterivuoden aikana)	65 % raja-arvosta (26 µg/m ³)	65 % raja-arvosta (19,5 µg/m ³)

c) Hiukkaset (PM₁₀)

PM₁₀-hiukkasten ylemmät ja alemmat arviointikynnykset perustuvat vuoden 2010 tammikuun ensimmäisen päivän ohjeellisiin raja-arvoihin.

	Vuorokausikeskiarvo	Vuosikeskiarvo
Ylempi arviointikynnys	60 % raja-arvosta (30 µg/m ³ , saa ylittyä enintään 7 kertaa kalenterivuoden aikana)	70 % raja-arvosta (14 µg/m ³)
Alempi arviointikynnys	40 % raja-arvosta (20 µg/m ³ , saa ylittyä enintään 7 kertaa kalenterivuoden aikana)	50 % raja-arvosta (10 µg/m ³)

d) Lyijy

	Vuosikeskiarvo
Ylempi arviointikynnys	70 % raja-arvosta (0,35 $\mu\text{g}/\text{m}^3$)
Alempi arviointikynnys	50 % raja-arvosta (0,25 $\mu\text{g}/\text{m}^3$)

II YLEMMÄN JA ALEMMAN ARVIOINTIKYNNYKSEN YLITTYMISEN MÄÄRITTÄMINEN

Ylemmän ja alemman arviointikynnyksen ylittyminen määritetään viiden edellisen vuoden pitoisuuksien perusteella, jos tietoa on saatavilla riittävästi. Arviointikynnys katsotaan ylitetyksi, jos kynnyksen lukuarvon ylitysten kokonaislukumäärä kyseisten viiden vuoden aikana on enemmän kuin kolme kertaa niin suuri kuin vuotta kohden sallittujen ylitysten lukumäärä.

Jos tietoja on saatavilla lyhyemmältä ajalta kuin viideltä vuodelta, jäsenvaltiot voivat yhdistää lyhyet mittausjaksot, jotka on toteutettu sellaisina vuodenaikoina ja sellaisissa paikoissa, joille korkeimmat epäpuhdistusodot todennäköisesti ovat tyypillisiä, sekä päästöjen kartoitusta ja mallintamista koskevat tiedot ja määrittää näiden perusteella ylempien ja alemmien arviointikynnysten ylitykset.

LIITE VI

ILMASSA OLEVIEN RIKKIDIOKSIDIN, TYPPIDIOKSIDIN JA TYPEN OKSIDIEN, HIUKKASTEN JA LYIJYN PITOISUUKSIEN MITTAUKSESSA KÄYTETTÄVIEN NÄYTTEENOTTOPAIKKOJEN SIJAINTI

Seuraavat huomautukset koskevat jatkuvaa mittauksia.

I YLEISET SIJOITUSSUOSITUKSET

a) Ihmisten terveyden suojeleminen

Ihmisten terveyden suojelemiseksi valituilta näytteenottoaikoilta olisi:

- i) saatava tietoja alueiden ja taajamien niistä osa-alueista, joissa esiintyvät korkeimmat pitoisuudet, joille väestö todennäköisesti altistuu suoraan tai epäsuorasti ajanjaksona, joka on merkityksellinen raja-arvo(je)n keskiarvon laskenta-aikaan nähden;
- ii) saatava tietoja pitoisuustasoista alueiden ja taajamien muista osa-alueista, jotka edustavat väestön yleistä altistumista.

Näytteenottoaikat olisi yleensä valittava niin, että vältetään näytteenottoaikaan välittömässä läheisyydessä olevien hyvin pienten mikroympäristöjen mittauksia. Yleisenä ohjeena on, että näytteenottoaika olisi valittava siten, että se edustaa ympäröivän alueen ilman laatua vähintään 200 neliömetrin laajuudelta liikenteen vaikutuksia mittaavan aseman osalta ja usean neliökilometrin laajuudelta kaupunkitaustaa edustavan aseman osalta.

Näytteenottoaikoiksi olisi mahdollisuuksien mukaan valittava paikkoja, jotka edustavat samankaltaisia paikkoja, jotka eivät sijaitse niiden välittömässä läheisyydessä.

Olisi otettava huomioon tarve sijoittaa näytteenottoaikoja saarille, joilla se on tarpeen ihmisten terveyden suojelemiseksi.

b) Ekosysteemien ja kasvillisuuden suojeleminen

Ekosysteemien ja kasvillisuuden suojelemaan tarkoitettujen näytteenottoaikojen olisi sijaittava etäämmällä kuin 20 km taajamista tai 5 km muista rakennetuista alueista tai teollisuuslaitoksista tai moottoritiestä. Yleisenä ohjeena on, että näytteenottoaika olisi valittava siten, että se edustaa ympäröivän alueen ilman laatua vähintään 1 000 neliökilometrin laajuudelta. Jäsenvaltiot voivat sijoittaa näytteenottoaikaan lähemmäksi tai siten, että se edustaa ympäröivän alueen ilman laatua suppeammalla alueella maantieteelliset olosuhteet huomioon ottaen.

Olisi otettava huomioon tarve arvioida ilman laatua saarilla.

II YKSITYISKOHTAISET SIJOITUSOHJEET

Seuraavia ohjeita olisi noudatettava niin hyvin kuin se käytännössä on mahdollista.

- Näytteenottoaikaan lähellä ei saa olla ilmavirtaa rajoittavia esteitä, jotka vaikuttavat ilmavirran kulkuun näytteenottoaikaan läheisyydessä (yleensä sen on oltava muutaman metrin päässä rakennuksista, parvekkeista, puista ja muista esteistä sekä vähintään 0,5 metrin etäisyydellä lähimmästä rakennuksesta, jos näytteenottoaika edustaa ilman laatua rakennusten lähellä),
- näytteenottoaikaan olisi yleensä oltava vähintään 1,5 metrin (hengitystaso) ja enintään 4 metrin korkeudella maanpinnasta. Tietyissä olosuhteissa saattaa olla tarpeen käyttää korkeammalla (enintään 8 metrissä) sijaitsevaa näytteenottoaikaan. Myös korkeammalla sijaitseva näytteenottoaika saattaa olla aiheellinen mittaustaseman edustaessa laajaa aluetta,
- näytteenottoaikaan ei tule sijoittaa aivan päästölähteiden lähelle, jotta näytteenottoaikaan ei tule suoraan ilmaan sekoittumattomia päästöjä,
- näytteenottoaikaan poistoaukko olisi sijoitettava siten, että poistoilma ei kierrä näytteenottoaikaan,

- liikenneympäristöä edustavien asemien olisi sijaittava:
 - kaikkien ilman epäpuhtauksien osalta vähintään 25 metrin etäisyydellä suurten tienristeysten laidasta sekä vähintään 4 metrin etäisyydellä lähimmän ajokaistan keskiviivasta,
 - typpidioksidimittausten osalta alle 5 metrin etäisyydellä ajokaistan reunasta,
 - hiukkas- tai lyijymittausten osalta siten, että ne edustavat ilmanlaatua rakennusten lähellä.

Huomioon voidaan ottaa myös seuraavat tekijät:

- häiriöitä aiheuttavat lähteet,
- toimintavarmuus,
- kulkuyhteydet,
- sähkön ja puhelinyhteyksien saatavuus,
- paikan näkyvyys suhteessa ympäristöönsä,
- väestön ja mittaajien turvallisuus,
- eri epäpuhtauksien mittaauksissa käytettävien näytteenottoaikkojen yhteinen sijainti,
- suunnittelun vaatimukset.

III DOKUMENTOINTI JA VALITUN NÄYTTEENOTTOPAIKAN TARKASTAMINEN

Näytteenottoaikan valintamenettely on dokumentoitava asianmukaisesti luokitteluvaiheessa esimerkiksi ympäristöstä eri ilmansuunnista otettujen valokuvien ja yksityiskohtaisen kartan avulla. Näytteenotto-paikat olisi tarkastettava ja dokumentoitava säännöllisin väliajoin toistaen dokumentoinnissa käytettyjä menettelyjä, jotta voidaan varmistaa, että valintaperusteet täyttyvät edelleen.

—

LIITE VII

ILMASSA OLEVIENTEN RIKKIDIOKSIDIN (SO₂), TYPPIDIOKSIDIN (NO₂) JA TYPEN OKSIDIEN, HIUKKASTEN JA LYIJYN PITOISUUKSIEN JATKUVASSA MITTAUKSESSA KÄYTETTÄVIEN NÄYTTEENOTTOPAIKOJEN VÄHIMMÄISLUKUMÄÄRÄN MÄÄRITTÄMISPERUSTEET

I JATKUISSA MITTAUKSISSA KÄYTETTÄVIEN NÄYTTEENOTTOPAIKKOJEN VÄHIMMÄISLUKUMÄÄRÄ IHMISTEN SUOJELEMISEKSI ASETETTUIJEN RAJA-ARVOJEN JA VAROITUSKYNNYSTEN NOUDATTAMISEN ARVIOIMISEKSI NIILLÄ ALUEILLA JA NIISSÄ TAAJAMISSA, JOISSA JATKUVAT MITTAUKSET OVAT AINOA TIEDON LÄHDE

a) Hajakuormituslähteet

Taajan tai alueen asukasluku (tuhatta)	Jos pitoisuudet ylittävät ylemmän arviointikynnyksen	Jos pitoisuudet ovat ylemmän ja alemman arviointikynnyksen välillä	SO ₂ ja NO ₂ taajamissa, joissa pitoisuudet ovat alemmaa arviointikynnystä alaisempia
0— 250	1	1	ei sovelleta
250— 499	2	1	1
500— 749	2	1	1
750— 999	3	1	1
1 000—1 499	4	2	1
1 500—1 999	5	2	1
2 000—2 749	6	3	2
2 750—3 749	7	3	2
3 750—4 749	8	4	2
4 750—5 999	9	4	2
> 6 000	10	5	3
	NO ₂ ja hiukkaset: mittausasemiin on kuuluttava vähintään yksi kaupunkitaustaa edustava asema ja yksi liikenneympäristää edustava asema		

b) Pistekuormituslähteet

Kun arvioidaan epäpuhtauksien määrää pistekuormituslähteiden läheisyydessä, jatkuvissa mittauksissa käytettävien näytteenottoaikojen lukumäärä olisi laskettava ottaen huomioon päästömassat, ilman epäpuhtauksien todennäköinen leviäminen sekä väestön mahdollinen altistuminen.

II JATKUVISSA MITTAUKSISSA KÄYTETTÄVIEN NÄYTTEENOTTOPAIKKOJEN VÄHIMMÄISLUKUMÄÄRÄ EKOSYSTEEMIEN TAI KASVILLISUUDEN SUOJELEMISEKSI ASETETTUJEN RAJARVOJEN NOUDATTAMISEN ARVIOIMISEKSI MUILLA ALUEILLA KUIN TAAJAMISSA

Jos pitoisuudet ylittävät ylemmän arviointikynnyksen	Jos pitoisuudet ovat ylemmän ja alemman arviointikynnyksen välillä
1 mittausasema 20 000:ta neliökilometriä kohden	1 mittausasema 40 000:ta neliökilometriä kohden

Saaristoalueilla jatkuvissa mittauksissa käytettävien näytteenottoaikojen lukumäärä pitäisi laskea ottaen huomioon ilman epäpuhtauksien todennäköinen leviäminen sekä ekosysteemien ja kasvillisuuden mahdollinen altistuminen.

LIITE VIII

AINEISTON LAATUTAVOITTEET JA ILMAN LAADUN ARVIOINNIN TULOSTEN
YHDISTÄMINEN

I AINEISTON LAATUTAVOITTEET

Seuraavassa taulukossa on esitetty laadunvarmistusohjelmien tueksi arviointimenetelmiltä edellytettävää tarkkuutta, mittausten ajallista kattavuutta ja mitattavan aineiston vähimmäismäärää koskevat laatuvaatimukset.

	Rikkidioksidi, typpidioksidi ja typen oksidit	Hiukkaset ja lyijy
Jatkuvat mittaukset		
Tarkkuus	15 %	25 %
Mitattavan aineiston vähimmäismäärä	90 %	90 %
Ohjeelliset mittaukset		
Tarkkuus	25 %	50 %
Mitattavan aineiston vähimmäismäärä	90 %	90 %
Mittausten ajallinen kattavuus	14 % (yksi satunnaismittaus viikossa tasaisesti jaettuna vuoden ajalle tai 8 viikkoa tasaisesti jaettuna koko vuoden ajalle)	14 % (yksi satunnaismittaus viikossa tasaisesti jaettuna vuoden ajalle tai 8 viikkoa tasaisesti jaettuna koko vuoden ajalle)
Mallintaminen		
Tarkkuus:		
Tuntikeskiarvo	50—60 %	
Vuorokausikeskiarvo	50 %	ei määritelty tällä hetkellä ⁽¹⁾
Vuosisikiarvo	30 %	50 %
Objektiivinen arvio		
Tarkkuus:	75 %	100 %

⁽¹⁾ Muutokset, jotka ovat tarpeen tämän kohdan mukauttamiseksi tieteelliseen ja tekniseen kehitykseen, on hyväksyttävä direktiivin 96/62/EY 12 artiklan 2 kohdassa säädetyn menettelyn mukaisesti.

Mittaustarkkuus määritellään samoin kuin oppaassa "Guide to the Expression of Uncertainty of Measurements" (ISO 1993) tai ISO 5725-1 "Accuracy (trueness and precision) of measurement methods and results" (1994). Taulukon prosenttiarvot on annettu yksittäisille mittauksille laskettuna keskiarvona raja-arvon määrittelemälle ajanjaksolle 95 %:n luottamusvälille (bias* + kaksi kertaa keskihajonta).

Jatkuvatoimisten mittausten tarkkuus tulisi määritellä kyseessä olevan raja-arvon alueella.

Mallintamisen ja objektiivisen arvioinnin tarkkuus määritellään enimmäispoikkeamana mitatuista ja lasketuista pitoisuustasoista raja-arvon kannalta arvioituna jaksona ottamatta huomioon tapahtumien ajoitusta.

Mitattavan aineiston vähimmäismäärää ja mittausten ajallista kattavuutta koskevat vaatimukset eivät sisällä tietohukkaa, joka aiheutuu laitteiden normaalin kunnossapidon vaatimasta säännöllisestä kalibroinnista.

Jäsenvaltiot voivat poikkeuksellisesti käyttää satunnaismittauksia jatkuvien mittausten sijasta hiukkasten ja lyijyn osalta, jos ne voivat osoittaa komissiolle, että 95 prosentin luottamusvälin tarkkuus suhteessa jatkuvaan valvontaan on 10 prosentin alueella. Satunnaisten näytteenottojen on tapahduttava tasaisesti jaettuna koko vuoden ajalle.

II ILMAN LAADUN ARVIOINNIN TULOKSET

Niiltä alueilta ja niistä taajamista, joissa mittauksista saatavia tietoja täydennetään muista lähteistä saaduilla tiedoilla tai joissa ilman laadun arvioinnissa käytetään yksinomaan muita menetelmiä kuin mittauksia, olisi kerättävä seuraavat tiedot:

- kuvaus toteutetuista arviointitoimista,
- käytetyt erityiset menetelmät ja viittaukset menetelmän kuvauksiin,
- tiedonlähteet,
- kuvaus tuloksista, mukaan lukien tarkkuudet ja erityisesti alueilla tai taajamissa sijaitsevien sellaisten alueiden koko laajuus tai tarpeen mukaan tieosuudet, joissa pitoisuudet ylittävät raja-arvon tai raja-arvot tai mahdollisesti sekä raja-arvon että ylitysmarginaalin tai -marginaalit, sekä kaikkien sellaisten alueiden laajuus, joilla pitoisuudet ylittävät ylemmän arviointikynnyksen tai alemman arviointikynnyksen,
- niistä raja-arvoista, joiden tavoitteena on ihmisten terveyden suojeleminen, raja-arvon ylittävillä pitoisuuksille mahdollisesti altistuva väestö.

Jäsenvaltioiden olisi mahdollisuuksien mukaan koottava karttoja, joista ilmenee pitoisuuksien jakautuminen kullakin alueella ja kussakin taajamassa.

III STANDARDOINTI

Rikkidioksidin ja typen oksidien tilavuuden on oltava standardoitu 293 °K:n lämpötilassa ja 101,3 kPa:n paineessa.

—

LIITE IX

RIKKIDIOKSIDIN, TYPPIDIOKSIDIN JA TYPEN OKSIDIEN-, HIUKKAS (PM₁₀) (PM_{2,5})- JA LYIJYPITOISUUKSIEN ARVIONNISSA KÄYTETTÄVÄT VERTAILUMENETELMÄT

I RIKKIDIOKSIDIN ANALYSOINNISSA KÄYTETTÄVÄ VERTAILUMENETELMÄ

ISO/FDIS 10498 (Standardiehdotus) Ilman laatu — Rikkidioksidin määrittäminen — Ultraviolettifluoresenssimenetelmä.

Jäsenvaltio saa käyttää mitä tahansa muuta menetelmää, jonka se voi osoittaa antavan edellä mainittua menetelmää vastaavat tulokset.

II TYPPIDIOKSIDIN JA TYPEN OKSIDIEN ANALYSOINNISSA KÄYTETTÄVÄ VERTAILUMENETELMÄ

ISO 7996: 1985 Ilman laatu — Typen oksidien kiinteiden pitoisuuksien määrittäminen — Kemiluminesenssimenetelmä.

Jäsenvaltio saa käyttää mitä tahansa muuta menetelmää, jonka se voi osoittaa antavan edellä mainittua menetelmää vastaavat tulokset.

III A. Lyijyn näytteenotossa käytettävä vertailumenetelmä

Direktiivin 82/884/ETY liitteessä olevaa menetelmää käytetään lyijyn näytteenotossa vertailumenetelmänä siihen asti, kun tämän direktiivin liitteessä IV oleva raja-arvo on saavutettava, minkä jälkeen vertailumenetelmä on PM₁₀-hiukkasten näytteenottoon käytetty menetelmä, joka on määriteltävä tämän liitteen jaksossa IV.

Jäsenvaltio saa käyttää mitä tahansa muuta menetelmää, jonka se voi osoittaa antavan edellä mainittua menetelmää vastaavat tulokset.

B. Lyijyn analysoinnissa käytettävä vertailumenetelmä

ISO 9855: 1993 Ilman laatu — suodattimista kerättyjen, ilmassa olevien aerosolien sisältämien lyijyhiukkasten määrän määrittely. Atomiabsorbtiometriäinen menetelmä.

Jäsenvaltio saa käyttää mitä tahansa muuta menetelmää, jonka se voi osoittaa antavan edellä mainittua menetelmää vastaavat tulokset.

IV PM₁₀-HIUKKASTEN NÄYTTEENOTTOSSA JA MITTAUKSESSA KÄYTETTÄVÄ VERTAILUMENETELMÄ

PM₁₀-hiukkasten näytteenotossa ja mittauksessa käytettävä vertailumenetelmä on sama kuin standardissa prEN 12341 "Air Quality — Field Test Procedure to Demonstrate Reference Equivalence of Sampling Methods for the PM₁₀-fraction of particulate matter". Mittausperiaate perustuu ilmassa olevien hiukkasten PM₁₀-fraktion keräämiseen suodattimesta ja gravimetrisen massan määrittelyyn.

Jäsenvaltio saa käyttää mitä tahansa muuta menetelmää, jonka se voi osoittaa antavan edellä mainittua menetelmää vastaavat tulokset tai mitä tahansa menetelmää, jonka jäsenvaltio voi osoittaa olevan vertailumenetelmän kanssa yhdenmukainen. Tällaisella menetelmällä saatuja tuloksia on korjattava asianmukaisella kertoimella, jotta saataisiin vertailumenetelmää käyttämällä saatavia tuloksia vastaavat tulokset.

Jäsenvaltioiden on ilmoitettava komissiolle PM₁₀-hiukkasten näytteenottoon ja mittaukseen käytetty menetelmä. Komissio suorittaa niin pian kuin mahdollista PM₁₀-hiukkasten näytteenotto- ja mittausmenetelmien keskinäisen vertailun saadakseen tiedot, jotka ovat tarpeen tämän direktiivin säännöksiä tarkistettaessa 10 artiklan mukaisesti.

V VÄLIAIKAINEN PM_{2,5}-HIUKKASTEN VERTAILU- JA MITTAUSMENETELMÄ

Komissio toimittaa yhteistyössä direktiivin 96/62/EY 12 artiklassa tarkoitetun komitean kanssa ohjeet PM_{2,5}:n näytteenotossa ja mittauksessa käytettävää väliaikaista vertailumenetelmää varten [..](*) mennessä.

Jäsenvaltiot saavat käyttää mitä tahansa sopivaksi katsomaansa menetelmää.

Jäsenvaltioiden on ilmoitettava komissiolle PM_{2,5}-hiukkasten näytteenottoon ja mittaukseen käytetty menetelmä. Komissio suorittaa niin pian kuin mahdollista PM_{2,5}-hiukkasten näytteenotto- ja mittausmenetelmien keskinäisen vertailun saadakseen tiedot, jotka ovat tarpeen tämän direktiivin säännöksiä tarkistettaessa 10 artiklan mukaisesti.

VI MALLINTAMISEN VERTAILUMENETELMÄT

Mallintamisen vertailumenetelmiä ei voida tällä hetkellä määritellä. Kaikki muutokset tämän kohdan mukauttamiseksi tieteelliseen ja tekniseen kehitykseen on hyväksyttävä direktiivin 96/62/EY 12 artiklan 2 kohdassa vahvistetun menettelyn mukaisesti.

(*) 24 kuukautta tämän direktiivin voimaantulosta.

NEUVOSTON PERUSTELUT

I JOHDANTO

1. Komissio toimitti 21. marraskuuta 1997 neuvoston käsiteltäväksi EY:n perustamissopimuksen 130 s artiklan 1 kohtaan perustuvan ehdotuksen ilmassa olevien rikkidioksidin, typen oksidien, hiukkasten ja lyijyn pitoisuuksien raja-arvoista⁽¹⁾.
2. Talous- ja sosiaalikomitea antoi lausuntonsa 29. huhtikuuta 1998⁽²⁾, ja Euroopan parlamentti antoi lausuntonsa 13. toukokuuta 1998⁽³⁾.
3. Komissio toimitti neuvostolle muutetun ehdotuksensa 9. heinäkuuta 1998.
4. Neuvosto vahvisti yhteisen kantansa perustamissopimuksen 189 c artiklan mukaisesti 24. syyskuuta 1998.

II TAVOITE

Ilmanlaadun arvioinnista ja hallinnasta vuonna 1996 annetun puitedirektiivin⁽⁴⁾ säännösten mukaisesti edellä mainitulla ehdotuksella pyritään ilmassa olevien rikkidioksidin, typen oksidien, hiukkasten ja lyijyn osalta vahvistamaan raja-arvot sekä tarvittaessa varoituskynnykset, joilla pyritään välttämään, ehkäisemään tai vähentämään ihmisten terveydelle ja ympäristölle aiheutuvia haitallisia vaikutuksia, arvioimaan pitoisuudet yhteisten menetelmien ja perusteiden avulla, keräämään tarvittavat tiedot ja varmistamaan, että ne ovat kaikkien saatavilla, sekä pitämään yllä ilman laatua sen ollessa hyvä ja parantamaan sitä muissa tapauksissa.

III YHTEISEN KANNAN ERITTELY

A. Komission muutettu ehdotus

Neuvosto hyväksyi 21 Euroopan parlamentin ehdottamaa tarkistusta kokonaan tai osittain ja joidenkin tarkistusten taustalla olevan ajatuksen; näistä komissio hylkäsi alun perin 3⁽⁵⁾.

Viimeksi mainitut tarkistukset koskevat väestötiedotusindikaattoreiden poistamista (tarkistukset 11 ja 27) sekä ajallisesti rajoitettujen poikkeuksien säätämistä lyijyn osalta tietyillä alueilla erityisolosuhteiden huomioon ottamiseksi (tarkistus 8 — ks. liite IV).

B. Komission hyväksymät tarkistukset, joita ei ole otettu mukaan yhteiseen kantaan

Tarkistus 2 (ilman laadun arvioinnin tarve turistikohteissa sesonkiaikoina)

Tarkistusta ei pidetty asianmukaisena, koska ehdotetussa muodossa johdanto-osan kappaleella ei olisi vastaavaa säännöstä artiklaosassa ja koska mittausta koskevien säännösten, joita sovelletaan vuodenaikaan katsomatta, katsotaan antavan riittävän kuvan tilanteesta vilkkaimpana turistikautena.

⁽¹⁾ EYVL C 9, 14.1.1998, s. 6.

⁽²⁾ EYVL C 214, 10.7.1998, s. 1.

⁽³⁾ EYVL C 167, 1.6.1998, s. 110.

⁽⁴⁾ Direktiivi 96/62/EY, annettu 27. syyskuuta 1996, EYVL L 296, 21.11.1996, s. 55.

⁽⁵⁾ Vaikka neuvosto jakaa komission näkemyksen siitä, että tarkistuksen 13 sisällyttäminen direktiivin säädösosaan ei olisi asianmukaista, se korosti tässä yhteydessä tutkimuksen tärkeyttä.

C. Tärkeimmät neuvoston tekemät muutokset tai uudistukset

1. Johdanto-osa

Johdanto-osaa muokattiin ja yksinkertaistettiin siltä osin kuin siinä ei annettu uutta tietoa jäljempänä olevista artikloista tai lisäselityksiä niihin.

Uusia johdanto-osan kappaleita lisättiin sen korostamiseksi, että direktiivin vaatimukset ovat vähimmäisvaatimuksia (ks. neljäs ja erityisesti viides johdanto-osan kappale, jonka tarkoitus on kuvastaa parlamentin tarkistusten 3, 5 ja 6 taustalla olevaa ajatusta).

Toiseksi viimeisessä johdanto-osan kappaleessa, jonka neuvosto myös lisäsi, korostetaan, että komiteamenettelyä käyttäen tehdyt mukautukset eivät saa johtaa raja-arvojen tai varoituskynnyksen alentamiseen (samaa tarkoitettiin parlamentin tarkistuksella 9).

2. Määritelmät (2 artikla)

Määritelmät 4 ja 5 muokattiin helppotajuisemmiksi.

Määritelmä 6 lisättiin uusien säännösten huomioon ottamiseksi (ks. jäljempänä kohta 3).

Määritelmä 7 lisättiin jäljempänä olevien säännösten selventämiseksi.

3. Erityisosuhteet (3 artiklan 4 kohta, 5 artiklan 4 kohta ja 5 artiklan 5 kohta)

Neuvosto tunnusti, että joissakin jäsenvaltioissa hallitsemattomat erityisosuhteet, kuten luonnonilmiöt tai tietyt sää- tai maantieteelliset olosuhteet, voivat aiheuttaa raja-arvojen ylittymistä. Se sopi tästä syystä, että tällaisissa tapauksissa jäsenvaltioiden olisi puututtava ainoastaan niihin ylittymisiin, jotka eivät johdu kyseisistä erityisosuhteista edellyttäen, että ne esittävät komissiolle tarvittavat perustelut.

4. Tietojen levittäminen (8 artikla)

Neuvosto muotoili uudelleen ja järjesti selvemmin ja johdonmukaisemmin tietojen levittämistä väestölle koskevat säännökset. Se päätti poistaa jäsenvaltioille turhaa rasitetta aiheuttavan veloitteen toimittaa komissiolle luettelo niistä järjestöistä, joille tietoa jaetaan.

5. Kumoamiset ja siirtymäjärjestelyt (9 artikla)

Neuvosto teki artiklaan joitakin teknisiä mukautuksia välttääkseen mahdollisen kaksinkertaisen ilmoitusvelvollisuuden siirtymäkauden aikana.

6. Tarkistaminen (10 artikla)

Neuvosto vahvisti uutta tarkistuslauseketta tuomalla erityisesti esiin pääkohdat, joita tarkistamisen tulisi koskea (kaikenlaisten hiukkasten ja typen oksidien raja-arvot). Se korosti myös, että tarkistamisessa olisi otettava huomioon viimeisin tieteellinen tutkimus tai direktiivin täytäntöönpanosta ja erityisesti mittauskriteerien soveltamisesta saatu kokemus.

7. Täytäntöönpanon ajankohta (12 artikla)

Ottaen huomioon toimet, joita direktiivin täytäntöönpano vaatii erityisesti joissakin jäsenvaltioissa, neuvosto hyväksyi täytäntöönpanon ajankohdaksi kaksi vuotta voimaantulon jälkeen.

8. *Rikkidioksidin varoituskynnys* (liite I, jakso II)

Neuvosto hyväksyi varoituskynnyksen $500 \mu\text{g}/\text{m}^3$. Se katsoi, että komission ehdotama kynnys $350 \mu\text{g}/\text{m}^3$, joka perustuu erityisen herkille väestöryhmille liikunnan aikana tehdyille altistumiskokeille, aiheuttaisi todennäköisesti turhaa levottomuutta väestön keskuudessa.

9. *Typpidioksidin tuntiraja-arvon mahdolliset ylittymiset* (liite III)

Neuvosto nosti mahdollisten ylittymisten määrän 18 kertaan vuodessa ottaen huomioon erityisesti tiettyihin sääoloihin liittyvät vaikeudet noudattaa raja-arvoja. Tämä kohta kuuluu niihin, joihin tarkistamisen yhteydessä kiinnitetään erityistä huomiota (ks. edellä oleva kohta 6).

10. *Hiukkasten raja-arvot* (liite III)

Neuvosto totesi tästä asiasta vallitsevan laajan tieteellisen epävarmuuden ja että päästöjen vähentämisestä ei ole kattavaa käytännön kokemusta.

Se päätti näin ollen

- lieventää vuoteen 2005 mennessä saavutettavia PM_{10} -hiukkasten raja-arvoja (vuorokausiraja-arvon osalta 35 ylittymistä 25 ylittymisen sijasta; vuosiraja-arvon osalta $40 \mu\text{g}/\text{m}^3$ 30:n sijasta),
- asettaa ainoastaan viitteellisen raja-arvon PM_{10} -hiukkasille vuoteen 2010 mennessä täytäntöönpannavan toisen vaiheen osalta,
- olla tässä vaiheessa sisällyttämättä $\text{PM}_{2,5}$ -hiukkasia koskevia säännöksiä

edellyttäen, että vuonna 2003 tehtävässä tarkistamisessa käsitellään erityisesti näitä kohtia (ks. edellä oleva 6 kohta).

11. *Vertailumenetelmät* (liite IX)

Neuvosto hyväksyi kansainvälisesti sovittujen standardien puuttuessa PM_{10} -hiukkasten näytteenotossa ja mittauksessa käytettävän vertailumenetelmän sekä alustavan vertailumenetelmän $\text{PM}_{2,5}$ -hiukkasille edellyttäen, että komissio suorittaa keskinäisen vertailun saadakseen tarvittavan tiedon näiden kahden menetelmän tarkistamiseen.

*

* *

Komissio hyväksyi neuvoston tekemät muutokset.
